

שער הגאולה ושער התשובה

לפי ספרי האר"י ז"ל

וקצת הוספות מן המחבר

זית"א דכ"א

לרגל חג הפסח התשפ"ה

שער הגאולה ושער התשובה

ע"פ כתבי האר"י ז"ל

וקצת צדיקים בדורות

והוספות מהמחבר

זית"א דכ"א

משיח יבוא בשנת ברכה

(ספר המידות, ערך אמונה אות נ"א)

ס"ת ברכ"ה תשפ"א/ה/י

[עיין ספר יד אברהם התשס"ח דף 66]

ארץ ישראל

ניסן התשפ"ה

לעילוי נר"ן א"מ

מליחא ארנסטין בת שרה

שעלתה לשמי מרומים בחלקה הטוב

בליל י"ו בניסן

ליל סדר של פסח השני דגלויות בבית חוליה
ה' ירחם על כל צאצאיה בזכותה

איברהם זיתון

0525476384

להזמנה בלבד

הקדמה

בענין רבני ייסא שנענש, על שהיה מסתיר הדברים, והשומעים אפשר שיטעו בדבריו ויחשבו דברים אשר לא בן ח"ו, ויותר טוב הוא, או לשתוק לגמרי, או לדבר בביאור, כדי שלא יטעו [שעהמא"מר ט]

אוי לכם חכמי זה הזמן, שאינכם משיבים את העם בתשובה, והנה גם בחכמי מצרים ראיתי שערוריה כי אין בהם חכמה כלל, ומחריבים את העיר בעינות הדין. (...) סוף דבר, אוי לכם חכמי הדור שיש לכם גאווה ובוז, ואינכם משגיחים על כבוד הקב"ה לחשיב העם בתשובה, ואתם גורמין רעה גדולה בעולם. דברי הרוח למהרח"ו [ספר החזיונות כת"י ח"א כג דפוס שובי נפשי]

זית"א דכיא

ערב פסח התשפ"ה

להצלחת להצלת ולישועת
כל ילדי ונכדיי
ה' יזכם לגאולה שלמה בנסים וברחמים גדולים
ובני העולם הבא האחריתי

ב"ה קונטרס זו תעלה לו כצינה מגן וסגור בשמים ובארץ

שער הגאולה

על מי שמגדף ישראל אף שהוא כדן

זכריהו שעמד מומעל לעם, חירף וגידף את כללות ישראל ונהרג ע"י יואש. גם אביה בן רחבעם שהיה מלך, חירף את ישראל על שעשו העגלים דירבעם, ונענש אעפ"י שהיה כדן. וכן משה שחירף, נענש. וכן ישעיהו, ששקול כמושה, נהרג ע"י מנשה באותה מיתה משונה.

מקום בריאת גופו של אדם הראשון וגבולות ארץ ישראל

אין (עולם) עשיה שולטת בארץ ישראל, אלא יצירה. גופו של אדם הראשון היה מארץ ישראל. וסוריא שהיא ספירה רביעית דעשייה, היא גרוע מעבר הירדן, מקום בני גד ובני ראובן, שהיתה במלכות דיצירה קודם החטא.² וידוע כי גבול ארץ ישראל הימי מחלוקת היא, שרבי יהודה מגדיר את סוף גבול הימי עד הים הגדול, כים אוקיאנוס (האטלנטי) ולא כים התיכון. וכך הסכים קצת ראשונים ומהם האשורי ועוד. יוצא כי קדושת ארץ ישראל מעלה מטה, כולל עד הים הגדול, לפי רבי יהודה, בענין תרומות ומעשרות, את קפריסין, סיציליה, חלק דרומי מאיטליה, חלק דרומי מספרד, כל צפון אפריקה [מזעיר ממצרים ומטוניסיה, גם חלק קטן ממרוקו, והחלק הגדול באלג'יריה, מקונסטנטין עד ווהראן, כולל אלג'יר, אף בדרום אלג'יריה. הרי, כי אלו חלקי ארץ ישראל ומעט קדושה, אף שחז"ל פסקו כי אין תרומות ומעשרות במקומות אלו כשבית נחרב. עכשיו יבינו קצת מן המשכילים שנשארים בעולם, כי יהודי אלג'יריה ספגו מה ששום עדה ספגה, חוץ מחלק מאשכנזים, ע"י הצרפתים ששלטו בעריהם, ועדיין פועם נקודתית קצת יהדות אלג'יריה ששרדה התבוללות העמוקה]. זית"א

ירידת העולמות אחרי חטא אדם הראשון

אעפ"י שתמצא בדברי רז"ל, שאדם הראשון ממקום כפרתו נברא מעפר בית המקדש, אין זה בית המקדש התחתון, רק בית המקדש העליון שהוא בו' אחרונות דיצירה כנו' (...) כי עתה, אחרי החטא, הוא בעולם הבריאה. ואם כן, לא היה לו שום חלק בעולם העשייה הזה של עכשיו.³

בחינת בית המקדש השלישי

מה שנתבאר בספר יצירה כי הכ"ב אותיות הם האבנים שמהם נבנה הבית, והם השאור של העיסה, פירוש כי מן הכ"ב אותיות נעשה ציור כל האיברים שבאדם, והנה כל הכ"ב אותיות שמהן נעשו כל האיברים דז"א.⁴ פשוט כי אין יד אדם שיוכל לבנות בית המקדש השלישי בכ"א אלא ירד באש. ניהא שיש מחלוקת בענין, אך חז"ל קבעו כי אין יהודי משקר בתפילתו. והרי כי תפילת נחם [או רחם] בתפילות תשעה באב, לכולי עלמא בקדמונים, הזכרה והוקבעה בתלמוד ירושלמי (ברכות ותענית), בגאונים ועד הרמב"ם. וכולם גורסים, וכך כל ישראל המתפללים תפילה זו, אומרים, באש הוצתה (או הוחרבה) ובאש אתה עתיד לבנותה. מבואר היטב, כי הקב"ה ב"ה בעצמו עתיד לבנות בית המקדש, ולא בני אדם. ואיך יאמרו תפילה או בקשה ואינם מאמינים בה, חלילה ?

ואחת מן הסיבות היא כדי שלא יחרב פעם נוספת ח"ו, שמלאכת בשר ודם יש קיצבה ושיעור.

קטנות וגדלות ארץ ישראל

כי המלכות היא סוד ארץ ישראל הנק' ארץ הצבי כמושז"ל שנמשלה לצבי. מה צבי זה אין עורו מחזיק את בשרו, כן ארץ ישראל וכו'. כי הנה בהיות הצבי חי, היה עורו מחזיק את בשרו, והיה אז מחזיק כפלי כפלים ממה שמחזיק לאחר

¹ שעהפס"ק נה מזולתו

² שעהמח"מ ס

³ שעהמח"מ סג

⁴ שעהקד"מ רפה

שחיטתו. וכן הענין בארץ ישראל. כי בהיותה ביישובה היתה מחזקת בריות רבות לתוכה, אלה אלפי אלפין ורבי רבבות. ועתה אחר חרבנה, נתמוצצה ואינה מחזקת אלא דבר מועט.⁵ כבר ידוע מהמדורשים, וכך מגלה רב"ש ז"ל כי לעתיד לבוא, כל ארץ ישראל הרחבה תיהפך לירושלים רבתי. וכך מפרש החסד לאברהם (ר"א אזולאי ז"ל) כי רק ארץ ישראל תשרוד מהמבול. ואני הקט"ח מצאתי כי במילה ירושלים טמון סודה והוא ירושלים אותיות ירושה לים. גם ההרים ינוסו כמוזכר במדרש עד שכל ההרים הגבוהים יתרכזו ביחד ובית המקדש השלישי עליהם.

נקודת ציון

כי מציון הושעת העולם כדברי חז"ל, אך ציון אינו טבור העולם אלא יסודו.⁶

דוד לקח לחלקו נקודת ציון.⁷

ציון וירושלים

ב' שמות, ציון וירושלים. עיר דוד היא ציון, והוא מקום כניסת הברית הקדוש בה, ונקרא גאולה על שמו דאיהו בתוכה ונקרא גוא"ל כמ"ש אם יגאלך טוב יגאל.⁸

דלא כהשקרנים המדייקים את עיר דוד יותר למטה, ע"י שער האשפות. ופועלים רמאים כך, על מנת להפיל ישראל באמונתם, שקבר דוד המלך ומלכי בית דוד אינם מצויים במקום הנקרא הר ציון, כך שאין לנו, חלילה, שורש ובלעדיות בהר ציון הנוכחי אלא דקווא הערלים, המכשפים את המקום תמיד בטומאתם.

הטלת זוהמת הנחש בחווה

צריך שתדע, כי חלילה חלילה מלהאמין שהזכר של הקליפות הנקרא נחש שבא על חוה, שח"ו נכנס תוך פנימיות נקודת ציון שבה, וכן להיפך כאשר שפחה תירש גברתא שהיא הבחינה הראשונה (...) זה יקרה כאילו ח"ו ממש בא נחש על חוה, וזכור אל תטעה בדבר הזה.⁹

בענין הנחש העליון אתער, אין להבינו כפשוטו ח"ו שמתחבר עם הנוקבא הקדושה חלילה (וכבר מוזכר בשער הפסוקים שאין הדבר כפשוטו ואין הנחש בא על חוה כפשט, חלילה).¹⁰

ביסוס והמתקת הדין של ירושלים ע"י ציון

התפלה היא המקום הנקרא ירושלים, והוא כללות המדה ומדרגותיה והוא דין. וציון רחמים, כמבואר באדרא, וצריך לסמוך זה בזה לבסם הדין.¹¹

ידוע שגיהנום מול קודש הקדשים ואבן השתיה סותם את פי השחת, עד שייבקע הר הזיתים על מאה שבעים ק"מ עד ים התיכון וחלק השני עד ים המלח. ע"פ רב"ש ז"ל.

קדושת בית המקדש אחר חורבנו

כי כל דבר שבקדושה, הרושם נשאר במקומו, אפילו אחר שנסתלקה הקדושה.¹² לכן, אף שנחרב הבית עדיין קדושתו עומד חי וקיים. וכך נמצא ע"פ הבעש"ט זיע"א.

⁵ שעה"פ רל"ה

⁶ שעה"פ"ק רו

⁷ שעת"מ"מ עד

⁸ שעת"מ"מ ע"ג

⁹ שעהמ"מ"מר עו

¹⁰ [שעהמ"מ"מר נון]

¹¹ שעת"מ"מ עג

¹² שעהקד"מ רו.

עלייתו להר הבית

וקמתי בחצי הלילה, ונצבתי בחלון שבעלייתי, נוכח בית המקדש.¹³
כבר ידוע ומפורסם היום, כי אין כלל חיוב כרת בהר הבית אלא דווקא במקדש עצמו ועוד כמה מקומות.
לפי הרמב"ם, אף טמא מת מותר ומת עצמו. במשנה (כלים פ"א מ"ח) ובגמרא (פסחים סז ע"א), וכפי שכתב הרמב"ם
(הלכות ביאת המקדש פרק ג הלכה ד): "טמא מת, אפילו המת עצמו - מותר להפנס להר הבית, שנגמרו: "ניקה
מלשה את עצמות יוסף עמו" (שמות יג, יט) - עמו במתנה לניה. " וכך גם הרדב"ז ח"ב סי' תרצא, אפילו טמא מת,
ובלבד שיתרחק ממקום המקדש.
בענין עלייה להר הבית בקיצור נמרוין:

- יודעים היום גבולות העזרה
- משטרת ישראל בנתה פרוזדורים המתאימים
- יש סיורים עם מדריכים דתיים מנוסים, מוכרים ובקיים
- אין חיוב כרת אלא למי שנכנס במקום המקדש
- איסור הרבנות מובן והוא איסור פוליטי, כי הרבנות עובדת אצל המדינה, כולל הראשוני לציון למנינים, חוץ מאלו שירדו ממשרתם בהוד ובגבורה, ולא נכנעו למערכת המושחתת (ומי יתן שהשגחה אחת לא תהיה מושחתת, גם לא שוחטים וסופרי סת"ם פרטיים, ואין לדבר סוף, כי כבר אמרו חז"ל אין לחשוך בכשרים)
- הרמב"ם עלה להר הבית בעצמו
- מנין קבוע היה מתפלל בהר הבית מלפני 800 שנה (ספר שריד מקדשנו)
- לאהרונה (תשפ"ד/תשפ"ה), עידד הר"ה צדק קוק כהן מטבריה לעלות להר הבית, וכיום זו מצוה
- כל אהרות והומרות רבנים הם מחמת חשש למהומות הישמעאלים ובוסניים בהר הבית, או מפני ריחוק כיסופים לבנין בית המקדש בתאווה עסקניות היידישקייט

מקום בית המקדש הוא ככיפה הזהב

כשהייתי בירושלים, בא אלי בבוקר יום אחד ישמעאלי אחד, שמש של בית המקדש, והיה שונא היהודים בטבע.
וינשק ידי ורגלי, ויחלה פניי שאברכהו ושאתכוב לו ב' או ג' תיבות מכתב ידי מאיזי דבר שארצה, כדי שיתלהו בצוארו
כעין קמיע. ואשאל אותו, מה נתחדש לך עתה. ויאמר לי: "הנה עתה ידעתי כי איש אלהים קדוש אתה, כי הנה אני
שמש בית המקדש, וזה הלילה בעת הצות, יצאתי מפתח בית המקדש להטיל מים בעזרה. והיה הירח מאיר כצהרים.
ואשא עיני, ואראה אותך פורח באוויר ושוטט על בית המקדש שעה אחת, אתה עצמך בלי שום ספק."¹⁴
אמנם, בדורות האחרונים, זכינו בבירור נוסף כי כיפת הזהב ממש נמצא במקום המקדש, ואף יהודים באישור פחת העיר,
התחילו לבנות בית המקדש השלישי לא הצליחו אלא הבסיס, כי לא היתה השעה. (עיין שרגא שמדלר המבורך). עיין גם כי
רבי יהודה גיין ז"ל, רב הכותל (האמיתי), ראה בעיניו את ארון הברית מתחת מיקום כיפת הסלע, וגם ראו ציצנת המן ועוד
דברים (רב"ש ז"ל) ויש אומרים אף כלי בית המקדש. ואכמ"ל. ועוד, כי צורת ארון הברית שבאתיופיה היא המדוייקת לארון
הברית האמיתית. (רב"ש ז"ל)
והאמת, שאני הקטן הכותב, אמרתי עוד לפני כמה שנים, שנראה כי מקום בית המקדש הוא בהר הבית בין כיפת
הסלע למסגד אל עקצה העוקצת אותנו מאות שנים, במקום שהרבה עצים נטועים ונראים מעל אבני הכותל
המערבי הרשמי. אמנם, נראה כי מקום כיפת הסלע הוא מקום המקדש לדעת מוהר"ח.
גם שם אל-אקצא אינו אקראי, וחוזר לאחרית ימים, שקיצו מסגד אל-אקצא תהיה בקץ הפלאות ב"ה ובב"א.

קיום זמן העולם הזה הוא ז' אלפים שנה, ולא יותר, לא עד אלף העשירי, ולא ז' שמיטות
להודיע ענין טעות אחת נפלה בפי קצת מקובלים, כגון ספר הקנה וספר בעל התמונה, האומרים כי ז' שמיטות יהיו
בעולם. כל ז' אלף שנה, הם שמיטה א'. וכבר עברה שמיטה ראשונה, ואנחנו עכשיו בשמיטה ב', הרומזת אל ספירת
הגבורה, וכיצא בזה האריכו בדברים אשר לא כן. ועתה אודיעך כי אין להאמין בדברים האלו, וסיבת מי שהביאם
לידי טעות זה יתבאר בדברינו.

¹³ ספ"הו"ז ח"ב לא

¹⁴ ספ"הו"ז ח"ב יג.

(...) ובוזה תבין טעות המקובלים הנזכרים, שקיבלו מרביותיהם הקדמונים ז"ל, כי הו' ספירות האלו שאנו קוראים אותם חג"ת נהי"מ (חיכמה גבורה תפארת – ניצח הו' יסוד מלכות), אשר הם סוד ז' אלפי שני דהוי עלמא, נאלצו אחר ז' המלכים הראשונים הנקראים מלכי אדום כנודע. ושעו, כי חשבו שלכל מלך ז' אלפים שנה, פירוש, לכל מלך שמיטה א' ושישי ז' שמיטות (כנגד ז' מלכים), לכל שמיטה ז' אלפים שנה. ואינו כן, כי ז' מלכי אדום לא נמשכו אלא בשבת א' לבד, ותכף בשבוע הב' (של הבריאה. וכאן טעו אותם מקובלים, כי לא קראו שבוע השני בשם שבוע אלא בשם שמיטה. וזת"א ע"פ דברי מוהר"ח¹⁵) נאלצו ז' ספירות אחרות, שהיו מתקנות. וכנגד אלו הו' ספירות (השניות) ימשך העולם ז' אלפים שנה, ואין עוד.¹⁵

מבואר מדברי האר"י ז"ל, שאין עשר אלף שנה כנגד י' ספירות וגם לא ז' שמיטות כל אחת אלף שנה, היפך דברי ספר הברית מנוחה. ופלא שעוד לא תיקנו דברי הבל המסולפים ומובאים בשם מוהר"ח ז"ל בהקדמתו לעץ חיים (שהיא הקדמה לישער כתבי מורי, הקדמה הבלעדית והיחידה, ולא כל ההקדמות שבריש ספר עץ חיים המודפס מאות שנים, ואינו של מוהר"ח אלא מיד זרה כידוע לבקאים), כאילו המכשירים בדרי הספר ברית מנוחה. ואינו כן, כי כבר האר"י ז"ל כלל אותו ספר במקובלים שטעו בענין הו' שמיטות כנזכר קודם. ואלו דברי מוהר"ח ז"ל כתי"ק על ספר 'ברית מנוחה': "גם ספר הנקרא ברית מנוחה הוא נעשה על דרך הנ"ל כענין מורי ורבי זלה"ה (פירוש הדבר כפי שמופיע בפיסקה כולה: בהעלם גדול וע"פ גילוי ומסירה מרב לתלמיד), כי נגלה אליו נשמת צדיק אחד והיה מלמדו, וכל דבריו

בישום והמתקת הדינים עד ביאת המשיח

אבל אין מלך מכלל הו' שלא הוברר ממנו קצת חלקים. וכבר ביארנו במקום אחר, כי לא ישתלמו להתבסס עד ביאת המשיח בע"ה.¹⁶

אומות העולם שולטים על ישראל אלף שנה בלבד

שיתא אלפי שני הוי עלמא, שהם ו' קצוות חג"ת נה"י, ואלף השביעי היא מלכות, שבת, העולה עד השם, וזהו שבת לה. ולכן חורבן בית מקדש היה באלף החמישי, שהוא הוד שבו אחיזת החיצונים כנזכר (עיין בענין הקליות). ונודע מה שאמרו בוזהר, כי אין לאומות העולם שליטה על ישראל אלא חד יומא שהוא אלף שנים, כמ"ש 'אלף שנים בעיניך כיום אתמול וכו'. לפי שאין אחיזתם אלא כהוד לבד, שהוא אלף החמישי הנקרא יום המישי. וביום החמישי הזה היא 'דוה ושוממה', וזהו 'נתנני שוממות כל היום דוה'. והנה אלף ימי הגלות הללו, נרמזו בשתי אותיות ק"ץ שבהוד שהם בגימטריא אלף, וז"ס 'האלף לך שלמה', אלף יומין דהול, כנזכר בוזהר פרשת תרומה.¹⁷

והארנו כי שליטת הגויים על ישראל התארכה מאוד מעבר לאלף שנה. להבין זאת יש לזכור כי הזוהר הקדוש מזכיר את זכות ישמעאל, שכבר פגה לפני כמה שנים, ובנוסף שאנו נמצאים בגלות החמישית כנגד הכוס החמישי לדעת רבי מאיר ע"ה, ומכיון שאין הכוס הזה רשות לפי כמה סברות, הרי שהיינו יכולים לדלג עליו (כדברי הצדיק שליט"א ביופרכה השושנה). ולפי אחרים חייב לעבור כוס התרעלה הזה. יוצא מזה שאיננו כעת תחת שלטת אומות העולם, ופוק חזי, שניתנה לנו רשות להקים מלכות, אף שאינה מתוקנת, כדברי חז"ל, מלכות תיהפך למינות, וכל זה בהסכמת רוב האומות שאינן ישמעאליות. לכן אין ישראל תחת שליטת אומות העולם, אף שאנו כעת סובלים מגלות החמישית שנקודתה הרתחת היא שליטת הערב רב ועמלק.

עיקר אחיזת הדינים והקליפות

כל אחיזת הדינים והקליפות הוא כהוד בסוד כל היום דו"ה תמורת הו"ד.¹⁸

בן דוד בא בסוף ימות המשיח

נקרא ב' אלפים תהו, כי התחילו לתקן בחינות ב' אלפים דעולם העשיה ושורש הקליפות בעולם העשיה, ולכן רוב אותם הדורות היו רשעים, דור אנוש דור המבול ודור הפלגה אנשי סדום וכיוצא בזה. אח"כ נתקנו בחינת ב' אלפים

¹⁵ שעהמא"מר לז"ה.

¹⁶ שעהמא"מר ז"ה

¹⁷ שעהקד"מ רפב

¹⁸ [שעהפס"ק קעטנ]

דיצירה (כנגד ז"א הנקרא תורה שבכתב), ולכן נקראים שני אלפים תורה, ולכן ניתנה התורה לישראל. אח"כ שני אלפים דבריה (אימא) הנקראים ימי משיח. ועם היות שכן דוד בא אלא בסופם עם כל זאת, כל השני אלפים נקראים ימות המשיח, כי כל בחינת גאולה היא מסטרא דאימא עילאה הנקראת דרור וחורין.¹⁹ אף שסיטרא דאימא הוא בינה, ולכן הגבורות תוקפות, ולכן כל כך צער וייסורין בדור שלנו, כבר גילה רבינו הקדוש הוא אדוננו האר"י ז"ל, שאין בינה גבורות, אלא מעלים את הדינים עד הבינה כדי שהיא תכליל אותם ותגן על ישראל, כאם על אפרוחיה. כך שנראה לעין כי הצרות תכופות כדברי חז"ל, אך אינם עונשים לשמה אלא מיתוק ובישום ותיקון. והראה כי סטרא דאימא עילאה נקראת דרור וחורין, ולא מר דרור. ועל זה אמרו חז"ל כי פורים לא יסוף מזרעם, שהוא מרדכי, כי בחינת פורים היא כל השנה, והבן.

תיקון אדם הראשון

ק"ל שנים לאדם הראשון עברו עליו יסורין וגלות.²⁰ אילולי היה הקב"ה נותן לאדם הראשון לתקן לבדו את עוונותיו, לא היה טעם של כל הנשמות הכלולות בו, וזו בחינת "ועתה אם תשא חטאתם ואם אין, מחני נא מספרך אשר כתבת". כי הקב"ה לא חפץ במיתת רשע. באופן שכללות הנשמות אדם הראשון היא חיותו, וכלן נתקן אחרי עוונותיו, שכל קטנות היא בחינת עניות, ועני נקרא מת.

נשמות אדם הראשון נפלו בקליפות ע' אומות

ואמרנו כי אדם הראשון היה כולל כל הנשמות והיה כולל כל העולמות. וכשחטא, נפלו כל הנשמות ההן לתוך הקליפות הנחלקות לשבעים אומות, וצריכין ישראל לגלות שם בכל אומה ואומה, ללקט שושני הנשמות הקדושות שנתפרזו תוך הקוצים ההם, וכמ"ש רז"ל במדרש, למה גלו ישראל בין האומות, כדי שיתוספו עליהם גרים וכו', והבן זה היטב.²¹

נמצא כי כל שיעור הגלות הזה נמשך, כל זמן שעדיין לא נתבררו הנשמות מתוך אדם דקליפה מבחינת ירכין ורגלין דיליה.²² אף שגלות עשיו הסתיימה, והיא הרביעית, השתלבה בסופה גלות ישמעאל עד ימינו, לקיים סופו המר והנמהר ב"ב, של עמלק, שהוא עשיו וישמעאל ביחד. והמתבונן יראה זה במציאות, עד כמה העולם שונא אותנו, כדי להגדיל את אויבינו, ויתבררו אלו הגויים שבצד שלנו, והוא המעט, מול רוב העולם, ותבין איך ימותו שני שלישי העולם שהוא חייב כלפינו. וגם איך גוג ומגוג נוצר מע' אומות.

נשמות נקברות בארצות ולא בארץ ישראל בלבד

צריך להבין מה ענין שמצינו רבי רבבות אנשים נקברים בארצות, אלו פה ואלו פה. והענין הוא כי כל הנשמות כלולות באדם הראשון קודם שחטא, ואח"כ, נשרו ממנו כשנתמעטה קומתו.²³ כך לפי הרמב"ם והאר"י ז"ל, כי עיקר גלותם של ישראל להחזיר ולתקן מיצוצות הקדושה וגם גלגולי נשמות שנפלו בקליפה, בכל העולם כולו.

דיינים שקרניים מדור סדום ועמורה

גם קין היה מעורב בטפת השחתת זרע דאדם, שקין היה תלוי ברפיון, גם הוא נדון בעונש המבול. וכמו שאדם כפר בעיקר, כך היו בדור הפלגה כופרים בעיקר ורצו לעלות לרקיע בקדרומות להלחם בעיקרו של עולם. גם מצינו שאדם נצטווה על ז' הדינים ועבר על כולם וכנגד זה היו אנשי סדום מרשיעין במצוה זו להעמיד עליהם דיינין שקרנין זייפנין וכו' כנוכר בתלמוד ובמדרשים.²⁴ כבר אמרו חז"ל (סוטה מ"ט ע"ב) ובית וועד לזנות, ורש"י פירש, בתי מדרש החכמים חרבים ואין לומד תורה. וקצת קשה לאור תקופתנו, שדווקא ריבוי ישיבות ובתי מדרש משמח את הלב. לכאורה. כי כך נאמר ב"ופרחה השושנה" וגם הרב"ש ז"ל ממעלה אדומים, כי אין לומד תורה באמת אלא מעטים הם, ועדיף תינוקות של בית רבן. ואם נזכיר דברי מוהר"ח בהקדמתו לעץ חיים (ריש שער כתבי מורי), כי כל מי

¹⁹ שעהפס"ק יג

²⁰ שעהפס"ק פו

²¹ שעהפס"ק ז

²² שעהמא"מר נב

²³ שעהמא"מר קעט

²⁴ שעהפס"ק כז

שיאנו לומד תורת הסוד (ועוד, שצריך לברר את המקורות), חוזר בגלגול. ומי שנגד או מזלזל בתורת הקבלה, אין לו כלל חלק לעולם הבא. וב"ה שהחזון איש הוציא פסק הלכה שכולנו אחרי השואה נחשבים כתינוק שנשבה. למרות זאת, דרכם למווד בשיבות הוא פשוט מסולף ועקום לאור דברי הצדיקים הללו. והוא בחינת דיינים שקרנים זיפנים, והוא בית וועד לזנות, המזנים את פקסי דינם תמורת בצע ועיקום הדין והמוסר (כמו איום לרדת מארץ ישראל ולא להתגיים, או להשתתף ביודעין, בגירוש אלפי יהודים מגוש קטיף, ולא לבוא לעזרתם בהמוניהם, כי גדוליהם המזוייפים לא ציוו לסייע ולהציל אותם משפחות מרובות מגוש קטיף. והיה צריך להוקיע כל הרבנים וכל הישיבות והכוללים שלא השתתפו בעזרת אחיהם בגוש קטיף, כולל ספרי אותם 'פוסקים'. אבל אותם ערב רב רבתי, יתנו את הדין לכן דוד, כמובא בז"פחה השושנה' להצדיק שליט"א וברכ"ש ז"ל. והצלחת של ערב רב בגמילה אוכמא נשענת אך ורק על רחמנות של בני ישראל שאינם מתאכזרים לאחיהם ולא מחזירים להם את הרעה, ואלו רבנים שמכרו את נשמתם לשטן כדברי רב"ש ז"ל).

אדם הראשון נתגלגל בג' אבות (...) אברהם תיקן עון עבודה זרה, ויצחק תיקן שפיכות דמים, ויעקב תיקן גילוי עריות.²⁵ אפשר שעל זה בנו הכוונה בתקיעות שופר בראש השנה.

בריאת אומה הישראלית מיעקב אבינו

ולכן תמצא כי לא נולדה אומת ישראל עד יעקב ואילך, כי כל רוב הנשמות היו מעורבות בקליפות, והיו הולכות ומתבררות ומתגלגלות מדור לדור, ולא התחיל תיקונם עד יעקב בחיר האבות שתיקן את אדם הראשון, וגם אז התחיל תיקון בניו הם הנשמות הנזכרות, והיו מתבררים והולכים בגלות מצרים עד שיצאו ממצרים. (...) כי היו ממש בתוך קרבם של הקליפות והיו גויים כמותם, ונצטרפו ונתלבנו ונלקחו מקרב הגויים ההם ממש.²⁶ ואפשר תבין למה נאמר בהגדה של פסח "עובדי עבודה זרה היו אבותינו". עיין גם

מקור נשמות בני ישראל

אחרי שנתגלגלו ג' פעמים (דור המבול, דור הפלגה, דור סדום ועמורה), אז חזרו להתגלגל פעם רביעית במצרים בבני ישראל, שהיו נולדים בדור הגלות ההוא, ואז התחילו להיתקן. (...) ולכן גזר "אלא על הזכרים" לפי שהם חטאו בהשחתת הזרע, ולא הנקבות.

מקור הערב רב

ודע כי ב' בחינות היו, כי יש נשמות שנתקנו לגמרי ונתגלגלו בבני ישראל ההם שבדור ההוא אחרי שירדו למצרים. ויש בהם נשמות שלא נתקנו, ונתגלגלו בבני המצריים עצמם, אותם שמול יוסף. (...) ובתחלה נקראו עם בני ישראל ואח"כ אמר "ויקוצו מפני בני ישראל" ולא הזכיר עם. ונשאל בזה, והענין הוא, כי הם אותם שיוסף מל, וגם אותם גרים שיעקב גייר במצרים (בראשית רבה). ואלו, לא נתערבו עם שאר המצריים, והיו בעריהם נוהגים מנהג בני ישראל, שהם אותם הגרים שקיימו מצות המילה, והמצריים הפרישו אותם בערים מיוחדות, והיו ניכרים משאר המצריים ולא היו מתערבים בהם.²⁷ עיין להלן ענין ערב רב.

איך משה רבינו טעה בחשבון זמן הגאולה

היו צריכים להיות גלות רד"ו שנים הרמוז בפסוק רד"ו שמה. אבל משה חשב שהיו צריכים להתאחר עוד שנים אחרות להשלים מנין ס"ד, שהם כנגד עשר היו"ת שבדעת, וא"כ עדין אין זמן גאולת ישראל. וזה אומר "וירא כי ס"ד לראות", שראית משה היה בס"ד היו"ת, והודיעו שטעה בחשבון, כי כבר הגיע זמן גאולתם.²⁸

²⁵ טעהפס"ק פו.

²⁶ טעהפס"ק לאא

²⁷ טעהפס"ק אכ

²⁸ טעהפס"ק קב

יחיד ישראל השרוי בגלות במקום לבדו, נחשב כגלות כלל ישראל בפני עצמו

גם צריך להבין למה נזכרו רק ד' גלויות בלבד שהם בבל מדי יון ואדום, כשישראל גלו בכל שבעים לשון. גם להבין למה כל ישראל גלו בד' גלויות אלו, ולא גלו כולם בשאר האומות. אלא כיון שאחד מישראל גלה במקום לבד, נחשב כאילו כולם גלו שם. והסיבה היא, כי כל שבעים האומות מקורם בד' הנהרות נילוס (פישון), גיחון, הירדן ופרת. ולכן גלו כל ישראל בד' גלויות האלו כפי ד' נהרות. אך שאר האומות, הם ענפים של ד' נהרות האלו, ולכן אין כל ישראל צריכין לגלות בכל א' וא'. זולתי אותם בני אדם אשר נפלו ניצוצות נשמותיהם באומה ההיא, הם בלב הצריכין לגלות שם כדי לברר ולהוציא משם ניצוצותיו שנפלו שם.²⁹

למה גלות הראשונה היתה במצרים

וגלות מצרים קדמה לכולם, כפי נהר הראשון שהוא פישון והוא הנילוס, וגם כי מצרים היא הראש וכך גם בבל, ולכן כל ישראל גלו שמה. לא כן בגלות יון וגלות אדום, שבהם לא גלו עשרת השבטים כי כבר הגלם סנחריב כנודע, ואינם מכלל הראש המולל כל ישראל. (ועיין רש"י על עמוס כי חלק מן השבטים גלו לצרפת עיין שם) אמנם, שם נתפזרו ונתערבו ניצוצות אותם שני שבטים והצי שגלו ביניהם (יהודה, בנימין וכו'). מכל שכן שאר האומות שאינם רק ענפים ובחינות פרטים, ומי שצריך, גולה שם הוא לבדו כמבואר.³⁰

כינוי גלות בני יהודה

כי כל ישראל נקראים בית ישראל, כי כל ישראל קרויין על שם אפרים ועל שם יוסף ועל שם רחל כמו"ש רחל מבכה על בניה, אף כי הגלות מן בני יהודה.³¹

זמן תחילת גלות מצרים

גלות מצרים התחילה מזמן מראת בין הכתרים, לפי שאז הגיע זמן גילוי אור חמשה ראשונות בנוקבא ולא נתגלה. ועתה נרגש חסרון האור ההוא. וזהו טעם למה גלות מצרים נמשך ארבע מאות שנה כנגד ד' ספירות תנח"י, על מניעת אור המישה ראשונות בה ששיעורה ארבע ספירות כנזכר.³²

בירור הנשמות ותחילת עיקר גלות מצרים

אותם שחטאו בדור המבול הושלכו ליאור, הרעים הובררו ומתו, והטובים ניצלו. ואותם שחטאו בדור הפלגה ונשתעבדו בחומר הלבנים, ואז הובררו הרעים ומתו בתוך הטיט כנודע, והטובים המעורבים ברע נשתעבדו בחומר ובלבנים לכפר עונם, עד שנודככו ויצאו ממצרים. וזהו הטעם שהוצרך משה להיות עמהם בארץ מצרים כבוד הברזל, עד שידוכו ויוסר מהם הסיגים מתוך הכסף. ודע כי אעפ"י כן, התחיל הגלות ששה שנים קודם לידת משה, כדי שיהיו פ"ו שנים בשעבוד כמנין אלה"ם.³³

ומה אנו ומה חיינו שאנו בגלות רשמית כבר 2500 שנה...

גלות מצרים נזכרת יותר משאר גלויות

הסיבה שגלות מצרים נזכרת יותר מכל שאר גלויות, כי במצרים היו כל ניצוצות הראש של כל ישראל מעורבים בהם, ולא נגאלו משם עד שיצאו ונתבררו מתוכם כל הנשמות. מה שאין כן בכל הג' גאולות של בבל ומדי ויון, שלא נגאלו לגמרי בתוכם, ונשארו בחינת קצת נשמות שלא נתבררו. וכדוגמתם, נשארו ישראל למטה תחת יד בבל ומדי, ולא עלו בבנין בית שני כנודע. אך כלל ישראל יצאו ממקומות אלו, ולכן נקרא גאולות, אבל אינן שלימות כגאולת מצרים. וזה טעם האיסור 'לא תסיפו לשוב מצרימה וכו'. כי כל הנשמות מתוך הקליפה ההיא במצרים נתבררו, וכל החזור

²⁹ שעהמ"ז קטו

³⁰ שעהמ"ז קטו

³¹ שעהפס"ק קלו

³² שעהקד"מ רך

³³ שעהקד"מ רלל

שם, משתעבד תחת יד הקליפה ההיא ומחלל הקדושה והשכינה ללא צורך, ומכניע השכינה תחת הקליפה. ובוה נתבאר טעם חומרת אוהרת זכירת יציאת מצרים מכל שאר הגלויות, כי היא לבדה גאולה שלימה אמיתית.³⁴

תיקון העולם בין יציאת מצרים עד בניית בית המקדש הראשון

אח"כ כשיצאו ישראל ממצרים עד זמן שנבנה בית ראשון בימי שלמה, היתה הנקבה בימי השבת פנים בפנים במדרגה השלישית על דרך שהיה תחלה, ובחול היתה אחר באחר במדרגה השלישית, כי כבר עתה האירו החמשה ראשונות שבו בנקבה, ואז על ידי הארה זו יצאו בני ישראל ממצרים מן הגלות, וזהו ההארה שניתוספה אחר הגלות ההוא.³⁵

אח"כ כשנבנה בית המקדש בימי שלמה, או אפילו בימי החול היתה עמו פנים בפנים תמיד בבחינה השלישית, כמו שהיתה בתחלה בימי השבת, אמנם לא נתבטלו הקליפות לגמרי, ומיכוון שחטאו אז גלו.³⁶

קלקול בחינת חול מחורבן ראשון עד השני

וכשנחרב בית ראשון, חזרו אחר באחר בימי חול, פנים בפנים בשבת, כימי דור המדבר. וזה היה גלות בבל שבעים שנה. עד שנבנה בית ב', וחזרו רוב הבחינות בשבת ובחול פנים אל פנים, רק שבימי החול לא היה מושלם. עד שנחרב הבית שנית, וענין הגלות הזאת גדול יותר מגלות מצרים. לכן בגאולה העתידה לא יאמר עוד חי' ה' אשר העלה אתכם מארץ מצרים, כי אם חי' ה' אשר העלה אתכם מכל הארצות וכו'.³⁷

חזרת קלקול העולם כעוון אדם הראשון בחובן בית שני

דניאל שהיה בגלות בבל, בסוף ע' שנה וראה בנבואתו שאעפ"י שיבנה בית שני עתיד הוא להיחרב חורבן עצום שאין לו קץ, כי הבית הראשון כשנחרב, תשעה ספירותיה נתעלו בז"א, ולא נטלו הקליפות אלא הארת חמישה ראשונות דז"א, וגם כי אחר שעת החורבן חזרה פרצוף גמור מן החזה ולמטה באחר, אבל עתה נשארה תמיד בסוד נקודה קטנה תחת היסוד, וכל ט' ספירותיה ירדו אל הקליפות, לזה אמר איה גבורותיו.³⁸

יניקת עיר צור מירושלים

וזה סוד ענין צור שביחזקאל, ואמרו חז"ל כי כל צור חסירה, היא רומי הרשעה שהיא לילי"ת. גם אמרו רז"ל, לא נתמלאה צור אלא מחורבנה של ירושלים.³⁹

מי לא יבין שי סוריה היא קדושה קטנה ולבנון יונקת מארץ ישראל. ולכן, היה טוען הריסת סוריה כדי שהחיצונים יתמעטו מלינוק מאותה קדושה קטנה, שבמהרה יחזור אלינו כתיקנה, וכבר התחיל התהליך כי יש לנו יד ורגל בחלק הדרומי של סוריה. וגם לבנון צריכה לעבור שלב סופי בחורבנה של צור, להחזיר תפארתה של ירושלים.

מקור הפמניזים במרידת האישה נגד בעלה וסירוב 'וכבשוה'

וזה סוד שנקראת לילי"ת אתניה דסמא"ל יותרת הכבד כנו' ברעיא מהימנא פר' פנחס, שמתגברת על בעלה מפני היתרון הזה שבה על בעלה. (...) כי כל מה שאירע כשחטא אדם אירע בגלות אדום בחורבן בית שני.⁴⁰

עיקר הצרות בעקבתיה דמשיחיה בדין

טעם הכתוב 'ועת צרה היא ליעקב וכו', 'כי יבא נהר צר וכו', 'ובא לציון גואל וכו', ונודע ומפורסם בדברי רז"ל תוקף הצרות העצומות שיהיו לישראל כבחבלי משיחיה, והטעם הוא כי אז סיום ברירת הקדושה שברגלין דאדם דקליפה, ושם

³⁴ שעהמ"ל קטז

³⁵ שעהקד"מ רלא

³⁶ שעהקד"מ רלא

³⁷ שעהקד"מ רלג

³⁸ שעהקד"מ רלה

³⁹ שעהקד"מ רלו

⁴⁰ שעהקד"מ רלא

תגבורת החיצונים והלישות הקדושה המועטת אשר שם, וכאשר יושלמו רגלין להתברר בדין, אז כתיב 'בלע המות לנצה כמבואר'.⁴¹

בריאת אדם הראשון ונפילת כל מערכת העולמות אחרי עוונ

אדם הראשון נברא ע"י זוג זעיר אפין ונוקביה שעלו למעלה בהיכל אבא ואימא. ושם נדווגו פנים בפנים והולידו אדם וחווה. (...) ואחרי שאדם הראשון חטא ואכל מעץ הדעת שבעולם העשייה, והיה לא אסור לאוכלו כי אין לאדם הראשון חלק בעשייה רק מן היצירה ולמעלה, גרם פגם בכל העולמות, וכולם (כל העולמות) ירדו ממדרגתם באופן זה, כי היצירה נתלבשה בעשייה, ונמצא כי ארץ ישראל שהיתה כנגד היצירה, אינה מקבלת יותר אלא מן העשייה (...)
כי בתחילה, היה גופו מן היצירה, ועתה גופו מן העולם הזה.⁴²

ד' עולמות של טומאה אך אין קליפה דאצילות

כמו שיש ד' עולמות אבי"ע דקדושה כך יש כנגדן ד' עולמות דטומאה הנקראים קליפות.⁴³ אמנם אין קליפות כלל כנגד אצילות דקדושה.⁴⁴

חלוקת העולמות בעולם

מקום החרכה שבעולם נגד הקליפות, ויישוב העולם מחולק לחלקים רבים, כי יישוב חוץ לארץ הוא כנגד העשייה, וארץ ישראל כולה כנגד היצירה, ומקום בית המקדש כנגד הבריאה, ומקום קודש הקדשים כנגד היכל קודש הקדשים העליון דבריאה.⁴⁵

מספר הקליפות

מספר הקליפות הנמשכות מן ה' הגבורות של מנצפ"ך הוא אלף ארבע מאות וחמישה (1405).⁴⁶

מתושלח, ששלח ידו והמית הקליפות

עד שנולד מתושלח, לא היה אלא צדיק אחד להגן על הדור. ומתושלח היה צדיק גמור והיה כורת ותותך כל הקליפות בכח חרב פיפיות אשר בידו, שהוא שמו של הקב"ה, ולכן נקרא מתו שלח. וכשנולד נח, איבד מתושלח כח החרב, ונתרכו הקליפות וגברו מאוד מאוד, ולכן נתיירא למך (אביו של נח) לקרוא שם בנו בעת לידתו, מחמת עינא בישא, והמתין עד שיגדל וקראהו נח.⁴⁷

איך כוות הטומאה חושבים לעצמם אלוה חלילה

תימה גדול איך סמא"ל ונוקבה יהיו כל כך פתאים למרוד בקונם ולחשוב בלבבם שהם אלוהות, כי הם שלוחיו יתברך ומכירים אלהותו. אך הענין הזה יובן בסוד "ומלכותו בכל משלה", שבזמן שישאל חוטאין, אז השכינה גולה בגלות ומתלבשת בקליפות כגודע, ובראותם (הקליפות) כי הם נעשים גוף וכלי אל ניצוץ האלהות המתלבש בתוכם, אז הם חושבים כי הם עצמם גוף האלהות ח"ו, ועל ידי כן עושים מעצמם אלוהות.⁴⁸

⁴¹ שעהמ"ז קטז

⁴² [שעהמא"מר נח]

⁴³ [שעהמא"מר יג]

⁴⁴ [שעהמא"מר יד]

⁴⁵ [שעהמא"מר נח]

⁴⁶ [שעהמא"מר נז]

⁴⁷ [שעהפס"ק רכו נסס זולתו]

⁴⁸ [שעהמא"מר קיג]

תוכן הקליפות

הקליפות הם זכר ונקבה ומהן נמשכין ב' בחינות, הראשונה נקראים מזיקין, והשנייה נקראים שדים.⁴⁹ וידוע לנו כי יש כמה סוגים של מזיקים. יש מזיקין שנבראו בבין השמשות (מס' אבות), ומתוכם, הדרגון (שהוא שד המתחלף. עדן מקדם ודבש לפי), האיש זאב (שמתחלף לאדם במציאות, אך תכונתו הוא כמו שד והוא בריה בעצמה, וכך מוזכר בפירוש רבינו אפרים והחיד"א), בני ימא, הנקראים סירינות, כמופיע בש"ס (מס' חולין ופירוש רש"י סירנה, וכמדרש בעשר המכות, גם בקצת ספרי ראשונים כספר הערוך ומוזכר בדבש לפי להחיד"א. ולפי חכם אבוהצירא ע"פ המדרש שאלו יצורים שיצאו מהנילוס ומהים לטרוף מצרים בעת מכת ערוב), ועוד יצורים מו' הארצות, ועיין בספק"ט נפלאות מרבתינו הצדיקים').

הבדל בין שדים למזיקין

ואלו הנקבות המפתות ומסיתות את האדם לחטא, כי אין כה הפיתוי נמצא אלא בנקבות (...). ואלו הנקראים שדים, כי כוונתם להדבק עם האדם לפתתו ולהחטיאו, ואינן מזיקין אותו. ואחר שנתפתה האדם אחריהן, אז מתחברים כתות הזכרים הנקראים מזיקין, אשר בידם החרב להזיק וממתין את האדם, כי כן הוא טבע העולם שהזכרים עושים המלחמה ולא הנקבות.⁵⁰ הרי שטבע העולם משתנה בכוונה לקראת סופו כפי שגילו הצדיקים, וראייה שכיום גם נקבות לוחמות, לפי שם התופעה בעולם הפרוגרסיבי הנקרא ו"ק, והם ו' ספירות דקליפה כידוע.

סיבת הגלוינות ורדיפת הקליפות להחטיא האדם

הקליפות מוכרחים לתועלת עצמם להתקיים ולחיות, ולכן רודפים כל כך להחטיא בני אדם ומכעיסים לבוראם ית'. וזה סוד סיבת עונש הרשע בעת שחוטא, כמה ראוי לעונש, כיון שחילל והכניס הקודש בתוך החול, מחייה את הקליפה וממית את הקדושה בהכנסה תוך המות. גם בזה תבין איך על ידי חטאו של אדם, גרם כל הגלוינות עד ימות המשיח.⁵¹

הבנת לשון תרגום והכנעת הקליפות

הקליפות נאחזים באחורים והם מבינים בלשון תרגום שהוא האחורים, ובהיותינו אומרים שבה הגדול והקדוש הזה של הקדיש בלשון תרגום שהם מבינים אותו, אז הם נכנעים ואינם עולים למעלה.⁵² לעומת המלאכים שאינם מבינים לשון תרגום, ולכן הוסד הקדיש וגם הא לחמא עניא (ריטב"א) בלשון תרגום, שלא יוכלו המלאכים לקטרג עלינו, וגם כדי להכניע את הקליפות.

כמעט כל המזמור הזה (הודו לה' קראו בשמו) וכל שאר סדר הפסוקים עד ברוך שאמר, כולו מתעסק בסיפור שבחיו יתברך נגד העמים והקליפות, שיכירו אלהותו וגדולתו, ויתפרדו מעל הקדושה.⁵³

בני קדם

שם אהי"ה דאלפי"ן העולה עם הכולל קד"ם, כופה את הקליפות שיצאו מאלו המלכים והניצוצין, אשר אלו הקליפות נקראים חכמת בני קדם.⁵⁴ מובן עד כמה תרבות ההודים עובדי עבודה זרה וגם ישמעאל, יונקים מהקליפות והכישופים.

⁴⁹ [שעהפס"ק ר']

⁵⁰ [שעהפס"ק רל']

⁵¹ [שעהמ"ז קטו]

⁵² [שהת"פ פג]

⁵³ [שהת"פ כב]

⁵⁴ [שעהפס"ק רטז]

תכלית מטרת הקליפות

כי הקליפות נמסרו בידם הנשמות הקדושות ע"י חטא אדם הראשון, וכן בכל פעם שחוטא כל אדם מישראל, כפי ערך חטאו כך גורם. והנה בראות הקליפות איזו נשמה יקרה מאוד, רוצים לטנפה בתכלית, לאבדה שלא תוכל להתקן, ותשאר תמיד בחלקם, ולכן מביאין אותה נשמה בטיפת זרע איזה רשע, וז"ס צדיק בן רשע כמו"ש, מי יתן טהור מטמא. כך, אין לתמוה באברהם שנוולד מן תרח. ואמנם כשגובר הטוב של הנשמה הזאת, לא די שהיא נתקנת, אלא גם היא מתקנת את כל הקרובים אליה, וז"ס שאמרו רז"ל על ואתה תבא אל אבותיך בשלום, שיהזור תרח אביו בתשובה, ולכן הוצרך להתקן אח"כ לבא בגלגול איוב.⁵⁵

הכנעת הקליפות ע"י טומאה

כי אי אפשר להוציא הנשמה הטהורה מתוך קליפה הטמאה, אלא אם כן יכניסה במקום טיפה טמאה כנוזר, ובזה תבין כמה צדיקים גדולים היו בני גוים או בני רשעים ועמי הארץ.⁵⁶ חשוב לציין שכל זה נעשה מן השמים בעקיפין, כמו לידת אברהם אבינו ע"ה, או מעשה יהודה ותמר, ובוועז עם רות המואביה, עד לידת דוד המלך ע"ה בחשד כידוע. וה' מסובב הדברים כדי 'לרמות' את הקליפות להוציא נשמה גדולה מאחיותם. אמנם, בשום אופן מותר לקיים עבירה במקום מצוה בשם איזה תיקון, כי הוא המשך קלקול צדוק ובייתוס, ששורש השקפתם מירבעם בן נבט (להשתמש בפסילי עגל לעבוד את ה', והיא עבודה זרה ממש, ומקור הדבר נמצא בתקופת קדם המבול, כשאנשים "החלו לקרוא בשם", שהשתמשו בשם המפורש ועבדו אמצעי הבריא, כי חשבו, ככל שהבורא ית' ברא אמצעיים כמו כוכבי הלכת, וכל הטבע, שבכולם מצאים חיות אלוקית, כך צריך גם לעבוד אותם, וזו עבודה זרה עד ימינו, ולפעמים לעבוד השקפה או ממשל או ראיון, גם זה נקרא עבודה זרה). וכבר ראינו משיחי שקר שעיוותו התורה ומסורתה לצורך האישי המתועב (לרוב יש קשר בין קבלה מעשית, שימוש בכוחות הטומאה, ונפילה בחטאי גילויי עריות), כמו לברך 'מתיר איסורים' במקום נוסח המקורי 'מתיר אסורים'.

אונס הראשון ודם נידה

גם אמתלאי, אמו של אברהם אשתו של תרח, נתגלגלה בדינה בת לאה, ולפי שנבעלה לתרח בהיותה נדה בעל כורחה, אירע לה אותו המעשה בדינה שנבעלה לשכם בן חמור החוי, שהגוי אינו שומר דם נידות, ודינה גלגול אמתלאי נקנסה בזה. גם תועלת בזה כי שכם בן חמור נשא עליו באותה הבעילה כל הטומאה היא, כי כל הבעל נדה טומאה זאת קופצת אל בועליו, ודינה נשארה טהורה ומתוקנת.⁵⁷

עונש שחין לבועל נידה

לכן תרח שבעלה ברצונו לקה בשחין, ואשתו שהיה בעל כורחה, די לה שנבעלה לשכם בעל כורחה לנקות אותה הוזהמה, ולא הוצרכה ללקות בשחין.⁵⁸ בנוסף, כי דוד המלך תיקן שכל פנוייה, אף כשאינה נידה, נחשבת נידה לבעילה. ואף מי שאינו משמש את מיסתן לוקה בשחין.

דינה נבעלה לשכם ואח"כ נישאה לאיוב

ואח"כ דינה נשאה לאיוב שהוא לקה בשחין שהוא קרוב לצרעת, לפי שאיוב בעל את אשתו (הראשונה) נידה. וכמוכא בזוהר כי הבעל נדה לוקה בצרעת כנודע. אבל דינה אשתו, כיון שנבעלה לשכם בן חמור, די לה בעונש ההוא, ובפרט כמו שאמרנו שכל חלאת טומאתה ניתנה לשכם, והיא נטהרת מטומאה זאת ולא לקתה בשחין.⁵⁹

⁵⁵ [ש"הפס"ק ר"ז]

⁵⁶ [ש"הפס"ק ר"ז]

⁵⁷ [ש"הפס"ק ר"ח]

⁵⁸ [ש"הפס"ק ר"ח]

⁵⁹ [ש"הפס"ק ר"ח]

אין מיתה בלא חטא

אמרו רז"ל אין מיתה בלא חטא וכו'. כי אפילו בסיבת השוגג הנקרא חטא, (נראה כי עוון הוא מזיד, חטא הוא שוגג ופשע הוא להכעיס. זית"א) ימות האדם. ונמצא כי העוונות והפשעים נשארים אחריו לבניו והם יקבלו יסוריהם לזה, וכמ"ש 'פוקד עון אבות על בנים'. וזה סוד אבותינו חטאו ואינם. כי בשביל חטאם מתו ואינם, אבל אנחנו בניהם עוונותיהם המזידיים סבלנו. כי כיון שהאיש ימות על חטאו, לא יומתו בניו על חטא אביהם. אבל בעון אביהם יומתו. וז"ש כאן 'כי בחטאינו ובעונות אבותינו וכו', פירוש, כי החטאים של אבותינו אין אנו נענשים עליהם כי כבר הם מתו בחטאם, וגם בעונותינו אין אנו נענשים, כי נשארים אל בנינו אחרינו, ונמצא כי בחטאת שלנו ובעונות של אבותינו אנחנו נענשים, כי ירושלים ועמך להרפה וכו'.⁶⁰

שם ק"ץ בדינים קשים

ושם זה ק"ץ מוכיח עליו שהם גבורות קשות מאד בחינת סיומם, והם קרובות וסמוכות של הקליפות הנקראים קץ כל בשר שהם הקליפות כנודע. ולכן גם הוא שמו קץ, ולכן עיקר אחיזת הקליפות היא בהוד. גם סמא"ל לא יכול ליעקב אלא בירך השמאלי הנקרא הוד.⁶¹ ואין הוד אלא כנגד אהרן כנגד השלום, והבן מצבנו.

נוח הלבונה, הקטרת המכשפים ומשעה ש'חור (גחלים)

תבין טעם נפלא אל כל המכשפים המקטרים לקליפות העליונות, אשר ראש ועיקר הקטרתיהם הוא הלבונה והיא החביבה להם מכל שאר הקטרות, כדי להינות מאור מקיף הנ"ל.⁶²

- א. הקליפות הם שיורי הוזהמא והפסולת שנברר מן הקדושה במיתת המלכים של אדום (דהגא דמותא)
- ב. ע"י חטא אדם הראשון, נפלו כל הנשמות לתוך עמקי הקליפות
- ג. הקליפות רודפות אחרי הנשמה, שהיא קדושה המקבלת חיות ושפע מהבורא ית', כדי להחטיאה, ולקבל (לינוק) גם כן חלק מהשפע הזה
- ד. הקליפות מתאווים כל כך להחטיא את האדם, עד כי גרמו להחריב בית המקדש ולהגלות שכינתו יתברך בין הגוים, ולהכעיס את השם ית' אשר בראם
- ה. מיום שנחרב הבית זו מלאכתו ית', עד שיכלה מלאכתו ללקט כל הנשמות שנפלו בקליפת האדם בליעל ונתערבו בו מראש ועד רגליו, ועד שיוגמור ללקט אפילו אותם שנפלו עד הרגלים, אין המשייה נגלה ואין ישראל נגאלין.
- ו. אין השכינה מלקט אותם אלא ע"י מעשי התחתונים ותפלותיהם, בסוד 'תנו עז לאלהי'ם'. וכפי גדר מעשי התחתונים, כך גדר הוצאת הניצוצות ההם. ואילו כל ישראל היו שבים בתשובה גמורה, היה כח בשכינתו ית' להוציא כל הנשמות משם ברגע אחד. אבל חטאינו מתישים כחה, וכאשר יכלו הנשמות מוצאת משם, אז גם שכינתו ית' תצא משם, ויסתלק חיותם וימותו הקליפות.⁶³

ומי פתי וטיפש שימשיך להשתמש בהקטרת גחלים הנקרא ש'חור, ומזמין שדים ומזיקים לביתו רח"ל, וכפי שרבי יהודה פתיה ז"ל מביא בספרו 'מנחת יהודה'?

מי הם בחינת הערב רב

כל אותם המצריים שהיו בדור גלות מצרים היו הניצוצות של השחתת זרע לבטלה של אדם הראשון וכדי לתקנם, יוסף מהל אותם וגם טלטלם לערים שיקויים בהם טלטול וגלות לכפר עונם. ולכן נקראים העם ("ואת העם העביר אותו לערים" פ' ויגש), כי הם בחינת הערב רב שיצאו ממצרים.⁶⁴

⁶⁰ [שעהפס"ק רב]

⁶¹ [שעהקד"מ רפאל]

⁶² [שעהפ"פ עה]

⁶³ [שעה"ג נב]

⁶⁴ [שעהפס"ק פו]

עם' בתורה הוא הערב רב

מה שכתוב "עם בני ישראל רב עצום ממנו" הם אותם הגרים, והם בחינת הערב רב שעלו עם ישראל, ושהיו כפלי כפליים מישראל וכמו שאמרו ז"ל (מכילתא פ' בא) ואינם בני ישראל עצמם. והיו רב ועצום משאר המצריים, הנקראים עמו של פרעה, מה שאין כן בישראל כי היו שלשה מצריים (גרים) כנגד אחד מישראל. ועיקר שנאתו של פרעה היתה על בני ישראל שהן העיקר, ורצה להתחכם ולהילחם דווקא עם ישראל, ולא עם הערב רב.⁶⁵

שורש נשמות הרעב רב

ונמצא כי כל ישראל וגם כל הערב רב שיצאו ממצרים, כולם ענפים וניצוצות מיפי זרע שיצאו מן הדעת עצמו העליון, והם ענפיו של משה ע"ה (שהוא בחינת הדעת עצמו דז"א), אלא שישראל היו נתקנים, והערב רב לא היו נשמות נתקנים עדיין כפי הראוי להם.⁶⁶

לידת משה רבינו אחרי 130 שנות גלות מצרים הראשונות

ובק"ל שנים הראשונים התחילו הענפים להתגלגל בבני ישראל ובערב רב, והיו נצפרים ומתבנים ומתבררים הטוב מן הרע, ולא נגמר בירורם עד תשלום ק"ל שנים ההם. ואחר שנשלם גלגולם ובירורם, אז נולד משה ע"ה. כי משה הוא הדעת העצמו הטוב ואינו יכול לבוא עד שיתבררו ניצוצותיו הטוב מן הרע.⁶⁷

תוצאת בחירת משה רבינו בתיקון הערב רב

ערב רב הם הרע של דור המדבר, וקצת טוב מעורב בהם ויותר מתוקנים מבלעם עצמו, ומשה השתדל להוציא את הערב רב שלא ברצון ה' ית' (ואולי שדיחוי הגאולה תלוי באותם הצדיקים הרוצים גם לתקן את הערב רב ודלא כרצון ה') ולכן מסר עצמו עליהם כמה פעמים. ולא עוד, אלא שנקבר בחוצה לארץ בעבורם להביאם עמו כנו' בספר הזוהר.

וידוע כי ר"י בעש"ט זיע"א הצטער על זה שדנו ונידו את כת הפרנקים, והחרימו אותם, אף שדין זה של ד' המדינות היה כראוי, מכל מקום אלו נשמות אבודות. והר"י הבעש"ט, בדיעבד, היה מעדיף לתקן או לברר אותן. וזה הבדל עצום בין צדיק לצדיק, כי צדיקים כמו האר"י ז"ל והבעש"ט, אף שרואים את הרע של הבן אדם, רוצים להטיב לו, על מנת לעשות נחת רוח ליוצרנו.

שורש הערב רב בבלעם

ערב רב הם ענפיו של בלעם השונא את ישראל בתכלית, והם מעורבים גם הם בקצת טוב.⁶⁸ ידוע כי הצדיק שליט"א (כי פרח השושנה) גילה שהשינה כבר חזרה לארץ, כי רוב האחים הם בארץ. וזאת הסיבה כי שנאת היהודים גברה בכל העולם, כדי לדחוף אותם לעלות לארץ ישראל, ועוד, כדי לנקום באותם עמים ואומות, שיונקים משפע ע"י נוכחות עם ישראל במדינתם. וראינו שמצרים, ספרד, פורטוגל, טורקיה, רוסיה ועוד מדינות שהיו בתוכן כמות גדולה של יהודים, ואלו נכחדו או עלו ארצה (כי הבירור הראשון הוא האנטישמיות ושנאה ליהודי, השלב השני אלו גזרות נגדו, אך יכול עדיין להימלט, ושלב האחרון, לא עלינו, אלו השמדות והרג היהודים שלא בחרו לברוח, ובתקופתנו, שנמנעו לעלות לארץ. אמנם יש צורך גם כן בחזרת השבטים. והרי, נשמע בימים האחרונים, כי יש להתכונן לעליית יהודי אירופה המונית כדי לקבלם).

גם תבין איך אמרו חז"ל כי בלעם כמעט שיבח יותר ממושה רבינו, אף שטמא גדול היה, ואיך אלהי"ם מתגלה לקליפה כזאת. וגם את זה לעומת זה עשה האלהי"ם.

⁶⁵ [שעהפס"ק גנ]

⁶⁶ [שעהפס"ק גנ]

⁶⁷ [שעהפס"ק גל]

⁶⁸ [שעהפס"ק לז] ⁶⁸ [שעהפס"ק לה].

עונש כללי מחמת הערב רב

ואמנם מה שלקה משה ונענש על ידם הוא, לפי שעדיין לא היה זמן תיקונם, ורצה לתקנם קודם זמנם. ונדוע כי עיקר גלות מצרים היה לסיבתם כנ"ל לכפר ענין הרע שנתערב בטוב של הכל ושל נגעי בני אדם. ולא די זה, אלא שבשבילם לא נכנסו ישראל לארץ, כי החטיאם בעגל ובעשר הנסיונות, וחטאו והחטיאו להיותם בלתי מתוקנים.⁶⁹

ידוע כי בלעם כנגד משה רבינו להבדיל, והבן. והענין הם אותם רבני ערב רב, שגנבו את כתרם של תורה וכמו המכשפים, מכריחים השמים בפעולותיהם. קריא, כל אותם רבנים הלובשים בגדי כהונה ומלכות, שמשקרים לעם ישראל, וכאילו מחזירים אותם בתשובה ואינם. ואותם שמחדשים נוסח התפילה ודיני הלכות על חשבון מסורות קדומות, וכמו שמגלה בליקוטי מוהר"ן, כי עיקר תאוות המפורסמים הפוסקים הוא לחדש הלכות, וכמו שחידשו לומר כל מיני נוסחאות כמו 'ועל הנסים' במקום 'על הנסים' המופיע גם בשו"ע וגם באר"י ז"ל. או אותם מנהיגים שמכשירים ספרים חשודים כמו החמדת ימים, ואף נותנים הסכמה, ובצד שני מבזים צדיקי עולם כמו האר"י ז"ל ומוציאים עליהם דברי כוב ושקר. ואין אף אחד שקם ומוחה ומתקן, כי אם אינם רבני ערב רב, לכל הפחות הם רבני ערב רב זעירא, ולא מסכנים את עצמם ולוקחים אחריות. באופן שהם רק מוחים במי ובמה שכבר ידוע למחות.

ועל זה ישלמו ביוקר להטעות ציבורים שלמים ע"י דברי מוסר ואהבה כביכול, ואחדות דמונית. אך לא נמנעים מלבזות יהודים בציבור, לסימן 'המתקה'. ואותם שכלואים בקונספציה [המילה הלועזית הזאת התפרסמה מאוד אחרי 7 באוקטובר למני' הוא שבת שמחת תורה, וכמעט, לא העולם הדתי, ולא העולם החרדי הבינו כי נאמר עליהם], ובפרט האידישקייט, שמצד אחד הגן עליהם בחו"ל, ומצד שני מעכב אותם לחיות התחלתא דגאולה. וסימנם הוא פרישות מצבורים גדולים, כמו שראינו בזמן גירוש גוש קטיף, שחלקים גדולים בציבור הרחב ובפרט בציבור החרדי, ספרדים כאשכנזים, התחמקו ולא סייעו ולא התייצבו פיזית לצד מסכני גוש קטיף עדיין במקומם, קודם קיום הגזרה, ובריחת בוגדים שקיבלו מהממשלה הבטחות והסכמים על חשבון חלק הגדול של מתישבי גוש קטיף, והיום מרכיבין בראש הציבור הדת"ל המפדל"י הצר על חלק זעיר מהמתנחלים המתישבים שכבר לא מקדשים מינות של המלכות. גם ציבורם וציבור הדתי לאומי לוקה, מחוסר הבנה ובהקדשת 'המדינה' צה"ל' וזרועותיהן, אף שעושים לפעמים זוועות נגד עם ישראל.

ובענין צה"ל, יש להבחין בין הגוף שלו, לבין אותם חיילים גיבורים המוסרים נפשם לקידוש ה', עיין לקמן. ואותם גלותיים שהזכרנו כמו כתות הסנדלים והפראקים, מושכים את הגלות בשיגרת הלימוד והנהגה הפורמלית. ומי יזכה, חד בדרא, שיקום ויתחיל לומר את האמת, לתקן הדין, ההלכה והמנהג ודרשות ומושגי הקבלה והחסידות, ויתנער בקליפת תורה הגלותית וכמעשה רבי זירא.

והתיקון אצל צדיקים ורבנים הוא:

א. להיפרד ממנהגי הגלות, ובפרט דיוקי הלכות שהם גורמי אריכות הגלות וחולקים על השו"ע [אלא שאותם פסקים ומנהגים מבוססים ולא מוטעים וקיימים עוד לפני השו"ע], כי השו"ע נכתב ונחתם בארץ הקודש, ולא בחו"ל, ומעלתו עולה על כל שאר החיבורים הקודמים וגם הבאים, שאינם סולת נקיה

ב. לנקות סיגי תורת הקבלה ע"י סינון וטיהור כל דרשה והנהגה שאינה תואמת או קיימת בדברי הזוהר והאר"י ז"ל, ובפרט, ללמוד אך ורק מכתבי יד מוהר"ח ו' ולגנוז כל כתבי הגניזות (הנקרא בטעות ממונת 'מהדורא בתרא'), ולא ללמוד במהדורות הנדפסות מסדר רבי שמואל ויטאל ושאר המקובלים האחרונים

ג. ללמוד אך ורק ספרי תורת הבעש"ט זיע"א סולת נקיה [לא כולל סדר טבילת ידיים בשם אדמו"ר מטשורנוביל ז"ל, כפי שאני הערתי לאחד הבקיים בכתבי הבעש"ט בדורנו, אך לצערי לא הזכיר אותי ולא קיים דברי חז"ל 'כל המביא בשם אומרו מביא גאולה...']

ד. להעביר לכל מי שיכול ייחודים להגן על ישראל ולהילחם נגד כוחות הטומאה, ולא רק כנישתא כהרגלם הרע, וכך לזרז את הגאולה, וכדברי משה רבינו ע"ה שהלואי כל העם ינבאו במחנה, ולא רק קמיצה וכנישתא, ומחה במי שהלשין על נבואת 'אלדד ומידד'. כי אותו מלשין אף שכוונתו טובה היתה, עדיין נטפס בשימוש חכמים על חשבון העם, בתרגום גולתי: כת האנ"ש המשבקים וגבאים השונים

והמשונים, הקנאים והנוקמים בשאר היהודים בשם רבם, שכל הקנאים האלו אינם אלא מערב רב, וחלקם שותפים לאוייב ושונא ישראל (על פי רב"ש ז"ל), אף שהוא בעצמו מתנגד למעשיהם ומוחה בהם

ה. להפסיק לגדל ולקדש רבנים וצדיקים ואדמו"רים, אלא לעבוד אך ורק אותו ית', ולחזק מצות כיבוד חכמים, כי רוב רשעי ישראל העיקרים, היו דווקא אנשים מאוד גדולים, כמו זקני העם במצרים שפרשו ממשנה רבינו ואהרן ע"ה בהגעתם לפרעה, ולכן ה' החליף אותם בעת יציאת מצרים באותם שוטרים שהגינו על בני ישראל. קורח 250 נביאים וראשי סנהדרין, אחיתופל ראש הסנהדרין, וירבעם בן נבט שכל חכמי דורו [בדור בית ראשון!!!] לא הגיעו לקרסוליו, ועוד כהנה וכהנה. ואף מפשט המקרא, ערב רב רצו אלוה אחר, חדש, לא תחת ריבון העולמים, אלא דווקא תחת משה רבינו שהיה 'מתעכב' בהר סיני ולא היה חוזר לפי השגת טעותם. כי ערב רב וודאי חשבו שמשה בעצמו עושה כל הנסים. והוא האלוה, חלילה. באופן כי הערכה וכבוד לרב עבר באורך הגלות להקדשת הרב באופן הכתות שעובדים את הרב ולא עובדים את ה'. וזו פשוט עבודה זרה, "כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא". ותיבת 'אדם' הוורת ל'צדיק', שהוא אדם, בחייו, ולכל היותר, חצי אלהים וחצי אדם. וזה עומק הפסוק "ויאמינו בה' ובמשה עבדו", דווקא הערב רב שעליהם נאמר בפסוק בלשון רבים "וייראו העם את ה' ויאמינו בה' ובמשה עבדו", ולא ישראל שנאמר בלשון יחיד "ויושע ה' ביום ההוא את ישראל" "וירא ישראל את ה' הגדולה". כי ישראל ראה את מעשי ה' כפי שיראה אח"כ את הקולות בהר סיני. מה שלא זכו כלל הערב רב, לא בקריעת ים סוף, ולא במתן תורה.

ו. גם כן לברר מי שיש לו רוח הקודש באמת לכל אלו שאומרים ומשערים ומצחקים עם עם ישראל, ופוגעים באמונתם, ע"י השערות סרק, וגם במקרים מסויימים, שאותו צדיק פלוני מונהל ע"י הקרובים, או אינו יודע או מסתירים לו, ואיה רוחו הקודש, אם אינו יכול לדעת מה קורה סביבו, ידע מה קורה בחוץ? מה שווה כל בעלי רוח הקודש, שחלקם אף קיבלו גילוי אליהו הנביא ז"ל, ולא הבחינו כי ספר כזה, או דרשה כזאת, או רב כזה, אינם אמיתיים ומסוכנים לעם ישראל, ובכל זאת לא מוחים, ואף, לא מודעים בכלל. זה רוח הקודש? או שיש דברים בגו, או יותר גרוע, יש ספקות וחששות וחשדות וכל מיני חשבונות, שלא הועילו כלום אלא להאריך את הגלות ולכפות על ישראל גזרות רעות. קונספציה אמרנו...

ערב רב רבתי (גדול) וזעירא (קטן)

כי יש ערב רב ויש ערב זעיר (קטן), שניהם נקראים בין הערבים. אמנם, ערב רב זה היה בדורו של משה מן דעת העליון עצמו. וכך ע"ב ר"ב גימט' דע"ת. והוא הנקרא עם קשה עורף כי העורף הם אחוריים של הדעת. ומכיון שהערב רב הם ענפיו של משה, לכן הוצרכו להיגאל על ידו. וזה הטעם שנקראו דור דעה, בסוד הדעת, שהם נשמות עליונות בתכלית, שהם בחינת טוב שהוברר מאותם נגעי בני אדם.⁷⁰

טעות הבנת הערב רב והבדל עם ישראל

מצינו שבראות הערב רב את עמוד הענן נוסע לפני ישראל ולא לפניהם, אמרו לאהרן "קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כנז' בס' הזוהר. וכדי להכניסם תחת כנפי השכינה, משה ציווה מצות זכירת יציאת מצרים גם לישראל וגם לערב רב.⁷¹ ונקרא על הערב רב 'מבית עבדים', ולא עבדים ממש כמו ישראל שנשתעבדו שם.⁷² אף שאין לנו לדון מי ערב רב ומי לא, מחמת שיש ערב רב פיזי אך גם ערב רב נשמתי שהערב בישראל, בר מינן, אחד הסימנים של ערב רב היא האכזריות, שנוגדת למידת אומה הישראלית, שהיא הרחמנות, כפי דברי הז"ל "הרחמנים הביישנים והגומלי חסדים". ואי אפשר לדון בערב רב, בלי לברר ייחוס המשפחות, גם הלויים וגם הכהנים, ממזרות וכל יהדותם של האנוסים והנידחים שעומדים להגיע לישראל בהמוניהם. ולכן, צדק הצדיק שליט"א ספרו, כי רק המשיח יברר מי הוא יהודי ומי לא.

⁷⁰ [שעהפס"ק 15]

⁷¹ [שעהפס"ק קכה]

⁷² [שעהפס"ק קכה]

גם המעיין בדברי הזוהר בענין חמשת משפחות הערב רב, לא יפספס כי אחת מהן הוא מאותם שבונים בתי כנסת מפוארות ומכתירים ספרי תורה בהיכל בכתר זהב וכו', והכל לכבודם ולגדולת שמם. שום מומר, או לא דתי או 'חילוני', יבנה בית הכנסת ויכתיר ספר תורה. ויש כרגיל אותו ערב רב רבתי שותף לאויבי ושונאי ישראל הלחם בתורה ובישראל, להעביר אותם מדתם ומדעתם, חלילה.

לשון יחיד לישראל

כל פרשת בשלח נאמרה בלשון יחיד, כי דיבר ה' לישראל שהם גוי אחד הם בארץ. וכך יצאו ישראל בחצות לילה בעת הריגת בכורי מצרים, מה שאין כן בערב רב שייצאו אחר כך ביום.⁷³ וזה משכתנו בענין הפסוק 'ויושע ה' ביום ההוא את ישראל' לא כל עם ישראל או עדת ישראל. גם שמה הפסוק הקשור לישראל הוא בלשון יחיד ('וירא ישראל את היד הגדולה) כשהפסוק הקשור לערב רב הוא בלשון רבים ('ויראו העם את ה' ויאמינו בה' ובמושה עבדו, שלא זכו לראות מעשה ה' בקירעת ים סוף, אלא רק להאמין).

משפחת לבן וצאצאיו בלעם ובניו

לבן הארמי נתגלגל בנכדו שהוא בלעם בן בעור (שהיה בנו של לבן), וכל אותה משפחה הם משורש אחד סיגי נשמת משה ע"ה והם לבן, בעור ובלעם ובניו, יונוס ויומברוס, ולכן כולם היו קוסמים ומנחשים גדולים, לא היו כמותם בעולם.⁷⁴

ראשי הערב יונקים מן הדעת

'וידוע דעת עליון' על בלעם הרשע, שבניו יונוס ויומברוס היו ראשי הערב רב העיקרים, גם הם מן הדעת, והם היו ראשים הרעב רב, ולכן ער"ב ר"ב בגימט' דע"ת. אלו הם שעשו את העגל בחודש תמוז, ועליו נאמר כתבנית שור אוכל עשב.⁷⁵ הרי, שהערב רב יונק מן הדעת, אך אינו יכול לינוק מחכמת לב שהוא שמור לישראל בלבד.

עשיית עגל הזהב לתקן בעור ע"י החטאת ישראל

בעור בן לבן מוגולגל בצומח, ולא יכל לעלות לבעל חי מרוב זוהמת הרע אשר בו. רצו נכדיו (יונוס ויומברוס) לתקנו, ובקסמים שלהם הבינו כי בעור יכול לעלות מצומח לחי בלתי מדבר אלא ע"י שיחטאו את ישראל. ונתחכמו לעשות העגל הזה של זהב הנקרא שור, בכשפים עצומים, אשר בפיהם המכחישים פמליא של מעלה, ונתחברו למעשיהם גם השם קדוש החרוט בטס של זהב הכתוב בו 'עלי שור', וגם כח קדושת אהרן.⁷⁶

הטס של זהב

ודע כי בטס ההוא, היה כתוב שם השני של ע"ב שמות שהוא יל"י, והוא בסוד בינה שיש בה חמשים שערים והם גבורות, כמנין שם יל"י, ובשם זה עולות הנשמות בכל ערב שבת (בסוד יהו"ה לימבול ייטב ר"ת יל"י), וע"י השלכת הטס הזה יצא העגל. וישראל 'עמו' לא ידעו ולא התבוננו, וחשבו כי העגל עלה לעצמו, ולכן טעו אחריו.⁷⁷

נפש של בעור היה חי בתוך העגל

וע"י כל זה יצא משם שור הזהב, ובתוכו חיות של נפש בעור אביהם. ועלה מצומח לחי, וקיבלו אותו עליהם למנהיג שיודעים עתידות וכל הצריך אליהם, וכל זה על מה שהחטאו את ישראל. ונפש בעור הרשע אשר בשור ההוא, היה צווח ואומר: 'אלה אלהיך ישראל' כ"מ ז"ל. וע"י שהאכילו אותו (את השור) עשבים, היה אוכל מהם להעתיק כל אברי נפשו מצומח לחי, וכל זה ע"י כח הקסמים שלהם.⁷⁸

⁷³ [שעהפס"ק קכט]

⁷⁴ [שעהפס"ק קכט]

⁷⁵ [שעהפס"ק רסד מזולתו] [שעה"ג קא] [שעהפס"ק טז]

⁷⁶ [שעהפס"ק קל]

⁷⁷ [שעהפס"ק קפל]

⁷⁸ [שעהפס"ק קל]

טבע עגל הזהב וסימון לחוטאים

עגל שעשו הערב רב במדבר היה כלול משור וחמור יחד. והנה ישראל הנקראים 'עמי' של השם ית', לא ידעו ולא התבוננו במה שהיו עושין הערב רב הנקראים 'עם' סתם ולא עמי. והנה ידע ש'ור ק'ונהו ו'חמור ר'ת ישק'ו, וזה סוד מ"ש הושע 'זובי אדם עגלים ישקון', שהרגו חור והיו נושקין לעגל, וכל מי שנשק העגל היו שפתותיו מוזהבות, ומשה היה הורגם כמו"ש הז'ל.⁷⁹

כמה עגלים היו

העגל היו ב', אחור באחור, זכר ונקבה, ולכן בפסוק כתוב "קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו" דווקא בלשון רבים. ונעשה אחור באחור ע"י הערב רב, כי בימי משה ודור המדבר היה זו"ן עדיין אחור באחור עד ששלמה המלך יבנה את בית המקדש, ונעשה זו"ן פנים בפנים בקדושה כנודע. אלא שירבעם עשה גם ב' עגלים ונסר אותם להחזיר את הקליפות פנים בפנים, ואם היה מצליח העולם היה אבד וחרב. ולא הצליח באופן שעגל אחד נתן בבית אל והב' נתן בדן.⁸⁰

עשיו חמור מהערב רב

בעשיו שלטו הקליפות יותר מבערב רב, ולא נתגייר כלל.⁸¹

תקיפת וזכירת עמלק דווקא בסוכות

זכירת עמלק כנגד חג הסוכות כמו"ל שעמלק היה מונב והורג כל הנחשלים אחריו, אותם שלא היו ענני כבוד מקבלין אותם, וענני כבוד הם סוד הסוכות.⁸² והמבין יבין, זית"א.

שביעי של פסח הוא סיום חותם של שמיני עצרת

ודע כי המשך זמן העיבור הזה של זווג שמיני חג עצרת נמשך ומתעכב עד יום שביעי של פסח.⁸³ באופן כי זכירת עמלק בחג הסוכות ורשימו עד שביעי של פסח, ולכן נדחה הגזרה (ב"מ) מחג הפסח עד שמחה תורה תשפ"ג, שבו קרה השמד בדרום הארץ, הי"ד.

מיקום נינוה

נינוה היא רומי הרשעה ומיקומה וחומתה המזרחית מצד קרן דרומי מזרחי, וכך הוא בספר זרובבל כתיבת יד.⁸⁴

אף להחריב את הבית הגויים לא זכו

והענין כי הקב"ה בעצמו החריב בית המקדש, כמו"ש ממרום שלח אש וכו', ואומות העולם קמהא מחינא טחנו, ואעפ"י שנחרב הבית לא נתרצו בזה, כי תאוותם היתה להחריבו בידם. וזה אמרו 'רשע יראה החורבן שכבר נשה מאליו, וכעס ושינוי יחרוק ונמוס, על כי תאוות הרשעים להחריבו בידי עצמם נאבדה.⁸⁵

גאוותן של ישראל

גאוותן של ישראל ניטלה מישראל וניתנה לאומות העולם.⁸⁶ באופן כי חייב שמעלת ישראל מעל אומות העולם, ולא כנגדם.

⁷⁹ [שעהפס"ק קפד]

⁸⁰ [שעהמא"מר כז/ו]

⁸¹ [שעהפס"ק קו]

⁸² [שהת"פ קו]

⁸³ [שהת"פ תקעח]

⁸⁴ [ספהח"ז ח"ב לו]

⁸⁵ [שעהפס"ק רי]

⁸⁶ [שעהקד"מ כלד]

עדיין קיימת שאריות חיות בגלויות שמהן נגאלו ישראל

אומה שבה גלו ישראל בכללותם ובחלקם, כגון מצרים, לא נתבטלה. כי כל כוחה ופארה של אותה אומה קיים כל עוד ישראל בתוכה, שהם המקבלים את השפע, וקליפת אותה אומה יונקת מיישראל שם. וכשכל ישראל יצאו ממצרים, היא נשפלה (ועד היום לא הורה למה שהיתה ולא תחזור. יות"א) כי אין לה יותר חיות מן הקדושה. אך לא מתבטלת, כי שורש הקליפה שבשבעים האומות קיימת, ונשמות קדושה בתוכן והן נותנות למצרים חלק שפע, ומצרים מפלים אליהם. וכך בכל מדי ויוון, ועל דרך זה בכל אומה בזמן שליטתה על ישראל, יונקת מקדושת ישראל, ומקבלת השפע הזה. ובצאת ישראל ממנה, עדיין מתקיימת אך נשפלת. אבל לעתיד לבוא שכל הקדושה תתברר מתוך כל השבעים שרים, יסתלק כל החיותם ולא תהיה להם שום יניקה ושום חיות כלל. אז יתבטלו הקליפות הנקרא 'מות' לגמרי, כמו"ש 'בלע המות לנצח' וכו', ולא יהיה גלות אחריה לעולם.⁸⁷

ומה יענה מלאכי גוי' (ישעיה). כי אחר שהקב"ה יגאל את ישראל, מה יהיה עניית הקול שיענה ותדבר השכינה את ע' שרי אומות העולם והגויים, שהם מלאכים עליונים כנודע ונקראו מלאכי גוי. ותרין ואמר, כי מה שתאמר להם השכינה הוא, כי ה' יסד ציון ובנהא, ומכאן ואילך בה יחסו עניי עמי, הם ישראל שהיו מעונים תחת ידם. אבל העמים שתחת ממשלתם לא יחסו בציון אלא ילכו לאבדון, כמו"ש כי כל העמים ילכו איש בשם אלהיו וכו'.⁸⁸ בסוף זוהר ויחי, מזכיר כי ישראל שייגלה, הוא עם עני מדוכא ומדולדל, מרוב הצרות, ובפרט מחבליו של משיח. אמנם, כבר גילו כמה צדיקים מה תהיה אחריתם של הגויים, בעיקר שונאי ישראל (רוב העולם היום, שנת התשפ"ה), בגיא של ינום, וגם בכיכר הירדן וחבל עזה, אשקלון ואשדוד שייחבר. לכן, טוב למכור שמה הדירות, להינצל מיום הדין הקרוב. (רב"ש ז"ל)

רשעי הדור בחינת הרב רב

מוהר"ח⁸⁹ היה מחוייב לתקן כל רשעי הדור הזה שהם בחינת הערב רב אשר רובם או קרוב לכלם הם משורש קין (...). והם מן השורש שלי. אלא אפילו הרשעים של הדורות הראשונים שכבר עברו מימי קדם שהם בגהינם, יכול אני לתקנם ע"י מעשי ולהעלותם מגהינם ולהכניסם בגופות שיחזרו לבוא בעולם הזה להתקן (...). וגם שאני באתי בדרא בתרא וכו'.⁸⁹

נראה כי סיבת קבורת משה רבינו ע"ה בחוץ לארץ הוא תירוץ על מנת שבני ישראל לא יבואו להשתטח על קברו אחרי שנכנסו בארץ, בהשפעת הערב רב, ולהחזיק במשה רבינו כאליל עבודה זרה ח"ו, וכפי שרצו הערב רב בעגל הזהב. גם כן, אהרן נקבר בחוץ לארץ להראות שאין דופי חלילה במשה רבינו, וגם כן כדי לקיים: אין צדיק אשר יעשה בארץ ולא יחטא, הלוא, לא בארץ היו, ולכן לא חטאו אך אינם אלוה חלילה. וגם מרים הנביאה ע"ה, להורות שכך הוא הדין גם לנשים ולא לגברים בלבד.

יש גם צורך להבחין בין אנוס, תינוק שנשבה, ישראל שחוטא (שכולל כל חלקי עם ישראל, "כי אדם אם, אין צדיק בארץ (התחתון) אשר יעשה טוב ולא יחטא", ועיין הרמב"ם בפרק התשובה וגם מוהר"ח⁹⁰ בשערי תשובה, שאין צדיק שלם אלא שמור. ולפעמים, הוא צדיק על יצר הרע אחד, שהתגבר עליו, ונלחם בו, אף שלא ביטל אותו, ויש צדיק גמור שלוחם תמיד בכל יצרו הרע, אך לא ביטלו. ומהבעש"ט זיע"א שאין לבטל היצר אלא לאזן אותו. ואני הכותב לא ראיתי זאת), ובצד השני, ערב רב ועמלק.

לישמעאל אין מלכות ומדינה ועיקרו עיסוקו בחמ(א)ס

ידוע כי הגלויות אינן אלא ד' והן בכל ומדי יון ואדום, וכולן נמשלו לחיות בנבואת דניאל. אולם ישמעאל נקרא אדם, מכח זכות אבות מאברהם אבינו וזכות המילה שנימול, אך לא שלם כי נימול ולא נפרע, ולכן כתוב עליו פרא אדם ולא אדם גמור. וגלות ישמעאל היא הקשה מכולן. ולכן נקרא ישמעאל על שה' ישמע את ישראל ברוב צעקותם הצער והצרות שישמעאל יגרום להם. והיא הגלות החמישית. ובמובן, כי שאר האומות היה להם עיר וישוב, מה שאין כן לישמעאל, שהם באוהלים ובמדברות ונמשלים ללסטים [חמס, וכך נלחמים, כמו גרילי"ה] היוצאים ומקפחים בני אדם וחוזרים לאוהליהם. ועתידין למלוך על העולם ועל ישראל, ועתידין להצר על ישראל צרות קשות ושונות שלא נראו

⁸⁷ [שעהמ"ז קיז]

⁸⁸ שעהפס"ק רע"ה מזולתו]

⁸⁹ [אזכר האספות רבי שמואל ויטאל]

כמותם. ואם כן אנו לא נדע מה נעשה, ואין לנו תקווה אחרת, זולתי שנבטח בשמו הגדול ית' שיושיענו מידם. ולכן ה' יושיענו, כי אין בריאת שמים וארץ אלא לישראל. (עיין זוהר שמות א' ח')

לכן מדברים על מלחמת עולם וסוף העולם כי רוצים לחסל חלילה את ישראל, ואין קיום העולם בלי ישראל. הרי שאינם האותומאנים, כי היו בזמן מוהרר"ו והיה מזכיר אותם, אלא ישמעאלים הם אחרים מהטורקים ומן הפרסים.

עיקר שנאת ישמעאל לישראל הוא להשמידנו כלי, חלילה

וד' גלויות יותר קלות מגלות ישמעאל, הרוצה להשמיד את גופינו ונמשל לבלוע את ישראל, ואין כן ד' גלויות שעליהן נאמר 'המים שטפנו' שהגוף עדין קיים ולא נבלע לגמרי. ואמר "המים הזדונים" הם שאר האמור כנו' בזוהר בענין ניסוך המים שבהג. וכוונתם להמיר את ישראל דתם, ושלא יעסקו בתורה ולא יקיימו המצוות, כנודע בזמני השמד (ב"מ) והיא נחלה לנפשנו ולא לגופנו.⁹⁰

לכן חיבר היטלר יש"ו לערבים כידוע וכמו שמצינו בסוריה ע"י אותו ארור נאצי ברוניר שר"י. ולא פלא כי אלו בעיקר שנפגעו בשבת שמחה תורה, היו דווקא 'משוררי' השלום עם עמלק הישמעאלי, על חשבון אחיהם היהודים, ולא הבינו כי אין שלום עם עמלק.

מה שאין כן בגלות ישמעאל, שרוצים להרוג נפשות וגופות ולכלות הממון של ישראל, ולבלוע אותנו ולא להשאיר שורש וענף.⁹¹

ואיך יהודים עד היום מעסיקים ערבים, ואיך חברת אוטובוס של ערבים עובדת בישראל, ומתאכזים על הנוסעים היהודים. ואיך מפלגות דתיות וחרדיות שר"י פועלים בנגלה ובסתר עם אויבינו ? גדולים האלו לא שלחו את הציבור להציל יהודי גוש קטיף. והיום אותם עסקניים לא שולחים את הציבור להילחם בצד גיבורי לוחמי ישראל. גם מעסיקים עמלקים, גם כורתים ברית איתם. ה' יעביר את כל הערב רב הזה מקרבנו.

מחמוד האיסלם והיהודים

כי הגה הלכו משד מצרים תקבצם מי תקברם מחמוד לכספם וכו'. באו ימי הפקודה באו ימי השלם ידעו ישראל אויל הנביא משגע איש הרוח וכו'.

פה נרמז גלות האחרון הזה של ישמעאל. ולא אאריך בו להסתיר דבר. האמנם בדרך קצרה, כי שם הנביא שלהם נקרא מחמו"ד, ונרמז באומרו 'מחמוד לכספם', גם נרמז היותו מוכנה עצמו בשם נביא וגם שהיה משוגע, וזה נרמז באומרו 'ידעו ישראל אויל הנביא משוגע איש הרוח'. גם ידעת כי הראש הראשון שלהם הוא נקרא סלי"ם, ולכן הם נקראים משלימי"ן כנודע, וזה נרמז באומרו 'באו ימי השילום'. גם רמז אל מה שידעת כי כל הצרה והגלות הזה שגזר המשוגע שלהם על ישראל, היתה הסיבה שרצה לישא יהודית אחת בת איש יהודי אחד הנקרא רבי שלום, ולא רצה לתת לו.

והרי ימי השילום הוא יום נקמה, ולכן עיקר תופעת טבחי שמחה תורה תשפ"ג היה באינוס נשי ישראל, ה' יקום דמם השפוך. ויש לדעת כי לפי פרחי השושנה וגם הרב"ש ממעלה אדומים וכך עוד הרבה צדיקים, כי אין כבר תלוי זכות המילה של ישמעאל, שכנגדה טבח, מידה כנגד מילה, דם בדם כדבריהם השפלים והנבזים יש"ו של הערבים המוסלמים. וכבר עברה ופגה זכו המילה וכדברי הזוהר הקדוש שאורכה היא 1300 שנים. ואין יותר. וכל כוחו של ישמעאל אינו בא אלא מזכות אבות, שהוא אברהם אבינו ע"ה. לולי זכות זאת, לא היה לערבים שום כוח לפגוע בנו. אמנם, בפרחי השושנה מזכיר גם כי ערביי ישראל הארורים, הם כלי אפו וחמתו של הקב"ה נגדנו על עוון חילול שבת. ועיין שבכל העולם התערור פולמוס ערבי מוסלמי נגדינו, שהוא מכוון ומקורו דווקא מכוחות אויבי ושונאי ישראל שבארץ, עם תשתית מבוססת בכל זרועות השלטונות כמו או"ם שהוא כינוי לשורש ועיקר נגע השחין כידוע.

ועל זה נתכעס על ישראל וגזר עליהם שמדות. וגם זה נרמז באומרו 'באו ימי השילום'. וכבר הודעתך כי אין שום מאורע שאיננו נרמז בתורתנו וכמ"ש רז"ל מנין להמן מן התורה וכיוצא.⁹²

⁹⁰ מספר עץ הדעת טוב למוהרר"ו תהלים קכד בקיטור

⁹¹ מספר עץ הדעת טוב למוהרר"ו תהלים קכד בקיטור

⁹² שְׁעָפֶסֶק מְזוּלָתוֹ רַעַם

צריך גם לדעת, כי גלות ישמעאל התחילה בשנת של"ה, ועיין לקמן פרק 'סוף הגלות והגאולה, דברי האר"י ז"ל כי בשנת של"ד הסתיימה גלות אדום.

איסלאם היא דת עבודה זרה

חלום הפליל סעד אל הדין, שראה מחמד נביא הישמעאלים לבוש סמרטוטין וקרוע בגדים ופניו מושהרות בדיו. וענה לו מחמד, כי הוא כך על שהטעה אומה גדולה.

יש להבין, כי הרמב"ם כתב ביד החזקה, שדת הנוצרות והאיסלם חזקו חלק גדול מהעולם להכין אותם להכיר באלוהי ישראל, הוא א"ל אחד. וכך הר"ע יוסף ז"ל פסק בכמה מקומות והקיל בענייני דת הנוצרים והדברים ידועים ואינם כלל לכולי עלמא ובפרט למי שמכיר וחווה את גלות חו"ל. אמנם, לא רק שדת הנוצרות היא עבודה זרה ממש, המכיר בשיתוף (ג' הכוחות ביחד והוא אליל שלהם, גם בהגשמת האלוהות באדם, וכך גם האמינו כת השבתאים שר"י, וכל הכתות החדשות המגוחכות, שהן ספחת לעם ישראל בימינו. סוף דבר, נוצרות היא עבודה זרה מופלגת מלווה בנביא שקר שהוא יש"ו שר"י.

אמנם, החידוש [?!] הוא כי האיסלם מכירה ומוקירה את משיחיות אותו צלוב ממזר בן נדה ונביא שקר הוא יש"ו, וכמו שמוזכר מפורש בסורת 5 מהקוראן.

וגורם כי המכיר בעבודה זרה ובנביא שקר הוא בצמו כופר ועובד אלילים. וכך קיבלתי מהר"ש הר"ח יוסף דורי יצ"ו, כי רבי דוד עובדיה ז"ל מחבר 'נהגו העם' ומארא דאתרא דעיר ספרו במרוקו, קרוב למלך מרוקו, קיבל אישור והזדמנות לשלוח שליחים בערביה הסעודית בעיר מדינה, במקום המקודש למוסלמים הוא הקעבה, ומוזכר בקוראן כי מחמד המשוגע, הרס ופינה מהמקום, שהיה כבר קיים קודם האיסלם, את כל פסלי עבודה זרה שהיו שם, חוץ מ2 פסלים, אחת של יש"ו וגם של אימו 'מרי' שהיא מרה ועגומה, ופשוט זו עבודה זרה מופלגת. אלא ששליחי הרב דוד עובדיה ז"ל, גם גילו כי מתחת לקעבה קיימות מערות, שבהן קבורה קטורה פילגשת אברהם אבינו, והיא הגר בת פרעה אימו של ישמעאל, ועוד כמה קברים. ושם במקום הזה מתחת הקעבה, כומרים מוסלמים מקטירים ומשתחווים לקבר קטורה, והוא מקור טומאה גדולה וכישוף. מכל האמור, יוצא כי דודאי האיסלם היא דת עבודה זרה, המכירה גם בנצרות בטיפשותם.

ביטול דתו של מחמוד

וכבר עבר זמנו שהיו אלף שנים ונתבטלה דתו שהיא הבל וריק [פירוש כי הוסרה ממשלתם ונפלה, כך כתוב אח"ז]. וששה אנשים לפניו. שנים אוהזים במחמד בימינו ובשמאלו, ואנשים אחרים אוהזים בפליל ימינו ושמאלו. ושנים אחרים עברו לפניו, שם היה בית כסא. והוציאו מתוכו איש אחד והביאוהו לפני הפליל, מלוכלך כולו בצואה ופניו ידיו ורגליו. ויענה כי הוא עיסה בן מרים, והוא כך כי הוא הטעה אומת הנוצרים בדת שקר זה זמן רב, וכבר עבר זמנו ונתבטלה דת ההיבל והריק. וישאלו הישמעאלים, במי להאמין. ויאמרו להם, בוקן ראש אלפים ורבבות אומת היהודים. והוקן הוזה נפטר, צעקו אז הישמעאלים וביקשו דת, ונאמר להם כי הנה כבר הניח הוקן תלמידו תחתיו, והוא חי בעולם הבא ובעולם הזה חיים כפולים, והנה עתה הוא חי בדורנו זה, בעולם הזה, כי עתה הוא ראש לכל דת היהודים ⁹³ **ההם אשר ראיתם.**

באופן כי דברי מוהר"ו מסכימים לפירוש רש"י על מס' סנהדרין "ואי מן מתייא" ומבטלים אמונת השקרית במשיח הבא מן המתים וינו חי בגופו בעולם הזה.

אמנם יש להתבונן, איך דת האיסלאם התבטלה כבר בזמן מוהר"ו, כשהיום היא לוקחת תאוצה בכל מקום בעולם. וההסבר פשוט: כיום, אין דת האיסלאם שמובילה בכל העולם נגדנו, אלא דווקא דת עמלק, שכל כולו שונא ישראל. באופן כי עיקר שנאת הגויים נגדינו, כולל כל הדתות ועבודות זרות למינהם, אינו על דתנו היהודית, גם לא בעד דת האיסלם, אלא בעד העמלקים הישמעאלים שבארץ ישראל, אלו ערביי ישראל, כולל עזה.

מחלום: נכד מחמד היה יהודי.⁹⁴

⁹³ ספ"ה"ו ח"א כט.

⁹⁴ ספ"ה"ו ח"ג סב

עד שאיוב לקה, היה לפרעה סנגור

ימינך תרע"ץ אוי"ב, אותיות צרע"ת אוי"ב, שאיבד כל ממונו ולקה בגופו שהקב"ה נתן רשות לשטן לאבד כל ממונו ולהלקות גופו, מידה כנגד מידה, שהיה מג' יועצי פרעה ויעץ לו לשלוט בגופם ובממונם של ישראל, אבל לא להמיתם. גם כל עוד שאיוב היה עם פרעה, היה מגן עליו. ולכן הקב"ה הלקה את איוב, ולא יכל יותר להגן על פרעה, ואז הקב"ה הביא המכות על פרעה.⁹⁵ וכשעברו ישראל את הים ואמרו שירה, אז מסר הקב"ה את איוב ביד השטן כדי שלא יקטרג על ישראל, ולכן נרמז פסוק הזה (תרע"ץ אויב) בתוך השירה.⁹⁶

אופן מסירות נפש בתפילה

מסירת נפשו על קידוש ה' בק"ש, ומסירת נפשו למיתה בנפילת אפים (...) כאילו נפטר מן העולם, ותדבק נשמתו למעלה בבור, ותיעשה באר מים חיים, וזהו סוד אליך ה' נפשי אשא, להעלות נשמתו למעלה.⁹⁷

עיקר קידוש ה' הוא בפועל

והנה אעפ"י שהמוסר עצמו למיתה מייחד ת"ת ומלכות בסוד נשיקין, וכן המוסר עצמו על קידוש ה' מייחד חכמה ובינה בסוד נשיקין, זהו לפי שעה, אבל אינו נעשה מרכבה תמיד. אלא אם כן ימסור עצמו למיתה על התורה ועל המצוה בפועל, ועל קידוש ה' בפועל כרבי עקיבא.⁹⁸

ולכן, החיילים הקרבים הם הם ממש מוסרים נפשם לדעת למען עם ישראל וארץ ישראל. וכמו אברהם, יעקב והשבטים, משה, יהושע, שופטים, דוד המלך ועוד, שנלחמו ולמדו ביחד. ואף שמצינו כי היו מתפללים לטובת דוד המלך בקרב, ולסירוגין היה מתפלל בעדם, לא נעדר דוד מלהילחם, להגן, לתקוף ולכבוש. וכבר הרמב"ם פסק [הלכות מלכים ומלחמות פ"ה הלכה ה'] כי מלחמת מצוה היא להגן מפני אויב הצר על ישראל [גם לכבוש ז' עממים ולמחות עמלק וזרעו] ע"פ משנה סוטה ח' ז', כי אפילו כלה בחופתה יוצאת במלחמת מצוה להגן על ארצה ועל עמה. וכן תורה יותר חלש מכלה בחופתה ?

ולכן, מהעדר קיום תפקיד הגבר היהודי הבן תורה, מקומו נלקח ע"י אותם כוחות החיצונים לקדם את האישה גם בחברה וגם בצבא, שאפשר שתהיה דברים טובים מזה. אבל להילחם חורמה נגד הגברים ? פלא. ומכיוון שהפמיניזם טפס תאוצה בכל העולמות, אין ספק שזו יוזמה מכוונת, כפי שישנאת אומות העולם (אנטישמיות) אינה מוגבלת למדינות ערב (היום, גם צרפת, ובזמנו חידשתי כי צרפת, אותיות צר-פת, שהם צרי עיין וקמצנים כמו צורת הלחם שלהם. והיום, מחדש אני הקטן, כי צר-פת הוא גם צר ממצרים, ולכן צרפת מחשבת למצרים, וגם פת גימט' לילי"ת, כי אין מדינה כל כך מוזהמת בגילוי עריות כמו צרפת, וכבר החיד"א ורבי נחמן מברסלב כתבו על זה.)

ולא משנה מי עומד בראש צה"ל, כי אין אנו מקיימים מצוה זו על מנת לרצות אותם ולציית להם, ולהיות אזרחים טובים קטנים ומסודרים כשאר אומות העולם. אלא נטו לקיים מצוות ה'. וטירוף דברי רבני ערב רב המכריזים לרדת לחו"ל ולא להתגייס או להילחם ולהפגין ולהיכלא, העיקר לא להתגייס, מחשש לרדת מן הדת. אוי לאותה בושה שכך מנהגי הדור מתנהגים, כי אותם בני ישיבות וכוללים חלשים באמונתם, שאינם יכולים להחזיק מעמד, ופתווי תאוות העולם גדולים עליהם. טול וקלל ברחובות העיר ושכונה, ותגדל תהומך על רוב הבתים דתיים וחרדים, חסידים וליטאים ביחד, שיש להם אינטרנט. לך תבדוק כמה נופלים, לא בגלל אינטרנט, אלא בגלל אריכות הגלות, שאותם עסקניים של אידישקייט חשבו להמשיך לרמות את העם עוד מאה שנה, ורבני הדור לא הבינו כי דור חדש הוא, ויש צורך וחיוב להמציא לנערים (ולא רק) תחליף לאינטרנט. ואין שום חשיבות להתגייס אלא להילחם, עד כדי כך, כי מן הדין (רמב"ם עיין שם) מותר לחלל שבת כדי לכבוש, ואף לאכול חזיר ומאכלות אסורות ויין נסך, אחרי כיבוש העיר, במידה שאין דבר אחר שמותר לאכול. ובוה צדק בעל יצי פרחה השושנה; כי הגיבורים האמיתיים הם אלו המתיישבים (מתנחלים), ושיש להתפלל כל יום על החיילים. ואין לערבב בחיילים קרבים בזירות הקרב, לאותם חיילים יחידות שיטור וחיל ועוד ארורים, המרביצים יהודים בהפגנות ומפנים מתיישבים והורסים מאחזים, וטוענים שהם שומרים ומצייטים למדינת חוק. ה' יעניש אותם אם לא יחזרו בתשובה ממעשיהם האנטישמיים והאכזריים כלפי עם ה'.

⁹⁵ [שעפס"ק כנא מזולתו]

⁹⁶ [שעפס"ק כן מזולתו]

⁹⁷ [שעכת"מ קנא]

⁹⁸ [שעכת"מ קנד]

תאוות האדם הבליעל הוא לחטוף אדם דקדושה ולרוקן אותו מכל קדושה

על ידי הצער שסבלו עשרה הרוגי מלכות בגופם, להעלות את המ"ן דמלכות הנתונים ומוטבעים תוך הקליפות הנקרא 'מלכות אחרא' שנגד מלכות דקדושא (...) כי סתרא אחרא הוא אדם בליעל, השולט באדם דקדושה, לחטוף ממנו הנשמות העשוקות. וכל זה הוא לרע לו של אדם בליעל כדוגמת ארון פלשתים. וע"ז צער הריגת גופות הצדיקים האלו, הם מעלין המ"ן דמלכות הנטבעת בין הקליפות.⁹⁹ מספיק פרשיות היו בארץ להבין זא"ת.

גוף הצדיק זך בתכלית אחרי שנמסר על קידוש ה'

ובודאי כי הריגת גופות הצדיקים הנהרגים על קידוש השם, גופות אלא נודככים בתכלית הזיכוך ונעשה רוחני ממש, כמו משה רבינו ואליהו הנביא ושאר הצדיקים שעלו למרום בגופם בתכלית הזיכוך. וכמו אלו שנכנסו בגן עדן הארץ (התחתון) כרבי יהושע בן לוי וחביריו. ומה גם אלו שנהרגו באותה ההריגה המשוונה, נוסף על גודל חסידותם ושוש נפשם היותם סוד השבטים בעצמם, כי בלי ספק שנתעלו גופם יותר מנשמות שאר בני אדם.¹⁰⁰ עוד ידוע כי רבי עקיבא ע"ה הלך לחפש אחרי עשרת השבטים וידע מקומם [כתר שם טוב גאגין חלק שבועות וט' באב], וביקש מהם להצטרף למלחמות בר כוזבא, וסירבו. ולכן דעת רבי עקיבא שעשרת השבטים לא יחזרו. ומה גם שבגמרא, נחשבים כגויים, ויש הרבה מה לברר בענין זה ה". ואולי דווקא רבי עקיבא הוא מעשרה הרוגי מלכות, מידה כנגד מידה, שעמדתו לפסול עשרת השבטים שלא יחזרו באחרית הימים, גרמה, בנוסף לקללת רבי אליעזר עליו שמיתתו של רבי עקיבא תהיה מיתה משוונה, לאותה מיתה משוונה בידי אוילים אדומיים.

מלבוש ה' לנקמה

כשהשם ית' לוקט הצדיקים מן העולם הזה, הם נעשים לו מלבוש אחד והוא מתעבר ומתלבש בתוכם, וזהו ויתעבר ה' בי למענכם, כ בחטאתיכם נאסתפתי מן העולם קודם זמני.¹⁰¹

אף רשע שמסר נפשו על קידוש ה', נקרא חסיד

על אותם יהודים שנשפכו דמם כמים וגופותיהם זרוקים ברחובות ללא קבורה, ועופות השמים וחיות השדה אוכלים אותם, הרי שהיה צריך לקונן כסדר המאורע, קודם ש'שפכו דמם כמים' ואח"כ 'נתנו נבלת עבדיך'. אבל יוכן במ"ש רז"ל, שאלו היו רשעים. אלא כיון שקיבלו עונשם, קרא אותם חסידים. ולכן כששפכו דמם שאז היו מקבלים עונש עוונותיהם, אין ראוי לקונן עליהם עד אחר שקיבלו עונשם וניתן נבלתם למאכל (העוף והית השדה). אז ראוי לקונן, כי כבר הם חסידים ע"י שפיכות דמם. ואחר כך שקונן על נבלתם הנתונה למאכל אחר היותם נקראים חסידים, אז חוזר למפרע לקונן על שפיכות דמם.¹⁰²

דור האחרון קודם ביאת משיח

דור האחרון הסמוך לימות ביאת המשיח אשר הוא נקרא בשם 'בית יעקב'.¹⁰³

חכמת פרנס הדור כפי זכויות הדור

והנה הקב"ה כפי זכויות הדור נותן חכמה בפרנס הדור. ולכן כאשר חטאו ישראל גרמו שהפרנס שלהם שהוא משה ע"ה יחזור לבחינת העיבור, ואיבד שאר ההארות שהיה לו בתחלה (...) ואז שכח כל אותם ההלכות שהיה יודע (כי עוונות הדור גורמים כך לפרנס שלהם).¹⁰⁴ אמנם יש לבאר, כי לא הדור חייב אז וכאי אלא כפי הנהגת המנהיג. הרי שמושה רבינו לא היה אמור לקחת הערב רב אלא אחרי שבני ישראל יכנסו לארץ ישראל ויקבלו את התורה, ורק אח"כ לצרף את הערב רב ולבררם. ואף שישאל הזכיר השתתפו ולא מחו בעגל הזהב, ונענשו, לא ישראל אשם אלא ערב רב חייב בעשיית עגל הזהב.

⁹⁹ [שעהמא"מר נ]

¹⁰⁰ [שעהמא"מר נא]

¹⁰¹ [שעהפס"ק קסה]

¹⁰² [שעהפס"ק רח]

¹⁰³ [שעה"ג נ]

¹⁰⁴ [שעהפס"ק קסה]

וכך אלו שנפגעו מעמלק במדבר, אלו הערב רב שאינם ירא אלהים, וחוזר על "וייראו העם את ה' ויאמינו וגו'", ולכן נשכח ממושה רבינו כל אותן הלכות, כי השכחה בחינת עמלק.

גלגול משה רבינו וערב רב בדור האחרון

עתידי משה עצמו לחזור בגלגול בדור האחרון, ואז יקום, וזהו "הנך שוכב וקם". גם אז בדור האחרון, יתגלגלו כל דור המדבר עם הערב רב, וזהו "וקם העם הזה" וכו'.¹⁰⁵

גלגול דור המדבר בדור האחרון ועיליית הנשים על ת"ח שבדור האחרון

כי אין לך דור ודור שמושה אינו בתוכו כדי לנהג את הדור ההוא, וגם דור המדבר עצמו עם הערב רב כולם יתגלגלו בדור האחרון "כימי צאתך מארץ מצרים", וגם משה יקום בתוכם כי כולם הם מסוד הדעת, משה ודור המדבר וגם הערב רב (ולכן ריבוי הדעות הגוים בלבולים רבים בדור הזה. זית"א), וזה הסוד שתלמידי חכמים שבדור הזה, הנשים שולטות עליהם, לפי שהם מזמן דור המדבר שהן לא נתנו נזמיהן לעגל, והאנשים חטאו ונתנו נזמים לעגל.¹⁰⁶

נשים אלו, נשות חיל, כאשתו של בן פלט, שהקריבה את עצמה להציל את בעלה מעצה רעה ומנפילת קורח ועדתו בתהום פי האדמה. ועליהן נאמר "בזכות נשים צדקניות עתידין להיגאל". לא כן אותן ליליו"ת המתעצלות ביום ופועלות לרעה בלילות, יוזמות נגד התורה ובניה, ושלוחות של עמלק, שאינן מכירות ביקר האישה היהודית, בדת יהודית, ושונאות את עם ישראל, שזה סימן מופלג לעמלקיות. וכל עיקר מטרתן הוא לפרק משפחות ולחטוף ילדים, על מנת לערבב האוכלוסין ולגרום להגדלת הממזרות, חלילה, במויג ל"טובת הילד". גם מרד הנשי הוא מטעמים נבזים, ובעיקר, הרחבת הגירושים והזנות בישראל, בר מינו. וכבר המדרש מביא כי באחרית הימים, הגברים יניחו את ידם על האגן שלהם, כעין נשים בהריון, שזו תחליף מעמד הגבר בחברה, כפי שפרעה עשה במצרים, היה שולח נשים למלאכות כבדות וקשות, והפוך לגברים, להשמיט את הנשים מביתם, ולהפוך טבע המינים והתפקידים, כפי שאנו רואים היום כל מיני שינויי מגדרים מפלצתיים כימיקלים ותרופתיים.

כך גם שוויון בין גברים לנשים, ועלילות דם על גברים, ותאוות משכבי זכור ומעשה כנען ומצרים, המאמינים בתאוותם, כי הם חידוש העולם, והם באמת מסכנים. אמנם, צד הטוב הוא גילוי פרשיות זוועות אצל גברים, זנות ואונס, שהם רמה נמוכה בעם ה'. אך, הכל ניתן לתקן.

כל בעלי תורה שבדור האחרון הם בחינת אנשי המדבר, ולכן נשיהן שולטות עליהם, לפי שבימיהם (בזמן דור המדבר) עשו הערב רב את העגל, ואנשי דור המדבר לא מיחו בהם, אבל הנשים לא רצו לתת נזמי הזהב לעגל, ולכן הן מושלות עתה עליהם.¹⁰⁷

כך שלא יחשבו נשי היוזמה הפמיניסטים, כי בזכותן נעשה הדבר. אלא גנבו את האירוע לטובתן והפכו את מעלת אותן נשים צדקניות, לרצונן ולהנהתן הרע, לבטל ערכי התורה ותיקון העולם. והן בוחרות באיזה צד יהיו בגאולה.

סוג של בת זוג שתצא רק בביאת המשיח

דע כי יש כמה שורשים של נשמות שנשרו בקליפות הם ונשותיהם בת זוגם, והזכרים יכולים לצאת עתה בעולם הזה מתוך הקליפות. אבל נקבותיהם אינם יכולות לצאת כלל עד ביאת המשיח, והם עתה טבועות ומסורות ביד הקליפה הנקבה (אגרת בת מחלת או נעמה אימן של השדים). וכך הוא בשורש של חור בנה של מרים, וכך גם אהרן הכהן שלא נשא בת זוגו, כי הוא קרוב לשורש חור.¹⁰⁸ אף שלא נושא את בת זוגו, מ"מ כל אישה שנושא אינה אלא משורש נשמתו. שער הגלגול.

¹⁰⁵ [שעה"ג נד]

¹⁰⁶ [שעה"ג נד]

¹⁰⁷ [שעה"ג נג]

¹⁰⁸ [שעה"ג כד]

בירור נשמות ישראל עד ביאת המשיח

עד צאת ישראל ממצרים היו מעורבות כל הנשמות טוב ורע ומאז התחילו להתברר, והדבר הזה הולך וגדל עד ביאת משיחנו.¹⁰⁹

כוחם של אנשי כנסת הגדולה

ובזמן בית שני, אנשי כנסת הגדולה החזירו עטרת ליושנה כי המלכות הזרה להיות פנים בפנים אפילו בימי חול, כמו שהיתה ביום שבת בזמן דור המדבר ובזמן האבות.¹¹⁰

בירור ותיקון רפ"ח ניצוצות סימן לביאת המשיח

ענין הבירורין האלו נוהג מיום בריאת העולם עד שיגמרו להיתקן כל הרפ"ח ניצוצין ולהתברר, ואז יבוא המשיח כנ"ל.¹¹¹

מעלת תיקון מצוה ותפילה

ודע כי כל התיקונין והמצוות והתפלות שאנו עושים, מן בריאת העולם עד ביאת משיחנו, הכל הוא לתקן ולבררו אלו הט' אהוריים (השניים) דאימא, ולא יושלם בירורן ותיקומם עד ביאת משיחנו במהרה בימינו אמן.¹¹²

ולכן כל תפילותינו ומצוות ומעשיות שאנו עושים בכל יום תמיד עד ביאת המשיח, הוא לברר ולהעלות אלו הנשמות שנשרו מאדם הראשון ונפלו בתוך הקליפות, עד דמאטו רגלין ברגלין כנוכר בס' הזוהר פר' פקודי, וכשיושלם בירורן ותיקונם משיח בן דוד בא.¹¹³

עתידין לבוא (טיפות של זוג השלישי) בדור האחרון קודם ביאת משיחנו בעזרת השם, בגלות זה האחרון שהיא גלות אדום [וכיום אנו בגלות ישמעאל. זית"א]. ולכן צריכים שישתדלו להרבות בתשובה ובשאלות (בקשות) ובתחנונים אל הקב"ה שיושיעם מן הגלות ויגאלם.¹¹⁴

גלות האחרון נקראת שארית יעקב

בענין הדור אחרון של המשיח, דבגלותא בתרא הנקרא שארית יעקב, שהיא בחינת כד מוטו ברגלין, תבין הפסוק הזה במתכונתו (והיה שארית יעקב בגוים, אשר שם כל הקליפות והאלהים אחרים הנקראים גוים ועמים רבים).¹¹⁵

לימוד סודות התורה בצער עד דור מלך המשיח

ודע כי להיות העשרה תלמידי רשב"י ע"ה מבחינת החסדים (שלא הוצרכו ליהרג שאין הקליפות נאחות בהם), לכן זכו שנבאר וגלה להם כל סודות התורה שלא מתוך צער כלל, מה שלא יהיה כן עד דרא דמלכא משיחא.¹¹⁶ ויזהר בכל הבגדים הנוצצים ובכל כיסאות זהב, ומכל במוות שיושבים עליהן מעל "המון העם", וכל הנהגות זרות האלו, שהם סימן של ערב רב לפי הזוהר הקדוש.

אי אפשר להמשיך מן פנימיות של עתיק יומין עד זמן ביאת המשיח במהרה בימינו.¹¹⁷

¹⁰⁹ [שעהמ"מ"מ קח]

¹¹⁰ [שעהמ"מ"מ מה ששמעתי מזולתו כו]

¹¹¹ [שעהקד"מ ט]

¹¹² [שעהקד"מ קלד]

¹¹³ [שעהפס"ק יד]

¹¹⁴ [שעה"ג סה]

¹¹⁵ [שעהקד"מ סכה מזולתו]

¹¹⁶ [שעה"ג סכ]

¹¹⁷ [שעה"פ קט]

דחיית ביאת המשיח בגלל אותם האומרים כי אין הדור זכאי

מפני אותם האומרים כי משיח לא יבוא בדור הזה, ובשביל עבירות גדולות אשר בעיר הזאת (דמשק), הכבדו על המשיח חבלי ברזל עבות, ויתאחר עוד י"ב שנים. ובתוך זמן זה יבואו צרות רבות על דמשק, ותתהפך כסדום וגם ירושלים תשרף, אך צפת תנצל. ואח"כ יבא גוג ומגוג, ואח"כ יבוא המשיח עם ז' רועים וחי' נסיכי אדם.¹¹⁸

טעות בענין קץ הימים

ג' טעו בענין הקץ. הראשון יעקב אבינו ע"ה כשקרא לבניו ואמר "ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים", ונעלם ממונו הקץ. השני, שמואל הנביא, שטעה בענין אליאב ואמר "אך נגד ה' משיחו", כי חשב שמונו יצא המשיח. והשלישי הוא רבי עקיבא, שטעה וחשב כי בן כוזיבא היה משיח, ולכן אותיות יעקב הם בעקיבא, לרמוז כי טעותם שווה. ולכן, שלושתם נתגלגלו כדי לתקן טעות הזה.¹¹⁹ הרי, מפשט הפסוק, יעקב אבינו ע"ה ניבא לכל השבטים, כולל עשרת השבטים, ולא רק יהודה ובנימין, עובדה כי עשרת השבטים קיימים עד היום כי הם חלק מאחרית הימים. יש לדעת כי כל תאריך של גאולה, טוענת גזרה טובה או חלילה רעה. עיין בשו"ת קציני אר"ץ לרבי יהודה קצין ז"ל, המביא בשם ר"ש דוויק הכהן ז"ל מראשי מקובלי בית אל בירושלים, וכתבו והדפיסו בחוברת אחת בשנות תרפ"ח בערך, אין לי את הספר תחת ידי, כי בשנת ת"ש (1940/41 למנו) תהיה גאולה. והרי, לצערנו לא זכו אלא היפך נחתמה גזרה רעה כי בהתחלת שנת ת"ש (1941) קבעו בכנס וונזי לשמצה, את פיתרון הסופי ושליחת היהודים (בכל מקום בעולם ולא רק יהודי אירופה) במחנות השמדה, ה' ירחם. ולכן, תאריכים האלו מכילים גם חסד וגם דין, באופן כי לפי זכויות ישראל, הגזרה פונה לחסד או רח"ל, לדין.

גם יש להבין כי הרבה מהלמדנים אינם מדייקים במה שכתוב. מה שמוכח במדרש הנעלם (זוהר א' דף קי"ט ע"ב) וז"ל "אבל אנא חמי אורכא יתירא על אינון דיירי עפרא, דבאלף שתייתי לזמן ארבע מאות ותמניא שנין מניה, יהיו קיימין כל דיירי עפרא בקיימיהון, ובגיני כך אתערו הברינא על פסוקא דקרא לון בני ח"ת, ח"ת דיתערון לח"ת שנה, והיינו דכתיב (ויקרא כה יג) בשנת היובל הזאת תשובו איש אל אחוזתו, כשישתלם הז'את, שהוא חמשת אלפים וארבע מאות ותמניא, תשובו איש אל אחוזתו, אל נשמתו שהיא אחוזתו ונחלתו." עכ"ל הזוהר. והתאריך הוא 5408 והוא שנת 1648 למניינם, שנה שהתחילו פרעות ושמד ת"ח-ת"ט הי"ד, ושנה שבה (שבועיים אחרי חג שבועות) אותו משיח שקר מאויזמיר (טורקיה) קרא לעצמו משיח ישראל.

וכבר כתבנו כי:

א'. כל תאריך פונה לגזרה טובה (גאולה) או לגזרה רעה חלילה (שבד פרעות). וזה בדיוק מה שקרה בתאריך הזוהר. ב'. משמע כי אין ביטול גזרה טובה אלא דיחוי, ולכן אם לא החיו המתים בשנת 5408, שלוש מאות שנה אחרי כן, בשנת 5708 שהוא 1948 למנו, כן החיו המתים וכדברי הזוהר שישובו איש אל אחוזתו והיא חידוש ממלכה וממשלה בארץ ישראל. והזוהר מזכיר בני ח"ת שהוא תאריך 408 מאלף השישי, כי בשנת תש"ח לא חזרו לישראל והקימו ממשלה, ובפרט, אלו "המתים" ששרדו השואה, אלא בשנת ח"ת, ואל תקרא ח"ת אלא בני חטא, והדברים כן מובנים.

ג'. לא זוהר ולא האר"י ז"ל, ולא בעל חסד לאברהם (ר"א אזולאי ע"ה) הזכירו תאריכי גאולה אלא בשנת 5408 תהיה תחיית המתים וישובו כל איש אל אחוזתו, בשנת של"ד להאר"י ז"ל, הוא סוף גלות אדום, בשנת תש"ס לחסד לאברהם היא תחיית ארץ ישראל וגם תחיית המתים, משמע חידוש האומה הישראלית וארץ הקודש, ולא שנת הגאולה. ודו"ק.

וכל התאריכים הם בחינת בעיתה, ואנו עכשיו בעיתה, כדבי הצדיק (כי פרח השושנה). ואם היינו ביאחישינה, לא היה צריך לשער תאריכים, כי בחינתה מעל הטבע. האמנם, בחינה שלישית קיימת והיא אחישינה בבעיתה, שאף שלא זכו ישראל וברוך הטבע, בכל זאת יש נסים בתוך הטבע. והוא בחינת זוגלתי אתכם אחרית כראשית. שכמו ביציאת מצרים היו בעיתה, וה' חישה את הק"ץ וזירו הגאולה, כך גם אנחנו, שאף שאנו ביבעיתה, בכל זאת הקב"ה ברחמנותו מזרו את הק"ץ, ולכן כל הדינין והצרות.

¹¹⁸ [ספטה"ז ח"א כז]

¹¹⁹ עשה"ג עב.

שנת סוף גלות אדום

אלף של"ד אלו ימי הגלות. ומשם ואילך יכול להיות קץ הגאולה, והיינו משנת השל"ה ואילך.¹²⁰ דלא כפי שטעו ששנת של"ה הוא שנת הגאולה. אלא בשנת של"ד הסתיימה גלות אדום. משמע, כי משנת של"ה ואילך התחילה גלות החמישית שהיא של ישמעאל הקשה והארורה. ומאז אפשר לצפות לכן דוד. ויש להבין כי בן דוד נכון יכול להגיע בכל רגע. אמנם יש שלבים לעבור, כדברי ישעיה הנביא ע"ה "קמעא קמעא", ולא בחיפזון. אמנם ישועת ה' כהרף עין.

של"ו כמנין ס"ת יתגדל ויתקדש שמייה רבא.¹²¹ הגאולה העתידה, גדולה מגאולת מצרים, כי אף שלא נשאר במצרים שום ניצוץ של קדושה כי הכל נברר, עדיין בשאר כל הארצות כולם, נשארות ניצוצות שנתערבו בהם מומן הטא אדם הראשון ולא נתבררו. זאת הסיבה למה ישראל חזרו לגלות בין העמים, כדי לברר שאר הנשמות שבשאר האומות. אבל גאולה העתידה אין אחריה עוד גלות כלל, לפי שאין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות, להתברר מכל האומות כולם, בסוד ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך וכו'. ולכן לא יאמר עוד חי ה' אשר העלה את ישראל ממצרים, כי אם חי ה' אשר העלה וכו' מארץ צפונה ומכל הארצות אשר הדחתים שם וכו'. והיא גאולה כוללת בכל שבעים שנים שבקליפה.¹²²

אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף

כששלטו הקליפות בנשמות שנשרו מאדם הראשון בגלל חטאו, ונפלו לעמקי הקליפות, לא ישלים תיקונם עד בא משיה בן דוד, וכשיושלמו כולם לבוא בעולם ולהתקן, אז משיה בן דוד בא.¹²³

אריכות הגות כפי בירור הניצוצות ועליית מ"ן

וזהו סוד תיקון התפילות שתיקנו לנו רז"ל, כדי לעשות תיקון למעלה בכל עת מאלו הג' תפילות [ולברר המלכים עד שיכלו כל הנשמות שבגוף ויבוא בן דוד] (...), כי אין במעשינו כדאי ללקוט ולברר כל הניצוצות של הקדושה כולם אשר באותם המלכים. אבל הדבר נעשה לאט לאט. ובכל זווז וזווז מתבררין קצת ניצוצות, כי המצות וכפי זכות הדור בעת ההיא, ועל דרך זה הולך ונעשה הבירור הנו. וכאשר יכלו להתברר כולם, אז נתקיים מ"ש רז"ל אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף.¹²⁴ ובוה תבין כמה גרם הטאו של אדם הראשון ומה הוא ענין עיכוב ביאת המשיה.¹²⁵

תיקון רוח ונשמה כתנאי לביאת בן דוד

רוב בני אדם אינם זוכים אלא לנפש, ומועטים בדורותינו האחרונים אלו שזוכו לרוח ונשמה. והרי נודע כי אין בן דוד בא עד שיכלו כל הרוחות והנשמות ליתקן. אבל יובן עם מה שהזכרנו, כי גם הרוח והנשמה יתגלגלו בגופות אחרים בהיותם מורכבים על נפש הגר ואז יתקנו גם הם.¹²⁶

והנה זאת הסיבה שבעשורים הארוכים, נתגיירו עשרות אם לא מאות אלפים, אפילו בגיור קל וטבילה, והבן לכן ערכתי את סידורי 'משח זית' א' כדי לציין כל הפעמים שיש לשתף את חלקי נשמתנו (נר"ן) בתפילות.

תשובה מעוון זרע לבטלה הוא הפיתרון לגאולה

אין בן דוד בא עד שיכלו כל נשמות בגוף, גואל וילשבי פ'שע, ר"ת גוף, לרמוז כי לא יבא לציון גואל עד שיכלו נשמות שבגוף ותוקנו והיו שבי פשע, כלומר, כאשר ישובו מן הפשע, שהוא טיפות זרע לבטלה שהם בניו, ויחזירו אל הגוף. וכאשר האדם ההוא חוזר בתשובה, אז חוזרות הנשמות הם אל אוצר הקדושה הנקרא גוף, וכל זמן שאינן חוזרות, המשיה מתעכב.¹²⁷

¹²⁰ שעהפס"ק רב.

¹²¹ שיה"פ פו

¹²² שעהמ"ל קטו

¹²³ [שעהפס"ק טז]

¹²⁴ [שעהמ"א"מר מטו]

¹²⁵ [שעהמ"א"מר מטו]

¹²⁶ [שעה"ג יב]

¹²⁷ [שעהפס"ק קלב]

ולדעת הרמב"ם, כל מי שהתרחט, התוודה, ולקח על עצמו לא לחטוא יותר באותה עבירה, ובאה עבירה הזאת לנסות אותו בן אדם, ומתגבר על יצרו ואינו חוטא, אדם זה נקרא

כל הנשמות שבקליפות בגלל זרע לבטלה יתקנו טרם הגאולה

כל הנשמות שבגוף יתקנו טרם שיבא הגאולה, ואפילו איזה ניצוץ קדושה מועטת לא ידח ממנו נדח. אף בעלם, לפי שהיה בו קצת קדושה, נתגלגל בנבל הכרמלי, ושם היתה תחילת תיקונו בקדושה, ומשם ואילך, נשלמו כל הניצוצות שהיו כלולות בו. ועל דרך זה יהיה בכל שרשי הנשמות כולם יתקנו קודם הגאולה ואז יתגאלו.¹²⁸ אולם, ודאי שאופן תיקון זה הנעשה מעצמו הוא דרך דין וגבורה, מה שאין כן אם מתקן בעצמו כפי דעת הצדיקים המאפשרת לכולם לתקן באופן פשוט וקל, ואדרבה אין לזלזל בכך. כי כפי שחטא באופן קל בדבר חמור, כך יתקן באופן קל דבר חמור. וזו מעלת הצדיקים הפועלים לטובת העם ולא לטובת אנ"ש וכנישתא, צדיקים כמו האר"י ז"ל, שעיקר תיקון הברית הוא בק"ש על המיטה, ורבי נחצן שערך תיקון הכללי לכל פגמי הברית, בין באונס בין ברצון, וכפי שהבאתי למטה בחלק 'שער התשובה'.

כנישתא

אמנם, אי אפשר להיגאל עד שיתקבצו עמו עשרה אנשים גדולים, והם קטני הערך ממנו, והוא גדול ועליון מכולם. ואין קפיידא שאחד מהם טרם מת, כי זכותו קיים בעולם, כאילו הוא עצמו קיים. ובהגעת העשירי, יתקבצו ביחד עם החכם, ואז יקבצו את ישראל להיגאל. ואם אחד מאלו לא יהיה שלם בתכלית השלימות, צריך שימות ויהזור בגלגול עד שישלים תיקונו, ובעבור זה מתעכבת הגאולה. ועשרה האלו צריכים שיהיו אוהבים זה לזה בתכלית, והיו שלמים בחסידות (...) ולפי שאלו העשרה בהם תלויה הגאולה אחר שיתקנו, לכן אין בידינו ידיעה להודיעך זמן הגאולה כי הדבר תלוי במעשיהם ותיקונם.¹²⁹

וידוע כי באורך הדורות כמה צדיקים ניסו כמו החוזה מלובלין ז"ל או אחים רבי אלימלך ורבי זושא ז"ל. אך, בזמן השואה פעלו רבי יהודה פתיה ז"ל עם צדיקים אחרים והיה כנישתא, והצליחו לבטל הרבה גזירות מעל יהודי ישראל לגזור מיתה על אותו צורך היהודים הגרמני העמלקי.

מיתת משיח בן יוסף

טעם למיתת משיח בן יוסף (כי הוא ביסוד דהל, שנאמר בה רגליה יורדות מות שהקליפות נאחות בה) ולא משיח בן דוד (שהוא ביסוד דלאה).¹³⁰ ועיין כוונת האר"י ז"ל בתפילה ב'תשכון בתוך ירושלים' לכוון על משיח בן יוסף שלא ייהרג ע"י ארמילוס הרשע. ואני הקטן הכותב, זוכר שביום קבורת הצדיק בבא אלעזר ז"ל, דווקא ברגע שאחד הרבנים נאם בהספדו והזכיר כי 'בבא אלעזר' היה משיח בן יוסף או בחינת משיח בן יוסף בדורנו ונהרג ע"י סכין וכו', דווקא ברגע הזה נפל בידי מן השמים אחד מספרי הצדיק המולבן רבי יעקב אבוחצירא זיע"א זצוק"ל, בספר ליקוט 'תפארת יעקב', כי "בוודאי לא ימות משיח בן יוסף מרוב תפילות ובקשות הצדיקים והחסידים (לא הכוונה לחסידי החסידות) והמתפללים במשך הדורות". והיה נפלא כי נגלה לי דברי הצדיק זיע"א דווקא בעת שמספידים וקוברים אחד מצאצאיו הוא בבא אלעזר ז"ל.

אליהו הנביא ז"ל

אליהו התשבי משבט גד ואליהו משבט בנימין (מבני ירוחם), עלו לשמים כל א' בזמנו, ואח"כ נתחברו יחד ונשארים שם, ואינם יורדים. זה אליהו דשבט בנימין שעולה ויורד תמיד, לעשות נסים אל הצדיקים ולדבר עמהם. (...) ומכל הבחינות שישארו אחר כך לעתיד לבוא, הוא אליהו דשבט בנימין.¹³¹

¹²⁸ [שעהפס"ק קפטן]

¹²⁹ ספה"ח" ח"א אות כ"א

¹³⁰ שעהמא"מרכ קיג

¹³¹ שעה"ג מא

אליהו הנביא הוא תלמיד משה רבינו ע"ה

והנה, אליהו ז"ל תלמידו של משה רבינו ע"ה וחייב בכבודו.¹³² ומוזכר בוזהר ש(אליהו) יהיה למשה הפה שלו בגלות.¹³³

תיקון העולם בימי המשיח

כי אם הקב"ה היה בורא מתחלה, בדרך שעתיד לעשות בימי המשיח להוציא קלוסקאות יפות, כמ"ש רז"ל על פסוק 'יהי פסת בר בארץ', לא היינו צריכין לטרוח בכמה מיני מלאכות זריעה וחרישה וקצירה וזריה וכו' עד שהמאכל נתקן. אבל אנו עתה צריכין לחרוש ולזרוע וכו' ולהוציא התבן והקש שהם הקליפות מן החטים, ואח"כ מוציין הסובין והמורסן שהם קליפות יותר דקות, ואח"כ לאפותו ולתקנו ע"י האש, כי זה הוא גמור המלאכות כולן, ועל דרך זה כל המלאכות שבעולם. (...) ולכן עתה כדי לתקנם ולבררם וללבנם, אנו צריכין לטרוח ולעשות כל המלאכות ע"י מצות מעשיות, שיש בהם בעת הזריעה 'שדך לא תזרע כלאים', וכן על דרך זה בכל מלאכה ומלאכה, וכמ"ש ז"ל על פסוק 'מי מנה עפר יעקב מצות שמקיימין בעפר'. גם אנו צריכין להתפלל ולעשות מצות כדי לבררם ולתקנם ולהעלותם בבחינת מיין נוקבין למעלה כנ"ל.¹³⁴

בירור הנשמות לעתיד לבוא הוא קיום הנשמות בשורשן

עירבוב נשמות בין אדם הראשון עם הבל וקין נמשך עד ביאת המשיח ואליהו ז"ל, אבל משם ואילך כל דבר ישוב לשורשן.¹³⁵

נשמות חדשות אחרי ביאת המשיח

מיום שחרב בית המקדש לא יצאו נשמות חדשות, כי כל הנשמות הבאות לעולם וכולם הם נשמות ישנות מתגלגלות ובאות עד יושלם תיקונם, ואח"כ בן דוד בא ואז יבואו נשמות חדשות.¹³⁶

ישראל בתשובה

גם נודע כי אם ישראל ישוּבו בתשובה, מיד יבא הגואל כמ"ש 'היום אם בקולו תשמעו'. ואם אין בן דוד בא עד שיכלו הנשמות, איך יתקיים זה לזה? לכן כתוב הקטן יהיה לאלף והמעיר לגוי עצום, ויולידו נשמות לאין מספר, יכלו לצאת כל הנשמות ביום ששבו בתשובה. והרי נתקיימו שתייהן.¹³⁷

אחישה בבעתה

ונמצא שהגאולה באה בעתה לפי שכבר יצאו כל הנשמות, והוא אחישה כי על ידי התשובה, ה' יקדים זמן הגאולה ויעשה נס גדול כזה שהקטן יהי לאלף וכו', והרי הוא בעתה אחישה.¹³⁸ וכבר הצדיק (כי פרחו השושנה) גילה שאנו בעתה, ולכן כל המאורעות שאנו חווים הם ע"פ הטבע. אמנם, לפי האר"י הקדוש, גם אחישה קיימת, ולכן אפשר בחיי הפרטיים לראות השגחתו ית' איך היא פועלת לטובתו. ק"ו במרחב הציבורי, שהנסים, ברחמי המרובים, רבים וניכרים, בצד מידת הדין המתוחה, ה' יגדע את הדין והחיצונים במהרה, אמן. אמנם, כבר כתבנו בענין בעתה אחישה, שאף הגאולה בבחינת הטבע, יהיו נסים גדולים בחינת אחישה, וזהו 'אראנו נפלאות', שהם מעל הטבע.

¹³² שעהמא"מר קג

¹³³ שעהמא"מר קג

¹³⁴ [שעהמ"ל סג]

¹³⁵ [שעה"ג לב]

¹³⁶ [שעהפס"ק קלט]

¹³⁷ [שעהפס"ק קלג]

¹³⁸ [שעהפס"ק קלג]

מעלת העולם בביאת המשיח

כי תתגלה לעתיד ביום מלכא משיחא שהמלכות תהיה נתקנת ושלימה וממנה הוא מלך המשיח. ולכן כאשר יתעורר מלך המשיח יבוא, (שהוא בהתעוררו זה הרוח רביעאה) אז ישיגו כל הבריות חכמה שלימה, כי אז תהיה אור הלבנה כאור החמה וכו'.¹³⁹

בזמן הזה (קודם הגאולה) לא יתגלגל האדם על מצות שאינו יוכל לקיימן כמו מצוות הקרבנות (משמע מדברי מוהרר"ו שא"א להקריב בלא בנין בית המקדש) וכיוצא. אך אחרי ביאת המשיח שיבנה בית המקדש במהרה בימינו, אז יתגלגלו בגלגול ממש כדי לקיימם.¹⁴⁰ במקום אחר כותב מוהרר"ו כי יש גלגולים עד תחיית המתים. הרי שלדעת האר"י ז"ל, תחיית המתים אחרי בנין בית המקדש אחרי ביאת המשיח. אמנם כבר גילה הצדיק שליט"א (כי פרח השושנה) שתחיית המתים תבוא מיד וסמוך לגילוי משיח ברבים, היא ביאת המשיח.

בזכות מעשיו הטובים בעולם הזה, יתוקן הפגם בימות המשיח

אעפ"י שבעולם הזה אין כח ביד האדם לתקן גרעונות אלו אפילו ע"י מעשים טובים, עם כל זה אם האדם ייטיב מעשיו בעולם הזה, יזכה שלעתיד לבוא לימי המשיח ב"ה, יתוקנו הפגמים האלה, והדעת יעלה למעלה במקומו בראש, ואז יאירו פנימיות הנשמות הנזכרות כמתחילה בהיותם למעלה בראש, וגם חיצוניותם יהיה אז ממקום עליון הראוי להם שהוא מן הגלגלתא.¹⁴¹

והנה, ע"י תיקון האדם ע"י מעשיו בעולם הזה, יוכל לתקן הפגם, לא עתה רק אחר כך בימות המשיח, כי אז מכה מעשים טובים שקדמו אל האדם עתה בעולם הזה, יתוקן אז הפגם בימות המשיח ויעלה הדעת למעלה, ואז תאיר פנימיות נפשו כבתחלה.¹⁴²

בדורו של משיח יבוא משה בגלגול ללמד תורה לישראל

באחרית הימים בדורו של משיח, יבוא משה בגלגול וילמד תורה לישראל, וגם אז יהיה ערל שפתים, והמתורגמן שלו אז יהיה אליהו ז"ל שהוא חי וקיים.¹⁴³ אם כן, משה בגלגול אינו המשיח שיבוא. ועיין בהמשך כי משיח בן יוסף, משיח בן דוד, בחינת משה ודוד, מתרכזים במשיח עילאי שהוא משיח שילה. הסנדלר הקדוש ז"ל גילה כי אין המשיח גואל את ישראל אלא הקב"ה בעצמו ובכבודו. וחכם מנשה ז"ל כותב כי ה' הוא יבנה בית המקדש, והמשיח יהיה מושל (ולא מלך) על שבעים האומות. (אהבת חיים פ' חוקת). גם בתנא דבי אליהו מובא שהקב"ה בעצמו יקום בעמלק.

אין גלות נוספת אחרי הגאולה האחרונה שהיא שלימה

רצה משה לדעת ולראות כל ק"ך צירופי שם אלהי"ם ובגימט' הסנ"ה, אם הם נתמתקו ונתקנו, כי אז היתה גאולת עולמים. אמנם לא היה כן, כי רק קצתם נתמתקו. ולכן, אחרי גאולת מצרים היו עוד גלויות אחרות. אמנם לעתיד לבוא, שיתמתקו כולם, אז תהיה תשועת עולמים.¹⁴⁴

ט"ל לוחמי דוד המלך ואוריה החיתי

ונודע כי מחנה דוד, ובפרט שלשים ותשעה הגדולים שבהם, כולם ראשי סנהדראות, והגדול שבהם היה אוריה הנושא כלי יואב שר הצבא, וכבר אמרו בספר הזוהר, כי אוריה נקרא חתי על שם מקומו, ולא שהיה גר.¹⁴⁵

¹³⁹ [שעהמא'מר קלז]

¹⁴⁰ [שעה"ג כח]

¹⁴¹ [שעה"ג עב]

¹⁴² [שעה"ג סה ע"פ ספר החזיונות]

¹⁴³ [שעה"ג פ]

¹⁴⁴ [שעהפס"ק רמג מזולתו]

¹⁴⁵ [שעהפס"ק קכג]

דוד חשב כי רחל שנתקנה כנ"ל, ואין אוריה צריך עוד לשמור את בת שבע מן הקליפות. אם כן רשאי הוא דוד לקחת את אשתו, וגם להרוג את אוריה באומרו 'ואדוני יואב' כנזכר. אמנם דוד טעה בזה, לפי שעדיין היה צריך שאוריה ישמור את בת שבע מן הקליפות, כי לא נתקנה כנזכר.¹⁴⁶

נח היה משיח בדורו

ודע כי נח הוא משה, ולא רצה להתפלל על בני דורו, כמו"ש ז"ל על פסוק 'כי מי נח זאת לי', שהוא גרם שיבואו מי המבול, ולכן נקראו על שמו 'מי נח'. אמנם אף שלא התפלל, נתלו בזכות נח ק"ך שנה כדי שיחזרו בתשובה, וכמוני שנותיו של משה. ועל כן, משה תיקן אשר עוות נח, וחזר להתפלל עליהם באומרו 'ואם אין מוחני נא מספרך', לשון מיחוי הנאמר בדור המבול.¹⁴⁷ וכך כתב מוהר"ו בספר החזיונות כי נח היה המשיח בדורו, ואם היה נקרא במ חן, היה הורג את הנחש ע"י חן סופית.

משה מבחר הנבראים ותיקן אדם הראשון יותר מכל צדיק

והנה כשנולד כל צדיק וצדיק בעולם הזה, הנה הוא אבר פרטי מאברי אדם הראשון, ובהיות נשלם ונתקן אדם הראשון עצמו ממה שנתמעט ונגרע בתחלה. והנה משה רבינו ע"ה הוא נכלל באדם בסוד "מה שמו ומה שם בנו, אדם הבל" וכאשר משה זכה בהם ותיקנם, ודאי שאדם הראשון עצמו נשלם ונתקן בהם, ונודע כי משה מבחר כל הנבראים, ולכן הוא תיקן פגם אדם הראשון מה שלא תיקן שום צדיק אחר בעולם.¹⁴⁸

שיא דרגת רשב"י הוא כנגד דרגת משה רבינו בלוחות השניות

מעלת משה בלוחות הראשונות שעדיין ישראל לא חטאו בעגל, היתה גדולה מאוד. וכשחטאו בעגל, איבד אותו האור הגדול שהיה לו, ונילקחו מזמנו אלף חלקי האור, שהיו בו אז. (...) והנה רשב"י ע"ה, בתחילה היתה מדרגתו למטה, ואח"כ בזמן האדרא, עלה במדרגת משה רבינו ע"ה בזמן שהוריד לוחות שניות, ולא כזמנא קדמאה דסליק לטורא דסיני לקבל לוחות ראשונות.¹⁴⁹ ודק בזה מו"ר רבי יהודה פתייה ע"ה בפירושו לאדרא, וחלק על הרש"ש ז"ל. וקשה שהרש"ש חלק על האר"י ז"ל בזה, והוא תמוה כי הנה מופיע פירוש האדרא במפורש בשער המאמרים.

ידיעת משה רבינו בחידושי תורה המתחדשים בעולם

ודאי כי משה רבינו ידע כל מה שעתידי להתחדש בעולם בכל התורה, אלא שידעם בעל פה ולא היה יודע לדורשם ולרומזם בפסוקי התורה כל אחד ואחד במקומו. עד שבאו חכמי הדורות, וכל אחד ואחד היה דורש הדרשות שהם חלק נשמתו, ולומדם מן הפסוקים. וכן היה ברבי עקיבא, שכל אותם תלי תלים של הלכות, שכבר נגלו למשה עניינם, אלא שלא נגלה למשה מקום רמזותם בפסוקים. ובא רבי עקיבא, והיה דורשם על קוצי התורה, והיה אומר קוץ זה רומז לדרשה זו וזה לזה.¹⁵⁰

משה רבינו מתגלגל בכל דור ודור

דע, כי זה אשר נגלה להם, היה רב המומנא סבא אשר הוא גלגולו של משה רבינו ע"ה, המתגלגל בכל דור ודור, כנו בתיקונים.¹⁵¹

משה והערב רב קשורים זה בזה ומתגלגלים בכל דור ביחד

¹⁴⁶ שעהפס"ק קפב

¹⁴⁷ שעהפס"ק רכח מזולתו

¹⁴⁸ [שעהפס"ק יד]

¹⁴⁹ שעהמא"מר אג.

¹⁵⁰ שעהמא"מר מה ששמעתי מזולתו קז

¹⁵¹ שעהמא"מר ו

עתידי משה לאתגלגל בכל דרא ודרא, והוא מנואץ ונבוזה בעיני הערב רב המתגלגלים בכל דור ודור גם כן, ועד שיכלו גלגולי הערב רב, תמיד הוא מתגלגל ומנואץ בתוכם בגלותא בתראה.¹⁵²

באופן כי הרב יוסף שווארץ ז"ל הסבא מנתניה, שהיה אז בבית המדרש מוסיוף {משורש כוזרי כפי שגילה רב"ש ז"ל ממעלי אדומים}, הראה לחכם אחר יצ"ו מי הוא המשיח (התרחש לפני כמה שנים). ולא ידעו אף אחד מי הוא אותו יהודי המתפלל, ואין שם ומעמד, לא קהל ולא מוסד, וגם לא בחו"ל, ולצערנו כבר נפטר. ויש חדש כפי ששמעתי, ואינו ידוע כ"כ.

כשאמרו ז"ל גואל ראשון הוא גואל האחרון, הרי שמושה רבינו לא היה מוכר כלל אף שהיה בבית פרעה. ולא עוד, שבגאולה הראשונה, ממצרים, הרי שכל העם היה במצרים. ואף שנגזר על משה רבינו ע"ה לגלות ממקום למקום (אחרי בריחתו ממצרים, הצטרף ללכת לכוש, ואח"כ למדין ואז חזר למצרים להנהיג את עם ה'), לא בכוונה היה בחו"ל. אלא שוודאי המשיח הוא פה בארץ ויתגלה קודם בגליל עד שיגיע לירושלים (כנ"ל לעיל שהגאולה מתחילה בצפון), ולא יהיה חלק מהכמים ומהצדיקים הידועים. וסיבה פשוטה, אין אנ"ש ואין מעגלים כלל. כל זה שקר מוחלט, כי המשח כנגד ששים ריבוא ומייצג את כל העם, ולא רק חלק ממנו. וזה פשוט.

משיח יוכה אף לבחינת היה דאבא דאצילות הנקראת נשמה לנשמה, מה שלא זכה אליה אפילו משה. ונמצא כי הרועה הראשון שהוא משה הוא עצמו הרועה האחרון, כמו שרמזו לנו רז"ל במדרש. (דברים רבה ט' ט') וזה הסוד "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות". ולכן שיל"ה שהוא המשיח ומש"ה עולים בחשבון אחד, כי הוא הוא עצמו, אלא שהמשיח הוא הנשמה לנשמה של משה.¹⁵³ והצדיק הסגלדר ממשפחת רביקוב ז"ל חידש כי אין שילח ומשיח שיגאל ישראל אלא הקב"ה בעצמו ובכבודו, כי בגאולות הקודמות היתה יד אדם, ולכן חזרה הגלות. ובגאולה הזאת תהיה שלמה, וכפי מי שמפרש כי הקב"ה הוא שבורה את בית המקדש ולא מעשי אדם, כדי שלא ייחרב עוד פעם. ומשיח שילח הוא משה ודוד ביחד, על משקל שמה רבינו היה לוחם ואח"כ רועה. ודוד המלך היה רועה ודודים לוחם. אך משיח שילח, יהיה גם לוחם וגם רועה ביחד, ורק אוכלוסייה אחת רועים וגם לוחמים ביחד, ודרים בשומרון. ואין פלא שהם נרדפים גם ע"י רשויות, גם ע"י הישמעאלים העמלקים וגם ע"י אויבי ושונאי ישראל השותפים לאומות העולם.

ברעיא מהימנא (תיקון ט) ובספר התיקונים (וזהר חדש קיג ע"א) שיל"ה דא מש"ה בגימט', והוא גם כן משיח בן דוד.¹⁵⁴ ובענין הסמבטון, יש אומרים שהוא בקווקז (גורגיה) קרוב לים הכספי, ויש אומרים שהוא בפקיסטאן מעבר להר נגה פרבה. מ"מ בני משה צריכים לחזור לארץ ישראל בקפיצת הדרך בשעה שנתקוף איראן. (ופרחה השושנה, רב"ש ממעלי אדומים ז"ל).

וכיד ישראל תתקוף את איראן, ומצרים תתקוף ישראל 60 מליון, מיד נגאלים בני משה ויערכו מלחמה עם בני יהודה נגד גוג ומגוג בצפון, ונגד מצרים וסייתם בדרום.

תחיית המתים שארית הבל דגרמי

האדם התחתון בעולם הזה השפל מורכב מגוף ונפש, ובעת מיתתו, גופו שב אל העפר ואל הארץ, ונפשו ורוחו עולים ושבבים אל האלהים אשר נתנם. אמנם, מוכרח הוא שיישאר תוך הגוף ההוא אותו הבל דגרמי [אלו רפ"ה ניצוצין הם בסוד האדם הנפטר מן העולם הזה].¹⁵⁵ השורה על העצמות בקבר, בסוד 'ועצמותיך יחליץ'. ותועלת זה ההבל דגרמי, על מנת שיהיה קצת חיות קיימת בעצמות ההם, הנמשכת בהם עד זמן תחיית המתים. ואין לחשוש לאותם מתים בלי קבורה, ואין להם שום קיום הגוף כהנשרפים, הי"ד. כי אין בריאה מתבטלת בעיני הבורא ית'.

¹⁵² ס'הפס"ק רעז מזולתו

¹⁵³ ס'הפס"ק פט

¹⁵⁴ ס'הפס"ק פח

¹⁵⁵ ס'הקד"מ קכא ולכן ירדת הגשמים בגבורות.

אלו שלא זוכים לתחיית המתים

סוד אותן העבירות של האדם, שעליהן נענש שלא יקום בזמן התחייה, כמוש"ה 'בנשך נתן חיה ולא יחיה'. הטעם הוא, כי אותן העבירות של האדם, גורמות שאותו החיות והרוחניות המועט (הבל דגרמי) הנשאר בעצמות, יסתלק משם וייתייבש לחלוטית העצמות, ולא יחיו בתחיית המתים, הפך מפסוק 'ועצמותיך יחליץ והיית כגן רוה', והבן זה.¹⁵⁶ כמי שאומר שאין תחיית המתים אמת או שאינה מן התורה, לא זוכה בה.

בזמן התחייה, יעלה קורח ועדתו.¹⁵⁷

כמה אופני העולם הבא, ומה שאמרו רז"ל כי ארבעה הדיוטות שהם גזוי ובניו אין להם חלק, רצוני לומר כי לא יקומו הם מעצמם כשאר המתים. אבל אם אתה נוטע אלו הקנים שהם עצמותיו ואיבריו פעם אחרת כדי להחיותו בתחיית המתים, וכבר הגיע זמנם, אפשר שיקום.¹⁵⁸ כפי שרש"י מפרש כי עולם הבא הוא תחיית המתים.

שארית הנשמה הנמצאת תמיד בקבר הוא הבל דגרמי שהוא פחות מהנפש

והנה כשהדיק נפטר מן העולם, הנר"ן שבו מצד עולם האצילות עולים בעולם האצילות, והנשמה שלו מצד עולם הבריאה עולה בגן עדן העליון, ורוח דיצירה עולה בגן עדן הארץ, ונפש דעשיה נשארת בכל בחינותיה על הקבר כל זמן שהבשר קיים, ואחר שנתעכל הבשר ונשארו העצמות לבדם, אז גם הנפש עולה בגן עדן הארץ, והוא דאקרי 'הבל דגרמי' נשאר תמיד באינן גרמי דאשתארו בקברא, כנוכר בזוהר פרשת שלח כנ"ל.¹⁵⁹

תחיית הגוף בתחיית המתים

כאשר יהיה זמן התחייה, כל גוף וגוף יקח חלקו של נשמתו, כפי חלק הזמן שלו באיזו מדרגה היתה.¹⁶⁰

כאשר יקומו בזמן התחייה, תחזור נפשו אל הגוף הראשון שבו עסק בתורה והמצות רוב הצריך לו, ולא בא בגוף השני הזה אלא בהשאלה.¹⁶¹ אבל הניצוץ בגוף השני לא יתבטל ונשאר בגוף השני שגם הוא יקום.

גוף הראשון שלא זכה להשלמה

גוף הראשון שלא זכה להשלים את חלק הנפש, אין לו ערך, כי אין לו תענוג, ויתבטל בזמן התחייה, כי עיקר התענוג בזמן העתיד לבוא הוא לבחינת הרוח והנשמה.¹⁶²

אם עשה עבירה מאותן עבירות שלסבתה גופו כלה בקבר ואינו קם לתחיית המתים, אז רק הניצוץ הזה שחטא לבדו מתגלגל בגוף אחר בלי שותף, והגוף הראשון נאבד וכלה.¹⁶³

גוף הראשון שכן זכה להשלמה

אמנם, כשהנפש שלמה בגוף הראשון, ובכל זאת פגם בה, חוזרת הנפש עם הרוח והנשמה בגוף שני, עם ניצוץ הנפש שהושלם שהיה בגוף הראשון. גלגול זה נקרא כפול. ובזמן תחיית המתים, חוזרים הנפש, הרוח והנשמה שהיו בגוף השני ביחד לגוף הראשון. אמנם, גוף השני שומר ניצוץ של הנפש שהושלם בגוף הראשון, ואינו כלה אלא גם מתקיים. כי ניצוץ הנפש הזה, הוא העיקר בגוף השני.¹⁶⁴

¹⁵⁶ ש"עקל"מ ל

¹⁵⁷ ספ"ח"ז ח"ב מה

¹⁵⁸ ספ"ח"ז ח"ג כ"ד

¹⁵⁹ [ש"עפ"ס"ק קעז]

¹⁶⁰ ש"ע"ג י"ד

¹⁶¹ ש"ע"ג ט"ו.

¹⁶² ש"ע"ג י"ב

¹⁶³ ש"ע"ג ל'

¹⁶⁴ ש"ע"ג י"ב

כי נפש בגוף הראשון כבר נתקנה קודם שקילקל ופגם.

אם אינו מתגלגל רק להשלים מצוה אחת שחסר לו, אז אינו צריך שיתגלגל עם ניצוץ אחר, רק הוא לבדו בגוף שני. ויתגלגל עד שישלים כל התרי"ג מצוות. וכל אותם הגופים שהתגלגל בהם, כולם קמים בתחיית המתים.¹⁶⁵

אי"ש ומשפחה בתחיית המתים

קשר בין בני המשפחה אינו אלא עד תחיית המתים, בין הורים לילדים או ילדים להורים, ובין הילדים. כל אחד נוטל את חלקו כפי שורש נשמתו, אלא אם כן כולם (או חלקם) מאותו שורש, אז נשארים מחוברים בראשונה.¹⁶⁶

אב וכן בתחיית המתים

אם אין חילוק בין נשמת האב לנשמת הבן, או החילוק פחות מחמש מאות מדרגות, אז האב והבן ביחד לימות המשיח. אולם, בתחיית המתים ואח"כ בעולם הבא, כל אחד חוזר לשורשו ונפרדין לגמרי. ואם יש הפרש בנייהם שיעור ה' מאות מדרגות או יותר, אז מתחברים ביחד לעולם, חלק הגרוע נתבטל לגדולה, ואינם אלא שורש אחד.¹⁶⁷

תקופת אחרי תחיית המתים

לעתיד לבוא אחר התחיה, יבואו נשמות חדשות יותר מעולות, שהם מעולם האצילות. והם מבחינת הנשמה דאצילות שהיה לאדם הראשון, הנקרא בשם זהירא עלאה.¹⁶⁸

לעתיד לבוא – עולם הבא אחרי תחיית המתים

לעתיד לבוא, אין היצר הרע בעולם ואין בני ישראל חוטאים.¹⁶⁹

תפילת הצדיקים בעולם הזה היא כלי לעליונים

והנה ידעת כי אין יכולת בעליונים להטיב, זולתי על ידי תפלת הצדיקים שבעולם הזה, ולכן כולם ממתינים לך וצריכים לך.¹⁷⁰

ידיעת התורה כפי שורש נשמתו

לעתיד לבוא, כל אחד ואחד מישראל ישיג לדעת כל התורה כפי אותו הפירוש המכוון עם שרש נשמתו, אשר על ידי הפירוש ההוא נברא ונתהווה כנוכר, וכן בגן עדן אחר פטירת האדם ישיג כל זה.¹⁷¹

הטא של קין הפך מעמד הכהנים והלוויים

כי בתחלה היתה העבודה בכמורות כי להם משפט הכהונה, וכשחטאו ניתנה לבני אהרן הכהנים. (...) וכן הלוויים שהם מן הגבורות של קין, היה ראוי שהם יהיו כהנים, כי להם כתר הכהונה שהם בכורות, והכהנים שהם משורש הבל יהיו לויים. אלא שבחטאו של קין נהפך הענין, על דרך מה שנודע כי משה שהיה בתחלה כהן נהיה לוי, ואהרן שהיה לוי נהפך לכהן, כמ"ש רז"ל על פסוק 'הלא אהרן אחיך החווי'.¹⁷²

¹⁶⁵ שעה"ג לא

¹⁶⁶ שעהמ"ז ל"ז

¹⁶⁷ שעה"ג כו

¹⁶⁸ שעה"ג ז

¹⁶⁹ [שעהמ"א"מר מצב]

¹⁷⁰ [ספהח"ז ח"א כב]

¹⁷¹ [שעה"ג כט]

¹⁷² [שעהפס"ק קל"ז]

בעולם הבא, הכהנים יהפכו ללוויים ולויים יהיו כהנים

לעתיד לבוא אותם שהיו עד עתה כהנים יהיו אז לויים, וכן מי שהיו לויים יהיו אז כהנים בני צדוק, וכל שורש הבל שעתה הם כהנים יהיו אז לויים.¹⁷³ אם לאו, כי איך יהיה שינוי העולם, אם ממושיכים באותה תבנית עם אותם מעמדים שהיו בגלות ?

והנה בעולם הזה, ששורש הבל להיותם מן החסדים, הם יותר נקיים, ורובם טוב ומעוטם רע, היו עתה כהנים. אבל לעתיד לבוא שנשמות שורש קין נטהרו מן הקליפות ונתקנו, יחזור קין ויטול בכורתו הראויה לו, ומה שעתה היו הכהנים עובדים, יהיו אז הלויים עובדים בכהונה, באופן שהכהנים יחזרו להיותם לויים והלויים יהיו כהנים. וזה אומר 'והכהנים הלויים בני צדוק וכו', פירוש, כי הכהנים אשר ישמשו בכהונה לעתיד יהיו מאותם שעתה היו לויים, ואלו הלויים של עתה יהיו אז כהנים בני צדוק, כי אז יתקיים קרא דכתיב הלא אם תטיב שאת וגו'.¹⁷⁴

קרבן תודה לא יתבטל לעתיד לבוא

קרבן תודה עולה על כולם כי הוא ביצירה ועולה עד אבא ואימא דיצירה, וזהו הטעם שלעתיד לבוא כל הקרבנות יהיו בטלים חוץ מקרבן תודה.¹⁷⁵

סיבת אכילת בעלי חיים לעתיד לבוא ע"י הצדיקים

לא נשאר מכל חלק הבעלי חיים רק בחינת בהמות, בהררי אלף שלא נתברר לגמרי ע"י אדם הראשון כמו שאר הבעלי חיים. ולכן הם מזומנים למאכל הצדיקים לעתיד לבוא, והטעם הוא כי אז ע"י הצדיקים שיאכלום יתבררו לגמרי בסוד האכילה.¹⁷⁶

היא אכילת הלויתן, שור הבר וכו'. גם ענין אכילת אותה בהחמה שיחזיר להיות כשרה לעתיד לבוא. אמנם, הרמב"ם כותב שאין אכילה ושתייה לעולם הבא. וכבר רבי יהודה פתיה במנחת יהודה העמיד את הקושיה, כי מה שהרמב"ם כינה אינו עולם הבא הנקרא לעתיד לבוא, אלא עולם האמת אחרי המיתה. ונכון שי הוא עולם רוחני בלבד (חוץ מגן עדן התחתון שהיא תחנה לצדיקים כידוע).

מי זוכה לעולם הבא

כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא, הוא כללות כל נשמות ישראל דרך כלל, שעושיין זווג העליון דאבא ואימא הנו, הנקרא עולם הבא, וזו היא מדרגה תחתונה בענין זווג זה.¹⁷⁷ ואף הרשעים שחוטאין, יש להם חלק לעולם הבא כדברי הרמב"ם ז"ל בפרק התשובה. ולפי דברי רבי אברהם אזולאי ז"ל בחסד לאברהם, אפילו רשע בארץ ישראל הוא בחזקת צדיק. וכל זה אינו שווה לאויב ושונא ישראל וכופר וכו' שאין להם עולם הבא. גם המושך עורלתו, המבזה ת"ח וכל מה שמביא הרמב"ם, לך קח נא משם. וכל זה, אם לא חזר בתשובה קודם מיתתו. אבל אם חזר בתשובה, זוכה, כדברי הרמב"ם. וכל מי שמתגבר על יצרו ואינו עובר בשעת ניסיון הוא בעל תשובה גמורה. וכל התעניות של האר"י ז"ל הן כדי להעביר ולבטל הקיטרוגים והייסורים.

מזומן לחיי העולם הבא

ויש מזומן לחיי העולם הבא, אחרי שייבנה בית המקדש, באלף השביעי, כרבי עקיבא, וזווג העליון שם הוא בתכלית העילוי הנפלא.¹⁷⁸

¹⁷³ [שעה"ג סט]

¹⁷⁴ [שעהפס"ק קלח]

¹⁷⁵ [שעה"פ טז]

¹⁷⁶ [ק']

¹⁷⁷ [שעה"ג מה ששמעתי מזולתו קכח]

¹⁷⁸ [שעה"ג מה ששמעתי מזולתו קכח]

בן העולם הבא

מובטח לו שהוא בן העולם הבא, והוא מי שלבדו יכול לעשות זווג עליון של אבא ואימא, ונקרא בן העולם הבא. וזה מדרגת אותם ארבע שמתו בעמיו של נחש כי השלימו עצמן בעולם הזה לגמרי, וכעין בניהו בן יהוידע וחביריו.¹⁷⁹

במה זוכה צדיק ומזה תפקידו טרם עולה לעולם הבא

דע כי אחר פטירת נשמת הצדיק מן העולם הזה, אם אינו בר עונשין כי הוא צדיק גמור, הנה יש בהם ג' כתות:

- כת א': היא שבאותה שעה עצמה שנפטרו מן העולם, וגם אחר פטירתם, תמיד הם עולין בסוד מיין נוקבין עלאין ביסוד אימא עילאה כינה הנקראת עולם הבא כנודע, ושם מעוררין זווג העליון. וכת זו נקראת 'בני העולם הבא'. בן הצדיק הזה נקרא בן העולם הבא, והוא לבדו גורם הזווג העליון.
- כת הב': גרומה מהראשונה, כי יש צדיק שאינו כדאי לבדו לעורר זווג עליון לבד וצריך להתחבר לצדיק אחר, עליון ממנו, ובאמצעותו מעורר זווג העליון. צדיק זה עליו קראו חז"ל 'כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא'. כי כל ישראל הכשרים אעפ"י שאינם מן הצדיקים הגמורים, יש להם חלק מועט בהצטרפם עם שאר הנשמות לעלות עד זווג העולם הבא העליון, אבל אינם הם לבדם בני העולם הבא כבן בית העולה לבית אביו יחידי, בלי שיתוף איש אחר שיעלהו אצלו.
- כת הג': היא גדולה מב' הכתות הקודמות, ונקרא מזומן לחיי העולם הבא, והענין הוא כי זה מדבר לעולם הבא העיקרי שאינו אחר פטירת האדם אלא לעתיד לבוא (שאף נקרא גם הוא 'עולם הבא' אך אינו באמת כן, אלא יותר טוב לקרוא לו 'עולם האמת', ואינו עולם הבא אחרי תחיית המתים כנודע). והוא חידוש המוחין והתעוררות הזווג העליון בז"א. ובוה תבין שמואל הנביא שאמר "למה הרגזתני לעלות", שנתירא מיום הדין הגדול לעתיד לבוא, שאעפ"י שכבר ידע שהוא מבני עולם הבא כנוכר, עדיין היה מסופק אם היה כדאי להיות מן המזומנים לחיי עולם הבא.
- עוד יש כת רביעית: ואלו שאין להם חלק לעולם הבא, ג' מלכים וד' הדיוטות וכו', כי אלו אעפ"י שישבחו עונשם, אינם אפילו מן הכת השנייה היותר גרועה שהיא אשר יש להם חלק לעולם הבא אחר פטירתם בסיוע נמשות אחרות. כי אלו (כת הד') אינם עולים כלל לעולם הבא לעורר זווג העליון, אמנם נשארים למטה בסוד מיין נוקבין שבמלכות נוקבא דז"א, ולא יותר.¹⁸⁰

עולם האמת [אחרי המיתה]

כל צדיק בעת פטירתו מוכרח להיכנס לגהנום, לא שייענש שמה, אלא כדי ללקט נשמות הנתונות שמה בין הקליפות, ומעלין אותן נשמות בסוד מיין נוקבין ונתקמין ע"י מיין דכורין. ואז באות בעולם הזה בגופות התחתונים כשאר נשמות ישראל. ונמצא כי הצדיקים בחייהם ובמיתתם עושים פעולה זו לברר את הנשמות מבין הקליפות בהיותם גולים מן האומות.¹⁸¹

אין מנוחה אל הצדיקים בעולם הבא כמ"ש ז"ל על פסוק "ילכו מחיל אל חיל", והטעם כי בכל מדרגה ומדרגה שעולים, צריכים מירוק מחדש.¹⁸²

הטעם הוא שהצדיק (שנפטר לעולמו) ע"י תפילתו שבכל יום ויום, מייחד ומקשר כל העולמות, ומי שמתפלל על אותו צדיק בייחוד ובקשר הזה, נשמתו של המייחד תוכל לעלות למעלה עם תפילת הצדיק הקבור שם.¹⁸³

¹⁷⁹ [שעה"ג מה ששמעתי מזולתו קכח]

¹⁸⁰ [שעה"ג קו/ז]

¹⁸¹ [שעהמ"ז קטו]

¹⁸² [שעה"ג לטו]

¹⁸³ [שעהמ"אמר יטו]

כשהולך האדם אל בית עולמו, אז מתלבשת נפשו במלבוש אחר הנעשה לו מן התורה שעסק בזה העולם. ולפעמים יש בו כח שעל ידי המלבוש ההוא, בא ונגלה בזה העולם, כמו שמוצינו ברבינו הקדוש, וברעיא מהימנא, ובטולא דרבי פנחס בן יאיר בפרשת פנחס, וז"א כאשר תורת ה' תמימה, היא משיבת נפש לעולם הזה אחר שיצא ממנו.¹⁸⁴

כשהאדם מחדש דברי תורה בעולם הזה ביום השבת, מעטרים לאביו כמה עטרות בעולם הבא, וזהו זכור את יום השבת לחדש בו דברי תורה, ועל ידי כן תגרום להעמיר עטרות לאביך בעולם הבא ולכבדו, ולכן סמיך ליה כבוד את אביך וכו'.¹⁸⁵

ביטול המות

בלע המות, להיות כי יכולע עד שיתבררו כל הנשמות כולן, לכן בר"ת ב'לע ה'מות ל'נצח נרמז הב"ל, כי עד שיושלם גלגולו של הבל שהוא משה רבינו ע"ה המתגלגל בכל דור ודור לברר כל הנשמות מתוך הסיגים, וכשיכלו אז יבא המשיח ואז בלע המות לנצח.¹⁸⁶

¹⁸⁴ [שעהפס"ק רפא מזולתו]

¹⁸⁵ [שעהפס"ק רג מזולתו]

¹⁸⁶ [שעה"ג נד]

שער התשובה

ותיקוני עונות

שער התשובה

תיקונים מעשיים

יש מצות לא תעשה שתשובה ויום הכפורים מכפרים, ויש מהן שצריך ייסורים לכפרן. אבל יש עבירות חמורות, כמו כריתות ומיתות בית דין וכיוצא, שאינם מתכפרות עד שימותו. אמנם הסוג הא' הוא אלו המינים והפיקורסים (ומחטיא הרבים) שאין להם חלק לעולם הבא, מתגלגל לתקן מה שחטא אלא גופם הראשון שבו פשעו, כלה ונאבד ואינו קם לתחיית המתים. ואם אינו מאלו שאין להם חלק לעולם הבא או אינם קמים לתחייה, הנה הגוף הראשון אינו נאבד, ואף שנפשו מתגלגל בגוף אחר (שני) ומצטרפת לאיזה ניצוץ משורשו, שהניצוץ הזה הוא בעל הגוף השני, הנפש המוגלגלת אינה בעל הבית: אלא הניצוץ.

אדם המחטיא לחבירו באיזה עבירה שצריך גלגול, אבל הוא בעצמו לא חטא, יבוא בעיבור עד שיתקן החטא ואז יסתלק משם.¹⁸⁷

- קיום מצות מעשיות ובפרט התלויות ברגלים כגון ביקור חולים ולוית אורחים או (ב"מ) מתים, תועלת לנפש מן העשייה. העושה מצות עשה בלי כוונה מתקן עולם העשייה שהיא הנפש.
יש מגידים שנעשים מן עולם העשייה בלבד, ואלו נעשים ע"י מצות הנעשות בלתי כוונה.¹⁸⁸

- תיקון הרוח דיצירה ע"י לימוד תורה שבעל פה בדבור, שהוא עסק התורה כהלכתה לשמה, במשנה ובתלמוד. העוסק בתורה בלי כוונה מתקן היצירה שהיא הרוח. עסק התורה הוא תועלת הרוח שביצירה.

- העושה מצוה או העוסק בתורה בכוונה, מתקן בריאה שהיא הנשמה. תיקון הנשמה דבריאה תלוי בידעית סודות ורזי התורה הפנימיים בהכמת הזוהר.
מחשבה והתדבקות בהוי"ה דס"ג ובאהי"ה יה"ו ובאהי"ה אשר אהי"ה, הן תועלת לנשמה הבאה מן הבריאה.¹⁸⁹

עיקר כוונת עסק התורה הוא לקשר את נפשו ולהכריח עם שורשה העליון ע"י התורה. וע"י זה, יושלם תיקון אדם העליון, כי זהו תכלית כונתו ית' בבריאתו את בני האדם, ותכלית ציוויו אותם שיעסקו בתורה.¹⁹⁰

הבדל בין עון חטא ופשע.

- פשע הוא כאשר אדם יודע את רבו (שהוא יודע ומכיר שאלהי"ם חי וקיים) ומכוין למרוד בו ולהכעיסו. גורם שהקליפות לוקחות כל השפ"ע תמורת הפש"ע, ואינן נותנים כלל מהשפע אל התחתונים ישראל.¹⁹¹

- עון הוא כאשר עושה עבירה ברצונו, לא על מנת להכעיס את בוראו, אלא רק מחמת תאוות, כגון לאכול נבלות. גורם שהקליפות יקבלו את השפע היורד אלא חורין ומורידין מן השפע הזה ונותנים קצת לנו והוא סוד הגלות כנודע.

¹⁸⁷ [שעה"ג קכב]

¹⁸⁸ [שערוה"ק לו]

¹⁸⁹ [שעה"ג קכב/קכג]

¹⁹⁰ [שערוה"ק מ']

¹⁹¹ [שעה"ג מה ששמעתי מזולתו קל"ב]

פושע החוזר בתשובה משנה את הפשע לעוון, והוא דברי חז"ל גדולה תשובה שזדונות נעשין לו כשגגות. ומה שאמרו שזדונות נעשין לו כזכויות הוא בעון שאינו חוטא אלא לתיאבון, וכשהחוזר בתשובה מונע מהקליפות לקחת חלק כלשהוא מן השפע היורד.¹⁹²

והמשיכילים יבינו מה הוא צדיק באמת, שבע יפול וקם לו, שאין צדיק אשר יעשה טוב בארץ ולא יחטא, ולא לעשות מצדיק אלוה חלילה, כמו שדרשו הערב רב לעשות משה חדש כנודע. הרוצה להרחיב בנושא עיין בשעה"ג מה ששמעתי מזולתו דף קמג, ובפרט בשער הקדושה, ודלא כהמצאת קצת ספרי מוסר האחרונים או של הראשונים שלא ידעו את הזוהר.

העבירות שאנו עושים גם אבותינו עברו עליהם, ואנו אוהזין מעשיהם בדינו, ובערך זה נקראים הטאים, וזהו חטאנו, לסיבת היותנו נגררים עם אבותינו. אבל האמת הוא כי העוינו והרשענו כמזיד, אלא שבערך הנוכח, נקראים הטאים.¹⁹³

כשהאבות מקלקלים צינור המים (השפע) בהתחלתו, צריכים הבנים לתקן כל הצינור ממקום אבותיהם ואילך. אבל כשהבנים מקלקלים הצינור, אין אבותיהם צריכים לתקן מקום בניהם, כי כבר נמשך להם המים במקומם.¹⁹⁴

כי אין שפע האדם נמשך לו מלמעלה אלא על פי דרך אב ואם ובאמצעותם.¹⁹⁵
כל זה, רק במצב כי כולם מאותו שורש, וההורים למעלה והבן למטה והוא צריך אותם לקבל שפע.

אלא שאינו כן לרוב הבנים, בין שכל אחד יש לו שורש שונה מאביו, או המגולגלים שאין להם שום קשר וקירבה עם נשמות אביהם או אמותם. אמנם, הבן מקבל לבוש (טוב או רע) בשעת זיווג הוריו, חסד מאביו וגבורה מאמו, וע"י זה הם מדריכים את הילד בעולם הזה, ומשפיעים עליו שפע מלמעלה ע"י הלבוש הזה.¹⁹⁶

באכילת בשר בעלי חיים,

הטורה מועט וההנאה והריוח גדול כי אפשר באכילת בשר לתקן כמה וכמה מגולגלים, ועוד שיש רק מדרגה אחת מבעל חי לאדם. אבל באכילת ירקות הטורה גדול והתיקון מועט, אכול ולא לשבעה.¹⁹⁷ וכך הוא באכילת המרור בליל פסח, שצריך ללעוס והפיק כל מרירותו.

חיות היסודית והמזומצמת מקורה בלב, ולכן, אף שאינו אוכל כלל וצם ג' או ד' ימים ברציפות, ע"י חיות הלב יכול להתקיים ימים אלו.¹⁹⁸

המתענה ד' פעמים בשנה

ג' ימים רצופים בד' זמני התקופה כפי רבי אליעזר מגרמזיא ז"ל, הוא אמת. אך אינו אלא לבטל הייסורין בעולם הזה מחמת עונותיו. (...) אבל עיקר עונש עוונותיו, הוא מה שעתיד ליענש בגהינם אחר פטירתו, אין זה נמחל ע"י התעניות האלו, אלא צריך תיקונים אחרים כאשר ביארנו קצת מהם בספרינו זה.¹⁹⁹ ונראה שכך מוהר"ח שמע מרבו האר"י ז"ל

¹⁹² [שעה"ג מה ששמעתי מזולתו קלכ]

¹⁹³ [שעהפס"ק רי]

¹⁹⁴ [שעהמ"ז לד]

¹⁹⁵ [שעהמ"ז ל"ד]

¹⁹⁶ [שעהמ"ז ל"ד/ה]

¹⁹⁷ [שעהמ"ז ק"ג]

¹⁹⁸ [שעהמ"ז מ"ח]

¹⁹⁹ [שעהמ"ק קעח לר"א הלוי]

טומאת הקרי

אמר לי מורי ז"ל, כי כל אותו היום מתגלית אותה טומאה וניכרת במצחו אף אם טבל, אלא שהוא גילוי דבר מועט. אבל אם לא טבל, הוא נגלה שם תמיד כל זמן שלא טבל.²⁰⁰

ענין השובבי"ם.

הוא מנהג קדום בכל ישראל להתענות מ' יום רצופין שיש מן יום הראשון של פרשת שמות עד כל פרשת תרומה וקצת תצוה, ונתנו סימן בהם בראשי הפרשיות שובו בנים שובבי"ם שהם שימות ו'ארא ב'שלה י'תרו מ'שפטים (תרומה תצוה) – עיקר התענים ב40 יום האלו, לא נתקנו אלא על עון הקרי, וימים אלו הם מסוגלים להתענות בהם על הקרי יותר מכלל השנה. דע כי עיקר אלו התעניות (בשובבי"ם ת"ת) נתקנו בימים אלו לכפר על עון שכבת זרע לבטלה. ויכווין בתעניות אלו בהוי"ה דיודי"ן (ע"ב) כי בה יש ד' יודי"ן שהם מ' כנגד מ' ימי התענית של שובבי"ם.²⁰¹

ומטוב הוא שיתענה מ' ימים אלו הנקראים שובבי"ם, ואח"כ יתענה עוד מ"ד ימים אחרים להשלים הפ"ד הנזכר.²⁰² מבואר מלשון מוהרר"ו, כי קרי באונס ושכבת זרע לבטלה, בין באונס בין ברצון, יש להם אותו תיקון שהוא פ"ד תעניות. אם לא כן, מ' תעניות שובבי"ם שהם לתיקון הקרי, משמע באונס, לא היו יכולים להשלים תיקון פ"ד שהוא לשכבת זרע לבטלה, בין ברצון בין באונס. ועיין לשון רבי משה יונה המוזכר ע"י מוהרר"ו (ממה שהוא שמע מזולת האר"י ז"ל) המשמש בלשון "קרי" על כן סוגי שכבת זרע לבטלה, בין באונס בין ברצון. ודו"ק.

המוציא שכבת זרע לבטלה.

כבר נתבאר לעיל. ודע כי צריך גם כן שיהיה משם ואילך שלא לשמש מטתו אלא אחר הצות הלילה, ולשהות על הבטן עד יכלו טיפות הזרע, ושלא להשיח עם האשה דברי בטלה בעת הזווג.²⁰³ האמת, שאלו אזהרות שמוהרר"ו קיבל אישית ופרטית מרבו האר"י ז"ל. גם כן תיקונים אחרים כמו מי ששתה יין עם ישמעאלי [התיקון הבא] שאירע למוהרר"ו עצמו כמובא שער הגלגול (מהעתק פנקס מוהרר"ו שקראו 'ספר החיונות' ע"י בנו רבי שמואל). באופן כי ברור למוהרר"ו שהחשיב תיקונים אלו וגם של חבריו, מועילים גם כן לכל אחד, ולא רק לפי שורש נשמה כפי שקיבלו מהאר"י ז"ל עצמו. ואף שבתחילה חשבתי כדעת רבי אברהם אזולאי ז"ל שתיקונים אלו אינם מועילים אלא לתלמידי האר"י ז"ל, הרי שאני חוזר בי לאור ביאור ובידור לשון מוהרר"ו.

מה הוא הקרי ?

עוד מצאתי כתוב ממורי ז"ל וז"ל הרב משה יונה. תקון לעוון שכבת זרע לבטלה ובעון הזה יש מינים הרבה. יש שחוטא ע"י מחשבה שמהרהר בעבירה ויצרו תקפו ורואה קרי מאליו בלי מעשה כלל. ויש מי שמשמש בידו ומוציא קרי. ויש מי שחושב באשה ומנאף בידו ומוציא קרי. ויש מי שחושב בזכר ומוציא קרי. ויש מי שמשמש ברוק פיו ומוציא קרי. ויש שכשמונאף מכסה ראש העטרה בעור האבר שממשיכו למטה וזה נקרא מושך בערלתו.²⁰⁴ יוצא מדברי האר"י ז"ל, שכל סוג עוון זרע לבטלה [חוץ מגלוי עריות כגון נידה, זונה, פנויה, אשת איש, משכב זכר ובהמה] יש להם אותו תיקון, ומכנה אותם בשם 'קרי'. גם בהתחלת תיקון כ"ז כותב מוהרר"ו ע"פ רבו ז"ל, כי עיקר תיקון עון קרי בכוננות שבקריאת שמע על המיטה והוא תיקון גדול מאוד. נמצא שמקרה לילה הוא גם עון קרי לדעת האר"י ז"ל. וכך עולה מהמשך דבריו בענין השובבי"ם לתקן עון הקרי' כמו שאירע לאדם הראשון כידוע [והיה בלילה]. כך, שלדעת האר"י הקדוש זיע"א, כל הוצאת זרע לבטלה, בין ביום בין בלילה [מקרה לילה] בין באונס בין ברצון, יש אותו תיקון והכל בשם 'קרי'.

²⁰⁰ [שערוה"ק נד]

²⁰¹ [שערוה"ק סא] [שערוה"ק קמז לכני משה יונה]

²⁰² [שערוה"ק סא]

²⁰³ [שערוה"ק עב]

²⁰⁴ [שער רוח הקודש תיקון כ"ז]

מה שאינו בגדר קרי או זרע לבטלה

בגלל ריבוי אכילה ושתייה, בגלל חולשה ועייפות, או שאינו שוכב כראוי, כל זה אינו כלום, והוא כמו תינוק שמשתיין בשינה. רבי נתן בשיחות הר"ן קמ"א בשם רבי נחמן עצמו לרבי מברסלב ולרבי נפתלי.

תיקון פ"ד תעניות.

ואתחיל בענין תיקון שכבת זרע לבטלה מזה שאמר (האר"י ז"ל) לאדם אחד בפני²⁰⁵, ולפי הוא תיקון גדול ארוך ושלם, על כן אכתבנו ראשון לכולם. תחלה אמר לו שיתענה פ"ד ימים רצופים כנגד שם מ"ב (...) ויתן פרוטה לצדקה קודם התפלה וכיון לתקן מה שגרע וחסר מן הצדיק העליון אל המלכות.²⁰⁶

עיקר תיקון שז"ל הוא בק"ש על המיטה

אבל צריך שתדע כי עיקר כוונה זו [ק"ש על המיטה] היא כדי לתקן ולכפר עון אחד המור מאד אשר הוא המונע עליית הנשמה בלילה לאדוניה, וע"י כוונה זו נתקן האדם מאד מאד ממה שחטא בזה. ואעפ"י שכבר ביארנו תיקונו בשער הנקרא שער רוח הקדש, והוא תיקון המוציא ש"ז לבטלה, הנה התיקון ההוא יועיל לנקות לו עונו שלא יכנס לגהנם ושימחלו לו עונותיו אלו. אבל עדין צריך תיקון אחר גדול וחזק ממנו כמו שית' עתה בכוונת ק"ש זו והיא לתקן ולהחיות אותם הטיפות בעצמן שיצאו לבטלה ונכנסו בקליפות ולהחזירן אל הקדושה.

ונמצא כי עיקר התיקון הוא שיכוין להמית ע"י הק"ש שעל מטתו אותם גופים של המזיקין וע"י כן יוכל האיש הזה להעלות עם נפשו אותם הנשמות למעלה אל הקדושה לתקנם בכל לילה (...). ואמנם ענין מיתת הגופות הנו' [של הקליפות מעוון שז"ל] הוא בכוונת שמות העולים בגימ' כמנין וחר"ב פיפיות בידם וכו' [דר"ז]

ע"י קריאת שמע על המטה, הורג שיעור גדול משדים ומזיקין ורוחין שנבראו ע"י השחתת זרע לבטלה בין במזיד בין באונס. וצריך האדם לכוון כי בק"ש יש רמ"ה תיבות שהם מ"ב וע"ב וג' וע"ב – ולכן בסיום ק"ש צריך לומר פעם אחרת "ה' אלהיכם אמת", כמו שעושה הש"ג, וע"י כן יושלמו לרמ"ה תיבות. עיין כאן כוונה סוד הרומ"ה להרוג בו השדים ומזיקין.²⁰⁷

שמע ישראל

לקבל מאריך אפין מולא עלאה ולמשוך את האור הגדול הזה בב' הוי"ת הראשונות [אבא (חכמה) ואימא (בינה)] וזיווג בדעת – הרי' רי"ו גימט' וחר"ב (עליון) – והוא וחר"ב פיפיות בידם, הממית הקליפות שנתלבשו על אותם טיפות ז"ל.

יְיָ הוֹי הוֹי הוֹי אֱלֹהֵינוּ (גמט' יו"ד ה"י יו"ד ה"י יהו"ה) יְיָ הוֹי הוֹי הוֹי אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ:

בלחש: בְּרוּךְ שֵׁם כְבוֹד מְלֻכּוֹתָ לְעוֹלָם וָעַד [רי"ב (תחתון)]:

ע"י וחר"ב העליון והתחתון, ממציים הקליפות, ומעלין אותם נשמות ערטילאין שנפלו באות ה' עד שחוזר מילים 'ה' אלהיכם אמת' המשלים רמ"ח איברים שהם רמ"ח תיבות של קריאת שמע, ואז מלבישין אותן נשמות בלבוש דקדושה, ומורידים אותם בעולם הזה.²⁰⁸

²⁰⁵ והוכחה יס' כי מדובר במוהר"ח בעלמנו כמוזכר בסוף שער הגלגול בנספחים

²⁰⁶ [שענוה"ק סא]

²⁰⁷ סהת"פ מזולתו תרט"ז]

²⁰⁸ [זית"א ע"פ ד"ר עד לרי"ב]

הבא על הנידה

לוקה בצרעת, וכן לסבה זו, הושלך אברהם להתלבן בכבשן האש, והבן זה.²⁰⁹

חטא חילול ה'

מי שהטא בחילול ה' אינו מתכפר לו עד יום המיתה, כמו"ש חז"ל על פסוק אם יכופר לכם העון הזה עד תמותון. והנה יש לו תיקון וכפרה ע"י מוסירת נפשו למיתה בעת נפילת אפים בפסוק "אליך ה' נפשי אשא" כמו"ש בס' הזוהר פ' ויקהל. ויכוון להמשיך ג' הוי"ו"ת דב"ן דהה"ן מוזהר לנוקביה: מי זיה האיש, רת גמט' שם ב"ן כנגד הרוח. ע"י מעשי התחוננים ותפלותיהם הם גורמין תוספת תיקון בנוקבא עתה בגלות האחרון הגדול הזה.²¹⁰

תיקון כרת.

הגיעור לילה אחד ועוסק בלילה כל אותו לילה, פוטר מעונש כרת אחד. וכל לילה פוטר כרת אחד.²¹¹ וכך מעיד מוהרח"ו ע"פ רבו האר"י ז"ל

להחזיר הרשע בתשובה.

בברכת השיבנו (שהיא בנינה) קודם החתימה, יאמר תפלה זו: ירמיאו"א שתחתור חתירה מתחת כסא כבודך ותקבל בתשובה את פב"פ כי ימונך (יכוין אל ספירת החסד הנקרא ימין ותכוין שם הוי"ה ממנוקד בסגול, ותכוין לקשר את החסד לבניה, שה' יפשוט יד ימינו הנקרא חסד, כדי לקבל האדם הזה בתשובה הנקרא בינה) פשוטה לקבל שבים בא"י הרוצה בתשובה.²¹²

להסיר הכעס.

וכשיטבול יכוון גם באהי"ה דההי"ן גימט' בע"ס.²¹³

תיקון לכעס.

בק"ש אחרי שקיבץ ד' כנפות ושם על החזה, יכוון כי כל כנף עולה בגימט' בע"ס והוא בגימט' אהי"ה דמילוי היהי"ן העולה קנ"א. והנה ד' כנפות בגימט' ציצי"ת. והדין והכעס שנמשך נד' פעמים אהי"ה דההי"ן זה, יתמתק ע"י החסדים המתגלים בחזה.²¹⁴

לתקן השכחה ולהחזיר הזיכרון.

יכוון במקווה קר אהי"ה דאלפי"ן ודההי"ן ודיודי"ן ביחד גימט' שכח"ה, וע"י חזרה בתשובה יכוין להסיר ממנו את השכחה.²¹⁵

לזיכוך הנפש.

יחבר שם אדני כנגד הנפש, לשם הוי"ה ולחבר לשם אהי"ה, כולם בעשיה. ואח"כ יחבר שם אהי"ה דעשיה לשם אדני"י שביצירה וכך עד אהי"ה דאצילות ואז יחבר אהי"ה דאצילות באין סוף העליון.²¹⁶

²⁰⁹ [שעה"ג קפאל]

²¹⁰ [שעה"פ מזולחו בשם מורי ז"ל רגנ]

²¹¹ [שערוה"ק קעט לר"א הלוי]

²¹² [שערוה"ק קסו לרבי משה אלשיך]

²¹³ [שערוה"ק קנ"ד לרבי משה יונה]

²¹⁴ [שערוה"ק קעט לר"א הלוי]

²¹⁵ [שערוה"ק קע"ד זית"א ע"פ רבי אברהם הלוי]

²¹⁶ [שערוה"ק קעה לר"א הלוי]

ליישר ההרהור.

מג"ן בגימט' ג' פעמים שם א"ל, וזהו אנכי מגן לך הנאמר לאברהם.²¹⁷ אמנם, מוהר"ח בשער התפלה כתבו לכוון עליו באומרו ברכת 'מגן אברהם'. זית"א

המתעסק בהתבודדות

יכוין כל יום בא' משם מ"ב לפי סדרן [עיין בנא בכח: זית"א] יום א': אבגיתין, יום ב' קרעשטן, וכו'. וביום שבת בשם שיקוצית.²¹⁸ הרי שלדעת האר"י ז"ל ומוהר"ח, גם ביום שבת מתבודדים. זית"א

תיקון ביטול מצות עשה

להתענות על כל אחד, 61 תעניות כמנין אנ"י ה'.²¹⁹ ואפשר להמיר מספר התענית בסך של 61 פרומות [פירוש פרוטה: כל אחד כפי מתנת ידו. מסך 61 אגורות עד 61 מיליון שקל או מטבע אחר. כל אחד כפי יכולתו, רק שלא יבזבז בסכום].

ציצית

תיקון למי שביטל מצות ציצית.²²⁰
לחבר י"ה עם ו' ונעשה לו אור מוקף שהוא הטלית, ואח, כ לחבר ו' עם ה' אחרונה, והחיבור הזה הוא גימט' ל"ב [יה"ו ו"ה].

תפילין

תיקון פגם ביטול מצות תפילין.²²¹
חיבור י"ה
ה' האחרונה [של הוי"ה] מתחברת לו'
ה' העליונה יורדת ומתחברת עם ו' והחיבור הזה הוא גמט' הב"ל [מילי שם ס"ג] בגימט' י"ה ה"ו ה"ו.

ק"ש

תיקון פגם ביטול קריאת שמע.²²²
יהו"ה
ה' [המלכות המתעוררת בתפילה] אחרונה של הוי"ה עם ו' [ז"א] להעלות מיין נוקבין אל אבא [י] ואמא [ה]
הראשונה [והחיבור הזה גמט' א"ל [ה' ה"ו י"ה]

תפלה (עמידה)

תיקון למי שביטל מצות תפילה.²²³
להעלו ו' עם ה' ראשונה של הוי"ה, ואי"כ עולין אל י' ומתחברין שלושתם, ואח"כ נקשרת אות ה' עם הג' אותיות אלו. גימט' ח"ן [ו"ה וה"י הוה"י]

תיקון בחינת הרוח של האדם ע"י סוד הדיבור והתפלה (קודם אמירת אבי יהוה מסדר בתפילת שחרית)
ע"י הדיבור מכללים חיצוניות (מוקף) ופנימיות נפשות דעולם העשיה אל עולם היצירה.²²⁴

²¹⁷ [שערוה"ק קפד לרבי משה יונה]

²¹⁸ [שערוה"ק קלח להר"י ארזין]

²¹⁹ [שערוה"ק עב]

²²⁰ [שעהת"פ דפוס א' ט"ו]

²²¹ [סס]

²²² [שעהת"פ דפוס א' י"ד].

²²³ [שעהת"פ דפוס א' ט"ו]

²²⁴ [שעהת"פ דפוס א' מ"ב]

כללים

עיקר הייחוד הוא לייחד ד' הויו"ת דע"ב ס"ג מ"ה וב"ן, וגם ד' שמות אהי"ה ב' דיודי"ן א' דאלפי"ן וא' דההי"ן, והנה הויו"ה ואהי"ה בגימט' אמ"ה, ונמצאו ד' הויו"ת עם ד' אהי"ה הם ד' אמות הכוללים כל העולמות.²²⁵

הנה הבינה אינה דין וגבורות ממש אלא שהדינין מתערין מינה, ורובה רחמים.²²⁶

ואמנם דבר גלוי הוא, כי אין למעלה גוף, ולא כח בגוף חלילה, וכל הדמיונות והציורים האלו, לא מפני שהם כך הם ושולם, אבל הכל הוא לשכך את האזן, כדי שיוכל האדם להבין הדברים העליונים בלתי נתפסים ונרשמים בשכל האנושי, לכן ניתן רשות לדבר בבחינת ציורים ודמיונות, כאשר הוא פשוט בכל ספרי הזוהר, וגם בפסוקי התורה עצמם, כולם כאחד עונים ואומרים כדבר הזה וכו'.²²⁷

אל תחשוב בלבך כי מעלת בני אדם היא כפי דעת הבריות. ואילו ידעת כמה מומין נסתרים יש בבני אדם, היית תמיח.²²⁸

מיקום הנשמה לרשעים ולצדיקים.²²⁹

לכל אדם יש ב' בחינות הנשמה: בחינה העליונה והיא בבחינת צלם, המקיפה על ראש האדם. בחינה התחתונה שהיא הנכנסת בגוף האדם, בפנימיותו.

כאשר אדם חוטא, כל הבחינות יורדות, התחתונה יורדת מגופו ונכנסת לגיהנום, ובחינה העליונה (המקיפה בבחינת צלם) יורדת ונכנסת בגוף תמורת הבחינה התחתונה, כדי להחיות את הגוף. וכך תלויות אחת בשנייה, וכשמסיימת בחינת הנשמה התחתונה לצאת לגמרי מגופו אל הגיהנום (שיש לו ז' מדורים כנודע), כך גומרת הבחינה העליונה (צלם) להיכנס בגופו ממש, ונשאר בלי צלם על ראשו.

ואם מוסיף לחטוא, מדרגה מדרגה, אז בחינת הנשמה העליונה הנקרא צלם, גם היא יוצאת מגופו לגמרי דרך מרגלותיו אל הגיהנום. ועליו נאמר "ונכרתה הנפש החיה", כי כל בחינות נשמתו תמו, נכרתו, וירדו לגיהנום, ונפסקה אחיותם (של כל הבחינות) מלמעלה, לא נשאר שורש למעלה.

לעומת הצדיק, שבחינה העליונה מקיף ראשו ושואבת לו חיים מלמעלה תמיד, ומריקה חיים אל נשמתו אשר בתוכו (בגופו).

ונקראת נעמה על שם 'נעם ה'' שהיא הקדושה, ולא נקראה עמונה על שם הקליפה הנקראת עמון.²³⁰

לדעת באיזה עולם הוא נדבק

שם הויו"ה בשחור ידע שהוא עדין בעולם עשיה

באדום – בעולם היצירה

בלבן – בעולם הבריאה

בלבן מאיר ומתנוצץ – בעולם האצילות

ויכוון גם כן שם הויו"ה על כל אחד מאיבריו ואם יש חיסרון בציורו, הרי שבאותו אבר חטא.²³¹

²²⁵ [שעהמא"מר מה ששמעתי מזולתו רג]

²²⁶ [שעהמא"מר קפכג]

²²⁷ [שעהקד"מ ב/ג]

²²⁸ [שעה"ג קעה ע"פ ספר החזיונות]

²²⁹ [שעהמא"מר יוא]:

²³⁰ שעהמא"מר יא]

²³¹ [שעהו"ק קף לר"א הלוי]

גוון שם ההוי"ה האמיתי הוא בשלהבת אש, והמצליח לצייר כך מורה על שלמותו ובלתי פגום.²³²

צדיקים התומים באות ברית קודש הרומז לצדיק יסוד עולם, כי אם אינם שלימים בו, אפילו יקימו את כל התורה, אינן נקראים צדיקים.²³³

דע כי נשמות הצדיקים יש מהם שהם כחינת אור מקיף, ויש שהם מן אור הפנימי. וכל אותם שהם מצד האור המקיף, יש להם כח לדבר בנסתרות וסודות התורה דרך כיסוי העלם גדול, כדי שלא יובנו אלא למי שראוי להבינם. והנה הרשב"י ע"ה היתה נשמתו מצד האור המקיף, ולכן היה בו כח להלביש הדברים ולדורשם, באופן שאם ידרשם ברכים לא יבינם אלא מי שראוי להבינם. ולכך נתן לו רשות לכתוב ספר הזוהר שלא ניתן לרבותיו, ואף לא לראשונים אשר קדמו לו, אף שוודאי ידעו חכמה זאת יותר ממנו, אבל לא היה להם כח להלביש את הדברים כמוהו. ובוה תבין גודל העלם ספר הזוהר אשר כתב רשב"י ז"ל שאין כל שכל יכול להבינו.²³⁴

פריה ורביה

מצות מסויימת היא לפרות ולרבות, והיא מהמצוות שמחוייב האדם לרדוף לקיימה וגם יש יכולת בידו לקיימה. ומצוה זאת היא חמורה מכל המצוות. ומי שמות ולא קיים אותה, לא די במה שיתגלגל, אלא ששאר המתגלגלים על חסרון איזה מצווה כנ"ל, הנה כל גוף וגוף מהם יקום ויחיה בזמן תחיית המתים, ויכנס בו ניצוצות נשמתו כפי שיעור המצוות שקיים בהיותו בגוף.²³⁵

מי שהוא חשוך בנים (אין לו בנים) יכין בתפילתו (באומרו אתה גיבור לעולם אדני). למשוך הבנים ממזלא עילאה (מזל העליון) וכך יכין: אדני במילואו הוא בגימט' תרע"א מלשון ויעתר יצחק ודם ג' אותיות עת"ר. ויכוון למשוך הבנים מאות יו"ד עילאה שחסרה לצורת ו"י של ויעתר, להשלים אות א' של תרע"א, שאות א' צורתה יו"ד ו"ו ויו"ד.²³⁶

כי טבע האב לאהוב את בתו ולכוונה ולתקנה.²³⁷

אמרו הצדיקים (כי פרח השושנה) שהקב"ה משנה את הטבע, וגם ששינוי זה נגרם ע"י כוכב כידוע. שינוי הטבע, מה שנקרא שינוי אקלים' הוא גורם העיקרי באירועי טבע לעורר את ישראל, וגם להכות בגוים. אך, פועל גם להפרעות פלטות טקטוניקיות (מניסת שטחי קרקע האוקיאנוסים) לקראת הגחת (הצפת) 2 שליש מהעולם ששקע בזמן אנוש, ושעתיד הקרוב יחזור (רב"ש ז"ל ממצעי אדומים), כולל יצוריו, כמובא בזוהר על אותם יצורים קטנים בישוב בלב הים שמתפללים בלשון מיוחד (ויקרא דף י' ע"ב).

תורה

אמנם ודאי הוא שגדול הוא כח המלאך הנעשה מעסק התורה מכח הנעשה ע"י מצוה.²³⁸

לעסוק בתורה היא מצוה שקולה ככל המצוות, כי תלמוד תורה כנגד כולן ויש בה ד' פירושים שהוא הפרד"ס. וצריך לטרוח לעסוק בכולן עד מקום שיד שכלו מגעת, ויבקש רב שילמדהו, ואם יחסר אחד מארבעתן כפי השגתו כנזכר, יתגלגל על זה.²³⁹

²³² [שעריה"ק קף מוהכח"ו בשם האר"י ז"ל]

²³³ [שעכת"מ מז]

²³⁴ [שעהמא"מר כט]

²³⁵ [שעה"ג קכא]

²³⁶ [שעהפס"ק נו זית"ח ע"ס שער הפסוקים]

²³⁷ [שעהפס"ק קטו]

²³⁸ [שעריה"ק א]

²³⁹ [שעה"ג קכא]

כשעוסק האדם בתורה, אותם הבליים וקליין דנפקי מפומיה נעשין מרכבות אל הנשמות של הצדיקים לרדת למטה וכי'.²⁴⁰

דע כי כל תיקון האדם שיזכה אל הנפש של עשיה, הוא ע"י קיום המצות עשה שהם רמ"ח, וכל הפגם הוא או בחסרון קיומם (ודלא כמו שפירש כי אי קיום מצות עשה כמו ציצית אינו עברה, וטעה) או בעברו על א' משס"ה מצות לא תעשה, כי עסק התורה הוא לקנות הרוח שביצירה.²⁴¹

מצוות

חייב האדם לקיים כל התרי"ג מצות ואם לאו יחזור בגלגול לקיים מה שחסר לו. אלא ג' סוגים:

- א. מצות שאי אפשר לאדם לקיימם כעת כמו הקורבנות וכיוצא בהן, ויקיים אותן כשיבנה בית המקדש ואינו צריך להתגלגל על זה
- ב. מצות שאדם יכול לקיים כמו ציצית ותפילין וכיוצא, ואם לא קיים אותן, בהכרח צריך לחזור בגלגול הרבה פעמים עד שישלים מה שחסר לו. וידע כי בכל גלגול הוא יכול לחטוא ע"י עבירות.
- ג. אלו מצות שאינו חייב לקיימן אם לא באות לידו ואינו צריך לרדוף אחריהן כגון תרומות ומעשרות, שילוח הקן (ודלא כפי מו' שטעה וכתב הפוך בשם האר"י י"ל ...). אמנם, יצטרך להתגלגל לקיים מצות אלו, אך מובטח לו שלא יחטא בגלגול הזה.
- ד. מצות שאינו יכול לקיים, אלא אם כן כאשר האלהים אינה לידו, כגון פדיון הבן, ייבום וחליצה, גט שאינו מחוייב לגרשה אלא אם כן לא תמצא הן בעיניו, כנודע שקשים גרושין וכו' ומזבח מוריד עליו דמועות.²⁴²

כי הגורם מיתה איזה אדם הוא מוכרח שיתגלגל וימות או יהרג.²⁴³

כל המתלוצץ ייסורין באין עליו (מס' עבודה זרה), ואל תאמרו להמשיך בליצנות, כי כבר מקבלים ייסורין, ובמה נרווה בביטול הליצנות, אלא אדרבה יחזקו יסוריין חדשים על הראשונים.²⁴⁴

מה שארז"ל כל מי שאין בו דעת אסור לרחם עליו, כי נשמות אומות העולם נעשות בלי דעת בהיותן מצד קליפה הרעה. לא כן נפשות ישראל שהן טובות, כי נעשות בדעת מצד הקדושה.²⁴⁵

הרוח לא מתגלגל בגוי.²⁴⁶

יתרו נתגייר ע"י משה והאלהים אנהו לידו שהוא קין הנתגייר ע"י הבל אחיו.²⁴⁷

²⁴⁰ [שעהפס"ק מזז]

²⁴¹ [שעה"ג קכא]

²⁴² [שעה"ג קכא]

²⁴³ [שעהפס"ק קכג]

²⁴⁴ [שעהפס"ק קפז]

²⁴⁵ [שעהמא"מר לו]

²⁴⁶ [שעהפס"ק כה]

²⁴⁷ [שעהפס"ק כנה מזולחז]

שבת

יש נפשות שאינם מבחינת שורש קדושת השבת עצמו אלא מכללות תוספת השבת, ואין להם רק אותה בחינה לבדה, גם אינה יכולה לעלות יותר מאותה בחינה, כיון שאין שורשה אלא משם.²⁴⁸

הכופר בעבודה זרה מודה בכל התורה, והמקיים שבת כמקיים כל התורה.²⁴⁹

תפלה ובקשה

ו'היה טרם יקראו' כי יש חסידים שטרם יקראו אל השם ית', הוא עונה להם, ויש גרועים מהם שהם צריכין לטרוח ולהתפלל, ובהיותם מתפללים עונה להם, ועליהם אמר 'עוד הם מדברים ואני אשמע' ואל זה רמז באומרו 'קרוב ה' לכל קוראיו וכו'. והתחיל ממעלה למטה מן הגרועים, ואמר 'קרוב ה' לכל קוראיו' אעפ"י שלא יהיו ראויים, כיון שהם קוראיו ומתפללים לו. אבל יש מעלה יתירה, והיא כי גם הוא 'לכל אשר יקראוהו' לעתיד, שעדיין לא קראהו, אלא טרם יקראו נקרב אליהם.

ואמנם כת זו השנייה צריכה שתהיה מן החסידים שתמיד הם מכוונים בתפילתם וקורין לו באמת וז"ש 'לכל אשר וכו', כלומר לכל אשר עתידין לקוראו, אעפ"י שעדיין לא קרוהו, גם הוא קרוב להם כשקריאתם באמת ובכוונה, אבל לקוראיו כבר, אינו מדקדק כל כך עמהם שיהיה באמת ובכוונה גמורה. ולכן לא אמר ו'לכל אשר יקראוהו באמת' בו"ו לחבר לתחילת הפסוק, כדי להבחין בין ב' הכתות.²⁵⁰

'אנכי מוגן עליך וגו' מוגן' הוא תרגום 'חנם'. והענין אנכי אתן לך אותו המקום הנקרא מתנת חנם, ומגן בלשון תרגום, שהם ג' ראשונות דו"א מבינה שבו ולמעלה, אשר שם אינו מוגיע פגם מעשה התחתונים, ובחנם נאחזים שם הקליפות כי אין להם שם שום אחיזה כלל.²⁵¹

טעם שהתפלה בדמעה, מרוצית יותר.²⁵² ומסיים מוהר"ח"ו שהוא לרבי אברהם הלוי (ברוכים) מהרמ"ק נ"ע. והוא פשוט, כי לפי האר"י ז"ל, הוא הפוך ואסור לבכות בתפלה אלא קצת באמירת הוידוי בלבד.

תכלית מלאכה וענייני עולם הזה

אין דבר נעשה למעלה אלא בכח מעשי התחתונים.²⁵³

כל עייני העולם הזה השפלים (...) אינם יכולים להתברר אלא אחר כמה מיני מלאכות ותיקונים, כי בכל עשיית מלאכה מתקיימת מצוה, כדברי חז"ל, בא אדם לחרוש, מקיים מצות 'לא תחרוש בשור ובחמור'. (...) וכל פרטי מלאכות הוא בסוד 'בכל דרכיך דעה'. עד שנמצא כי בסיום גמור מלאכה, נתקן הניצוץ עד שיעלה ממדרגה למדרגה, עד שיהיה חלק באברי האדם שהוא עליון בכל בריות העולם הזה.²⁵⁴

אותם הרשעים משכימי קום ומאחרים שבת לטרוח במלאכות העולם הזה, כי המה הבל, ואתם מומיתין עצמכם בעמל העולם הזה, ואפילו פרוסת לחם שאתם אוכלים הוא בעצבו תאכלנה, ואינם בוטחים על השם ית', כנזכר לרז"ל בס' הזוהר פרשת בשלח בפסוק 'שטו העם ולקטו'. ואמנם הצדיקים ידידי השם ית', הם נחים מעמל הבלי העולם הזה ביום, והטורה שהיו צריכים לטרוח ולהתעצב כל היום כמו שעושים הרשעים כנזכר, הנה הוא יתברך נותן להם בחלומות שינתם. וז"ש 'כן יתן לידידו שינה', ר"ל כן כענין הרשעים שמצטערים כל היום, כן כענין זה נותן השם ית'

²⁴⁸ [שעה"ג קט]

²⁴⁹ [שעהפס"ק לח]

²⁵⁰ [שעהפס"ק ריב"ג]

²⁵¹ [שעהפס"ק רכט מזולתו]

²⁵² [שעהפס"ק קנא לרבי משה יונה]

²⁵³ [שעה"פ לז]

²⁵⁴ [שעהמ"ז ס"ג]

לידידו הצדיק בזמן השינה. ואמר 'לידידו', לרמוז אל מ"ש רו"ל, לעולם לא ראה דוד חלום טוב, אלא כל לילה מצטער בחלומות רעים כדי להתייחס בזה, ויהיה תמיד בצער ובפחד שלא יחטאו וירשו העולם הבא.²⁵⁵

אף שמזכיר שם קדוש בלי ידיעת הניקוד המדוייק, השם פועל. וכך קרה לאביו של האר"י ז"ל שניסה להנצל מלסטים (גנבים) והזכיר שם מצמצצית.²⁵⁶

בענין בן דוד אם הוא חי או מת

מה שכתוב בתלמוד בבלי מס' סנהדרין צ"ח ע"ב, בענין זהות המשיח:
אמר רב אי מן חייא הוא כגון רבינו הקדוש **אי מן מתיא הוא** כגון דניאל איש חמודות אמר רב יהודה אמר רב עתיד הקדוש ברוך הוא להעמיד להם דוד אחר שנאמר {ירמיה ל-ט} ועבדו את ה' אלהיהם ואת דוד מלכם אשר אקים להם הקים לא נאמר אלא אקים והפירוש הוא פשוט ביותר: רב מזכיר אנשים, בין שהם חיים בדור שלו כ'רבינו הקדוש' [הוא רבי יהודה הנשיא כידוע, רבו המובהק של רב' !!! ולכן, אמירה זו נאמרה בתקופת שבי יהודה הנשיא ותלמידו רב' היו חיים באותו פרק זמן !], בין שחיו ומתו בדורות הקודמים, כמו דניאל ע"ה. והוא פירוש רש"י. ומי כרש"י מצאצאי בית דוד !
ולא שהמשיח יכול להיות מן המתים – ועובדה, רב מסכם את הענין כי הקב"ה יחדש לנו מלך, ולא דוד כפי שהיה בזמנו, מה ששולל שדוד המלך יכול להיות משיח במיתתו, אלא דוד אחר, פירוש חדש, שגם יהיה מלך, פירוש, מי שאינו מלך אינו יכול להיות משיח. ולא מוזכר נשיא או נציג אלא מלך !
ויש לדון במכתב אותם 350 רבנים שחתמו על הכרזת הרבי מחב"ד כמשיח בדור, ולא התקבל בשמים כלל. והוא פשוט שהם רצו לזרז הגאולה וטעו, ועדיין טועים, שהמשיח צריך קודם כל להיות מלך, ולא רק מבית דוד. גם טעו כי המשיח הוא חייב להיות אלמוני ומרכז כל עדות בית ישראל, ורק אחד בהסטוריה היהודית עטף את כל פלגי העם והוא האר"י ז"ל, שהיה גם ספרדי, גם אשכנזי, גם נולד בארץ ישראל וגם התגלה בארץ ישראל ! ולא מן הרבנים המשפיעים היה עד שהתגלה בצפת ! ואדרבה לא רצה כלל להתפרסם כדברי מוהר"ח"ו והצטער מאוד על שמוהר"ח"ו הכנים אנשים אחרים אליו, אף שהיו גדולי ישראל אדירים. ולא זו בלבד, תורת ההלכה ותורת הקבלה התחתנו ביחד, ע"י שבנו של מרן השו"ע נשא לכתו של האר"י ז"ל, והאר"י ז"ל ומרן השו"ע נתייחדו, והוא פלא.

סליק

²⁵⁵ [שעהפס"ק ריב]

²⁵⁶ [שערה"ק קפא מוהר"ח"ו צסס ר"ש סאגס צסס האר"י ז"ל]

לוח עבירות ותיקונים

כפי שנמצא אצלי בספרי שער התיקונים

להמיר כל מספר לסכום פרוטות (כל אחד לפי הישג ידו, 84 אגורות, 8.40 שקל, 84 ש וכן הלאה, וגם לא משנה מטבע המטבע, בשקל או מטבע חו"ל כמו דולר או יורו וכו') על דעת תיקון רבי יהודה פתייה ז"ל

על כל פעם שעבר יש לערוך תיקון לדעת האר"י ז"ל ור"י פתייה ז"ל, אך לדעת הבן איש חי, מותר לעשות תיקון אחד לכמה פעמים, ואף לכלול בתיקון אחד כל סוגי עבירות שבאותו ענין (דוגמא גילויי עריות, זרע לבטלה, נידה וכו')

בכל ספק או קושי, ללכת למורי דרך או לצדיק מוכר

84 [תעניות]	שכבת זרע לבטלה לאיש וגם לאישה
בק"ש על המיטה יאמר פסוק "נשבע יהוה ולא ינחם". ויכוון בשם שְׁהֵלַךְ אותיות שניות בפסוק והניקוד מפסוק "יום לשנה יום לשנה"	דבה רעה
72 [שעות כנגד 3 ימי תענית]	המקלל אביו ואמו
55 [תעניות]	הגאווה והליצנות
יתגלגל כולו ערום ט' פעמים בשלג או יטבול ט' פעמים במקווה או מעיין מאוד קר	שימוש בשמות הקודש
28 [ימים]	שבועות לשקר
6 [ימים]	נדרים לשקר
ללכת אצל קברו ובכל פינות הקבר לומר ווידוי בלשון יחיד על שחטא ואמר כך וכך על המת, ויבקש שהמת ימחול לו, וכך יעשה 42 פינות הקבר במרוצה, כדי שלא ידבק בנגעי בני אדם המצויים בבית הקברות	החוטא (מבוזה) מת
233 [תעניות] ולטבול ט' פעמים בשלג או במים מאוד קרים	הבא על הזכור
תיקון כרת (לילה שלם בלי לישון בלמידת תורה ו/או תהלים ובקשות ותפלות) תיקון ד' מיתות בית דין מופיע בסדר ק"ש על המיטה להאר"י ז"ל (עיין שער התפלה או סידורי מושח זית"א)	
216 [תעניות] יתגלגל כולו ערום בשלג או יטבול במקווה או במעיין מאוד קר ט' או ז' פעמים	הבא על הגויה
תיקון כרת (לילה שלם בלי לישון בלמידת תורה ו/או תהלים ובקשות ותפלות) תיקון מלקות (יכה בקלות עם חגורה על הגב הערום על כתף הימני, ועל השמאלי, ועל החזה. סדר אחר: 4 הכאות כנגד 4 אותיות הוי"ה שחטא בהם)	
82 [תעניות]	הבא על שפחה

<p>40 [ימים] יתגלגל כולו ערום בשלג או יטבול במקווה או במעיין מאוד קר ט' או ז' פעמים</p>	<p>הבא על פנוייה</p>
<p>40 [ימים] יתגלגל כולו ערום בשלג או יטבול במקווה או במעיין מאוד קר ט' או ז' פעמים</p>	<p>הבא על זונה</p>
<p>216 [תעניות]</p>	<p>הבא על ארוסתו</p>
<p>216 [תעניות] תיקון ד' מיתות בית דין מופיע בסדר ק"ש על המיטה להאר"י ז"ל (עיין שער התפלה או סידורי, משח זית"א)</p>	<p>הבא על אישה נשואה - ניאוף</p>
<p>תיקון כרת (לילה שלם בלי לישון בלמידת תורה ו/או תהלים ובקשות ותפלות) תיקון מלקות (יכה בקלות עם חגורה על הגב הערום על כתף הימני, ועל השמאלי, ועל החזה. סדר אחר: 4 הכאות כנגד 4 אותיות הוי"ה שחטא בהם) 59 [ימים] 82 [תעניות] 40 [ימים] תענית בה"ב (יום שני, יום חמישי ויום שני אחריו) תענית פשוט של יום אחד דלא כיום כיפור</p>	<p>הבא על הנידה כאונס (לא ידע שאשתו נידה) במוזיד המנשק או מחבק אישה נידה המחבק או מנשק גויה, אלמנה, פנויה</p>
<p>216 [תעניות] תיקון ד' מיתות בית דין מופיע בסדר ק"ש על המיטה להאר"י ז"ל (עיין שער התפלה או סידורי, משח זית"א) תיקון כרת (לילה שלם בלי לישון בלמידת תורה ו/או תהלים ובקשות ותפלות)</p>	<p>הבא על בהמה</p>
<p>תיקון כרת (לילה שלם בלי לישון בלמידת תורה ו/או תהלים ובקשות ותפלות) תיקון מלקות (יכה בקלות עם חגורה על הגב הערום על כתף הימני, ועל השמאלי, ועל החזה. סדר אחר: 4 הכאות כנגד 4 אותיות הוי"ה שחטא בהם) 84 [תעניות] לשז"לבטלה</p>	<p>הבא על ילד פחות מ9 שנים ויום אחד פחות מבן 9 ויום אחד, העבירה נחשבת כאונס קשור גם לחטא הבא על הזכור ועיין תיקון האונס, וכי, הטא זה נכנס גם בעבירות נוראות בין איש לחבירו, מיכוון שנעשה נגד רצון הקרבן.</p>
<p>44 [תעניות] כנגד ד"ם ששפך 84 [תעניות] לשז"לבטלה תיקון הנידה, הכעס, המלבין פני חבירו ברבים, הגול המכה חבירו, המתאכזר על חבירו</p>	<p>האונס(ת)</p>
<p>44 [תעניות] כמנין ד"ם 3 שנות גלות, בלי אכילת בשר ושתיית יין, לא קובע דירתו ובכל מקום שעובר עושה תיקון</p>	<p>הרוצח</p>

מלקות, מכריז שהוא רוצח, לא יגזור זקנו, ולא יספר שערו, ועוד. ולכן צריך לשאול תיקון עכשווי מצדיק חי בדונו	
44 [תעניות] כמנין ד"ם 1 [תענית נוסף הרי 45 כמנין אד"ם] 84 [תעניות] לשז"ל לבטלה כי לאישה אסורה להשחית את זרעו של בעלה תיקון ד' מיתות בית דין מופיע בסדר ק"ש על המיטה להאר"י ז"ל (עיין שער התפלה או סידורי, משח זית"א)	ההורג את ילדו או המפילה העובר. יש לבדוק עם פוסק הלכה וצדיק בענין אישה בהריון עקב אינוס
101 [תעניות]	הלובש שעטנו
86 [תעניות] 150 ותיקון מלקות (יכה בקלות עם חגורה על הגב הערום על כתף הימני, ועל השמאלי, ועל החזה. סדר אחר: 4 הכאות כנגד 4 אותיות הוי"ה שחטא בהם)	המגלה שערו או זקנו בתער פאות השער פאות הזקן
40 [תעניות]	השוהח בבית הכנסת
תיקון ד' מיתות בית דין מופיע בסדר ק"ש על המיטה להאר"י ז"ל (עיין שער התפלה או סידורי, משח זית"א) תיקון כרת (לילה שלם בלי לישון בלמידת תורה ו/או תהלים ובקשות ותפלות) 50 [תעניות] 454 [תעניות]	המחלל שבת ומבזה יום טוב וחול המועד בשוגג במזיד
60 [תעניות] 150 ותיקון מלקות (יכה בקלות עם חגורה על הגב הערום על כתף הימני, ועל השמאלי, ועל החזה. סדר אחר: 4 הכאות כנגד 4 אותיות הוי"ה שחטא בהם)	המבזה הוריו ותלמיד הכם
תיקון ד' מיתות בית דין מופיע בסדר ק"ש על המיטה להאר"י ז"ל (עיין שער התפלה או סידורי, משח זית"א) תיקון מלקות (יכה בקלות עם חגורה על הגב הערום על כתף הימני, ועל השמאלי, ועל החזה. סדר אחר: 4 הכאות כנגד 4 אותיות הוי"ה שחטא בהם)	המכה חבירו (כל איש)
40 [ימים]	אישה המכה בעלה
3 [ימים]	ילד המכה הוריו כשהוא פחות מ13
תענית בה"ב (יום שני, יום המישי ויום שני אחריו) תענית פשוט של יום אחד דלא כיום כיפור	המנבל פיו

לשון הרע	64 [תעניות]
המלבין פני חבריו ברבים	40 [ימים] ותיקון מלקות (יכה בקלות עם חגורה על הגב הערום על כתף הימני, ועל השמאלי, ועל החזה. סדר אחר: 4 הכאות כנגד 4 אותיות הוי"ה שחטא בהם)
המכנה חבריו בשם רע	תיקון מלקות (יכה בקלות עם חגורה על הגב הערום על כתף הימני, ועל השמאלי, ועל החזה. סדר אחר: 4 הכאות כנגד 4 אותיות הוי"ה שחטא בהם)
על אישה	תענית בה"ב (יום שני, יום חמישי ויום שני אחריו) תענית פשוט של יום אחד דלא כיום כיפור
הכועס	151 [תעניות]
גזל וחמס	להחזיר מה שגנב
מוכר הגוזל את חבריו (הלקוח)	72 או 40 [תעניות]
האוכל מאכלים אסורים	91 [תעניות] כמנין מאכ"ל גם לאכול בשמחה בגי' סעודות של שבת לא להיזכר בשום אופן את העוון ובפרט ההנאה שהוא הרגיש כשאכל
לאכול או להאכיל נבלות או טריפות	87 [תעניות] כמנין נבל"ה תיקון ד' מיתות בית דין מופיע בסדר ק"ש על המיטה להאר"י ז"ל (עיין שער התפלה או סידורי, משח זית"א')
האוכל ביום כיפור	400 [תעניות] תיקון ד' מיתות בית דין מופיע בסדר ק"ש על המיטה להאר"י ז"ל (עיין שער התפלה או סידורי, משח זית"א') תיקון כרת (לילה שלם בלי לישון בלמידת תורה ו/או תהלים ובקשות ותפלות)
חילול תענית תשעה באב	תענית בה"ב שנה שלימה (יום שני, יום חמישי ויום שני אחריו) תענית פשוט של יום אחד דלא כיום כיפור
לאכול חמין בפסח במזיד	138 [תעניות] יוסיף תיקון כרת (לילה שלם בלי לישון בלמידת תורה ו/או תהלים ובקשות ותפלות)
המבטל אכילת מצה	49 [תעניות]
המבטל ספירת העומר	49 [תעניות]
האוכל ויושן מחוץ לסוכה במזיד	91 [תעניות]
העובד עבודה זרה והנכנס בבית עבודה זרה	301 [תעניות]

בענין ישמעאל באחרית הימים

פרקי דרבי אליעזר סוף פרק ל'

הואיל והשוה הב"ה שמו של ישמעאל לשמו של ישראל אוי מי יחיה בימיו שנ' אוי מי יחיה משומו אל ר' ישמעאל אומ' חמשה עשר דברים עתידין בני ישמעאל לעשות בארץ באחרית הימים ואלו הן ימודו הארץ בחבלים ויעשו בית הקברות למרבץ צאן אשפתות ומדדו בהן ומהן על ראשי ההרים וירבה השקר ויגנו האמת וירחק חק מיישראל ותרבה עונות בישראל שני תולעת כצמר ויקמל הנייר והקולמוס ויפסל סלע מלכות ויבנו ההרים הערים החרבות ויפנו הדרכים ויטעו גנות ופרדסים ויגדרו פרוצות חומות בית המקדש ויבנו בניין בהיכל ושני אחים יעמדו עליהם נשיאים בסוף ובימיהן יעמד צמח בן דוד שנ' ביומיהון דמלכא אינון ועוד היה ר' ישמעאל אומ' שלשה מלחמות של מהומה עתידין בני ישמעאל לעשות בארץ באחרית הימים שנ' כי מפני חרבות נדדו ואין חרבות אלא מלחמות אחת ביער בערב מפני חרב נטושה ואחת בים מפני קשת דרוכה ואחת בכרך גדול שהוא כבד משניהם שנ' כי מפני כובד מלחמה ומשם בן דוד יצמח ויראה באבדן של אלו ואלו ומשם יבא לארץ ישראל שנ' מי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה זה הדור בלבושו צועה ברב כחו אני מדבר בצדק רב להושיע .

לרפואת כל חולי עמך ישראל

להצלחתם והצלחת חבריי ובני ביתי

וגאולה שלמה מיד ברחמים רבים ובניסים גדולים ונוראים

ובהשמדת ערב רב רבתי עמלק והנחש

